

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

27 juni 2016

WETSONTWERP

houdende instemming met het Protocol, ondertekend te Mexico-Stad op 26 augustus 2013, tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Mexicaanse Staten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Mexico op 24 november 1992

Blz.

INHOUD

Samenvatting	3
Memorie van toelichting	6
Voorontwerp	32
Advies van de Raad van State	33
Wetsontwerp	39
Protocol	41

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

27 juin 2016

PROJET DE LOI

portant assentiment au Protocole, signé à Mexico le 26 août 2013, modifiant la Convention entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis mexicains tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, signée à Mexico le 24 novembre 1992

Pages

SOMMAIRE

Résumé	3
Exposé des motifs	6
Avant-projet	32
Avis du Conseil d'État	33
Projet de loi	39
Protocole	63

De regering heeft dit wetsontwerp op 27 juni 2016 ingediend.

Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 27 juin 2016.

De “goedkeuring tot drukken” werd op 7 juli 2016 door de Kamer ontvangen.

Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 7 juillet 2016.

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
cdH	:	centre démocrate Humaniste
VB	:	Vlaams Belang
PTB-GO!	:	Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture
DéFI	:	Démocrate Fédéraliste Indépendant
PP	:	Parti Populaire

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 54 0000/000:	Parlementair document van de 54 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV:	Beknopt Verslag
CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN:	Plenum
COM:	Commissievergadering
MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 54 0000/000:	Document parlementaire de la 54 ^e législature, suivi du n ^o de base et du n ^o consécutif
QRVA:	Questions et Réponses écrites
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral
CRABV:	Compte Rendu Analytique
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN:	Séance plénière
COM:	Réunion de commission
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

*Bestellingen:
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.dekamer.be
e-mail : publicaties@dekamer.be*

De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

*Commandes:
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.lachambre.be
courriel : publications@lachambre.be*

Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

SAMENVATTING

Het ontwerp van instemmingswet heeft tot doel de bekrachtiging mogelijk te maken van het Protocol dat op 26 augustus 2013 tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Mexicaanse Staten te Mexico werd ondertekend. Het Protocol wijzigt verscheidene bepalingen van de Belgisch-Mexicaanse Overeenkomst van 24 november 1992 om zodoende rekening te houden met de evolutie in het Belgische en Mexicaanse verdrag beleid en in de internationale fiscaliteit en om de wederzijdse investeringen tussen de twee Staten te bevorderen.

De belangrijkste wijzigingen die door dit Protocol worden aangebracht zijn de volgende:

- de plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie-, assemblage- of installatiewerkzaamheden (of van werkzaamheden van toezicht daarop) is een vaste inrichting indien de duur daarvan meer dan zes maanden bedraagt; het verstrekken van diensten gedurende meer dan 183 dagen in de loop van een tijdvak van 12 maanden maakt eveneens een vaste inrichting uit;

- het algemeen tarief van de bronheffing op dividenden wordt verminderd (van 15 %) tot 10 % van het brutobedrag. Er wordt bovendien een vrijstelling ingevoerd voor dividenden waarvan de uiteindelijk gerechtigde (a) een vennootschap is die gedurende een ononderbroken tijdvak van ten minste 12 maanden aandelen bezit die onmiddellijk ten minste 10 % vertegenwoordigen van het kapitaal van de uitkerende vennootschap, of (b) een pensioenfonds is;

- het algemeen tarief van de bronheffing op interest wordt eveneens verminderd (van 15 %) tot 10 % van het brutobedrag. Een verminderd tarief van 5 % is van toepassing op interest van leningen betaald aan banken of andere financiële instellingen en op interest van effecten die op een erkende effectenbeurs verhandeld worden. Vrijstellingen zijn voorzien voor interest waarvan de uiteindelijk gerechtigde een pensioenfonds of een overeenkomstsluitende Staat (of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan) is, alsmede voor interest van leningen die de bevordering van de uitvoer tot doel hebben.;

RÉSUMÉ

Le projet de loi d'assentiment a pour objet de permettre la ratification du Protocole signé à Mexico le 26 août 2013 entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis mexicains. Le Protocole modifie diverses dispositions de la Convention belgo-mexicaine du 24 novembre 1992 afin de tenir compte de l'évolution de la politique conventionnelle belge et mexicaine et de la fiscalité internationale et de favoriser les investissements réciproques entre les deux Etats.

Les principales modifications apportées par ce Protocole sont les suivantes :

- un chantier de construction ou de montage (ou des activités de surveillance s'y exerçant) constitue un établissement stable lorsque sa durée dépasse six mois; la fourniture de services pendant plus de 183 jours au cours d'une période de 12 mois constitue également un établissement stable;

- le taux général de retenue à la source sur les dividendes est abaissé (de 15 %) à 10 % du montant brut. Une exemption est par ailleurs introduite pour les dividendes dont le bénéficiaire effectif est (a) une société qui détient, pendant une période ininterrompue d'au moins 12 mois, des actions représentant directement au moins 10 % du capital de la société distributrice ou (b) un fonds de pension;

- le taux général de retenue à la source sur les intérêts est également abaissé (de 15 %) à 10 % du montant brut. Un taux réduit de 5 % s'applique aux intérêts d'emprunt payés à des banques ou autres institutions financières et pour les intérêts de titres négociés sur un marché boursier reconnu. Des exemptions sont prévues pour les intérêts dont le bénéficiaire effectif est un fonds de pension ou un Etat contractant (ou une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales), de même que pour les intérêts de prêts visant à promouvoir les exportations;

- *het stelsel dat van toepassing is op meerwaarden op aandelen wordt gewijzigd: de meerwaarden op aandelen van vennootschappen die in hoofdzaak immobiliënvennootschappen zijn, zijn belastbaar in de Staat waar de goederen gelegen zijn. Alle andere meerwaarden op aandelen zijn belastbaar in de woonstaat van de vennootschap (momenteel is deze regeling enkel van toepassing op meerwaarden op deelnemingen van minstens 25 %), maar de belasting wordt beperkt tot 10 % van het bedrag van de meerwaarde. Uitzonderingen zijn voorzien voor meerwaarden die verwezenlijkt worden door verzekeringsmaatschappijen, banken, pensioenfondsen of, onder bepaalde voorwaarden, wanneer de overdracht van de aandelen gebeurt binnen een groep van vennootschappen of via een erkende effectenbeurs;*

- *de inkomsten – niet zijnde roerende inkomsten – uit Mexicaanse bron zullen enkel nog vrijgesteld worden in België indien ze in Mexico belast zijn (dat wil zeggen indien ze aldaar onderworpen zijn aan het belastingstelsel dat normaal van toepassing is overeenkomstig de Mexicaanse wetgeving). De inkomsten verkregen door natuurlijke personen zullen daadwerkelijk in Mexico belast moeten zijn;*

- *dividenden die een Belgische vennootschap verkrijgt van een Mexicaanse vennootschap worden in België van belasting vrijgesteld indien ze voldoen aan de voorwaarden van het DBI-stelsel; indien ze niet voldoen aan de voorwaarden inzake belastingheffing waarin dat stelsel voorziet, worden ze toch vrijgesteld voor zover ze betaald zijn met winst die wordt voortgebracht door een effectieve nijverheids- of handelswerkzaamheid die de uitkerende vennootschap actief uitoefent in Mexico. Wanneer de dividenden niet vrijgesteld worden, zullen de Mexicaanse bronheffing die van die dividenden werd geheven en de Mexicaanse belasting die werd geheven van de winst van de uitkerende vennootschap, in mindering gebracht worden van de Belgische belasting die betrekking heeft op die dividenden;*

- *artikel 25 van de Overeenkomst, dat betrekking heeft op de uitwisseling van inlichtingen, wordt in overeenstemming gebracht met de laatste versie van artikel 26 van het OESO-model, dat één van de bronnen is van de internationale standaard ter zake;*

- *artikel 26 van de Overeenkomst, dat betrekking heeft op de invorderingsbijstand, wordt eveneens in overeenstemming gebracht met het desbetreffende artikel van het OESO-model.;*

- *le régime applicable aux plus-values sur actions est modifié: les plus-values sur actions de sociétés à prépondérance immobilière sont imposables dans l'État de situation des biens. Toutes les autres plus-values sur actions sont imposables dans l'État de résidence de la société (actuellement, ce régime ne s'applique qu'aux plus-values sur participations d'au moins 25 %) mais l'imposition est limitée à 10 % du montant de la plus-value. Des exceptions sont prévues pour les plus-values réalisées par les compagnies d'assurance, les banques, les fonds de pension ou, à certaines conditions, lorsque la cession des actions a lieu au sein d'un groupe de sociétés ou est effectuée par l'intermédiaire d'un marché boursier reconnu;*

- *les revenus – autres que mobiliers – de source mexicaine ne seront plus exemptés en Belgique que s'ils sont imposés au Mexique (c.-à-d. s'ils y subissent le régime fiscal normalement applicable en vertu de la législation mexicaine). Les revenus perçus par des personnes physiques devront être effectivement imposés au Mexique;*

- *les dividendes qu'une société belge reçoit d'une société mexicaine seront exemptés d'impôt en Belgique s'ils satisfont aux conditions du régime RDT; s'ils ne satisfont pas à la condition de taxation prévue par ce régime, ils seront néanmoins exemptés dans la mesure où ils sont payés au moyen de bénéfices générés par une activité industrielle ou commerciale effective que la société distributrice exerce activement au Mexique. Lorsque les dividendes ne seront pas exemptés, la retenue à la source mexicaine perçue sur ces dividendes ainsi que l'impôt mexicain perçu sur les bénéfices de la société distributrice seront déduits de l'impôt belge afférent à ces dividendes;*

- *l'article 25 de la Convention, relatif à l'échange de renseignements, est aligné sur la dernière version de l'article 26 du Modèle OCDE, qui constitue une des sources du standard international en la matière;*

- *l'article 26 de la Convention, relatif à l'assistance au recouvrement, est également aligné sur l'article correspondant du Modèle OCDE;*

• tot slot worden er twee anti-misbruikbepalingen in artikel 27 van de Overeenkomst ingevoegd: (i) de bronstaat moet de in de Overeenkomst vastgelegde belastingverlagingen of -vrijstellingen voor dividenden, interest of royalty's, die betaald zijn aan een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, niet verlenen wanneer die vennootschap voor meer dan 50 % in het bezit is van inwoners van de bronstaat en in haar woonstaat niet aan de belasting onderworpen is of in die Staat een belastingregeling geniet die afwijkt van het gemeen recht; (ii) de overeenkomstsluitende Staten mogen elke in de Overeenkomst vastgelegde belastingverlaging of -vrijstelling weigeren wanneer de desbetreffende inkomsten betaald worden in verband met een volstrekt kunstmatige constructie.

• enfin, deux dispositions anti-abus sont introduites à l'article 27 de la Convention: (i) l'État de la source ne doit pas accorder les réductions et exemptions d'impôt prévues par la Convention pour des dividendes, intérêts ou redevances payés à une société résidente de l'autre État contractant lorsque cette société est détenue pour plus de 50 % par des résidents de l'État de la source et n'est pas assujettie à l'impôt dans son État de résidence ou y bénéficie d'un régime fiscal exorbitant du droit commun; (ii) les États contractants peuvent refuser toute exemption ou réduction d'impôt conventionnelle lorsque les revenus concernés sont payés en relation avec un montage purement artificiel.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De regering onderwerpt heden aan uw instemming het Protocol, ondertekend te Mexico op 26 augustus 2013 (hierna te noemen “het Protocol”), tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Mexicaanse Staten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Mexico op 24 november 1992.

Overeenkomstig de principebeslissing die werd genomen door de Interministeriële Conferentie “Buitenlands beleid” van 18 mei 2011 gaat het om een verdrag met een gemengd karakter.

Hierna vindt u een analyse van de technische bepalingen van dit Protocol, voorafgegaan door een beschrijving van de algemene context waarin het Protocol werd gesloten en van de Europese juridische context waarbinnen het kan worden gesitueerd.

A. Algemene context waarin het Protocol moet worden gezien

Dit Protocol wijzigt verscheidene bepalingen van de Belgisch-Mexicaanse Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting van 24 november 1992 (hierna te noemen “de Overeenkomst”), die in werking is sedert 1998.

De onderhandelingen werden opgestart in 2009, op verzoek van België. Het Belgisch verzoek had voornamelijk tot doel het verdragstarief te verminderen van de bronheffing die van toepassing was op interest die betaald wordt aan banken, dit ter vrijwaring van de concurrentiepositie van de Belgische banken die in Mexico actief zijn. Ten gevolge van een mogelijke wijziging van het Mexicaans intern recht dreigde de positie van de Belgische banken immers minder gunstig te worden dan die van sommige van hun Europese concurrenten (zie deel D hierna).

De onderhandelingen werden bovendien benut om andere bepalingen van de Overeenkomst te actualiseren teneinde rekening te houden met de evolutie van het intern recht, van het Belgisch en Mexicaans verdragsbeleid en van de internationale fiscaliteit. Dit geldt bijvoorbeeld voor het artikel van de Overeenkomst inzake de uitwisseling van inlichtingen, dat aan de internationale standaard ter zake werd aangepast.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le gouvernement soumet aujourd’hui à votre assentiment le Protocole, signé à Mexico le 26 août 2013 (ci-après “le Protocole”), modifiant la Convention entre le Royaume de Belgique et les États-Unis mexicains tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l’évasion fiscale en matière d’impôts sur le revenu, signée à Mexico le 24 novembre 1992.

Il s’agit d’un traité à caractère mixte, conformément à la décision de principe prise par la Conférence interministérielle “Politique Etrangère” du 18 mai 2011.

Vous trouverez ci-après une description des principales dispositions techniques de ce Protocole, précédée d’une évocation du contexte général qui a entouré la conclusion du Protocole et du contexte juridique européen dans lequel il s’inscrit.

A. Contexte général dans lequel s’inscrit le Protocole

Le présent Protocole modifie diverses dispositions de la Convention préventive de la double imposition belgo-mexicaine du 24 novembre 1992 (ci-après la “Convention”), en vigueur depuis 1998.

Les négociations ont été entamées en 2009 à la demande de la Belgique. La demande belge avait essentiellement pour but de réduire le taux conventionnel de retenue à la source applicable aux intérêts payés à des banques, ce afin de préserver la position concurrentielle des banques belges opérant au Mexique. Suite à une possible modification du droit interne mexicain, la situation des banques belges risquait en effet de devenir moins favorable que celle de certaines de leurs concurrentes européennes (voir section D ci-après).

Les négociations ont par ailleurs été mises à profit pour actualiser d’autres dispositions de la Convention afin de tenir compte de l’évolution du droit interne et des politiques conventionnelles belge et mexicaine et de la fiscalité internationale. Ainsi, par exemple, l’article de la Convention relatif à l’échange de renseignements a été aligné sur le standard international en la matière.

B. Europese juridische context

De lidstaten hebben hun bevoegdheid inzake directe belastingen behouden, zelfs indien de Europese Gemeenschap in principe over een samenlopende bevoegdheid beschikt krachtens artikel 115 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU). De Raad stelt inderdaad met eenparigheid van stemmen richtlijnen vast voor het nader tot elkaar brengen van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten die rechtstreeks van invloed zijn op de instelling of de werking van de gemeenschappelijke markt. Tot nu toe werd van deze samenlopende bevoegdheid slechts op zeer beperkte wijze en op beperkt terrein gebruik gemaakt. Bovendien hebben de door de Raad uitgevaardigde richtlijnen in principe enkel betrekking op de verrichtingen tussen inwoners van verschillende lidstaten. De betrekkingen tussen lidstaten en derde Staten worden nauwelijks beoogd.

Richtlijn 2003/48/EG van 3 juni 2003 betreft de belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling (de "spaarrichtlijn"). In het kader van die richtlijn, en om een kapitaalvlucht naar landen die geen lid zijn van de Europese Unie te vermijden, heeft de Europese Commissie akkoorden gesloten met Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino en Zwitserland die ertoe strekken dat die landen maatregelen invoeren van gelijke strekking als die welke zijn opgenomen in de richtlijn. Tezelfdertijd heeft elke lidstaat gelijksoortige akkoorden gesloten met de afhankelijke of geassocieerde gebieden van het Verenigd Koninkrijk en van Nederland (de Kanaaleilanden, het Eiland Man en verscheidene gebieden in de Caraïben).

De "spaarrichtlijn" en de voornoemde akkoorden bestrijken echter maar een zeer beperkt deel van de werkingssfeer van de dubbelbelastingverdragen en hun einddoel is fundamenteel verschillend. Ze hebben immers niet als doel om dubbele belasting te vermijden maar wel om er voor te zorgen dat de interest, die in een lidstaat wordt toegekend aan natuurlijke personen die hun woonplaats in een andere lidstaat hebben, daadwerkelijk belast wordt volgens het intern recht van laatstgenoemde Staat. Die instrumenten zijn dus niet van aard om de bevoegdheid van de lidstaten inzake het sluiten van overeenkomsten tot het vermijden van dubbele belasting opnieuw aan de orde te stellen.

Bovendien regelt de nieuwe richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van richtlijn 77/799/EEG de uitwisseling tussen de lidstaten van inlichtingen die naar verwachting relevant zullen zijn voor de toepassing en de tenuitvoerlegging van hun interne belastingwetgeving. Die nieuwe richtlijn, die op

B. Contexte juridique européen

Les États membres ont conservé leurs compétences à l'égard des impôts directs, même si la Communauté européenne dispose d'une compétence concurrente de principe en vertu de l'article 115 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne (TFUE). Le Conseil, statuant à l'unanimité, arrête, en effet, des directives pour le rapprochement des dispositions législatives, réglementaires et administratives des États membres qui ont une incidence directe sur l'établissement ou le fonctionnement du marché commun. Jusqu'à présent, cette compétence concurrente n'a été mise en œuvre que de manière très limitée et dans des domaines limités. En outre, les directives arrêtées par le Conseil n'intéressent, en principe, que les opérations entre résidents d'États membres différents. Les relations entre États membres et États tiers ne sont que peu concernées.

La directive 2003/48/CE du 3 juin 2003 concerne la fiscalité des revenus de l'épargne sous la forme de paiements d'intérêts (la directive "épargne"). Dans le cadre de cette directive et en vue d'éviter une fuite des capitaux vers les pays non membres de l'Union européenne, la Commission européenne a conclu des accords avec la Suisse, le Liechtenstein, Saint-Marin, Monaco et Andorre afin que ceux-ci adoptent des mesures équivalentes à celles figurant dans la directive. Parallèlement, chacun des États membres a conclu des accords semblables avec les territoires dépendants ou associés du Royaume-Uni et des Pays-Bas (îles anglo-normandes, île de Man et divers territoires des Caraïbes).

La directive "épargne" et les accords précités ne couvrent toutefois qu'une partie très limitée du champ d'application des conventions préventives de la double imposition et leur finalité est fondamentalement différente. En effet, ils visent non pas à prévenir la double imposition mais à garantir que les intérêts alloués dans un État membre à des personnes physiques qui ont leur résidence fiscale dans un autre État membre soient effectivement imposés selon le droit interne de ce dernier État. Ces instruments ne sont donc pas de nature à remettre en cause la compétence des États membres en ce qui concerne la conclusion de conventions préventives de la double imposition.

Par ailleurs, la nouvelle directive 2011/16/UE relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal et abrogeant la directive 77/799/CEE organise l'échange entre les États membres des informations vraisemblablement pertinentes pour l'administration et l'application de leur législation fiscale interne. Cette nouvelle directive, entrée en vigueur le 11 mars 2011,

11 maart 2011 in werking getreden is, vervangt richtlijn 77/799/EEG door het invoeren van de door de OESO uitgewerkte internationale norm inzake uitwisseling van fiscale inlichtingen.

Die nieuwe richtlijn bevat een hoofdstuk over de betrekkingen met derde landen. Op grond van de bepalingen van artikel 24 van die richtlijn, mogen inlichtingen die werden verkregen van een derde land – voor zover een akkoord met dat derde land zulks toestaat – doorgegeven worden aan andere lidstaten van de Europese Unie voor dewelke die inlichtingen van nut kunnen zijn. Omgekeerd mogen inlichtingen die werden verkregen van een andere lidstaat onder bepaalde voorwaarden doorgegeven worden aan een derde land. Artikel 1 van de richtlijn stelt uitdrukkelijk dat de richtlijn geen afbreuk doet aan het feit dat de lidstaten al hun verplichtingen moeten nakomen aangaande een meer uitgebreide administratieve samenwerking die kan voortvloeien uit andere rechtsmiddelen, met inbegrip van eventuele bilaterale of multilaterale akkoorden.

Tot slot heeft de Europese Commissie op 28 april 2009 een mededeling aangenomen waarin de maatregelen worden geïnventariseerd die de lidstaten zouden moeten nemen ter bevordering van het «goed bestuur» in belastingzaken (zijnde de transparantie en de uitwisseling van inlichtingen verbeteren en verder vooruitgaan op de weg van eerlijke concurrentie in belastingzaken). De Commissie vraagt meer bepaald dat de lidstaten in hun bilaterale betrekkingen zouden kiezen voor een werkwijze die overeenstemt met de beginselen van goed bestuur.

In de huidige Europese juridische context behoudt België derhalve de bevoegdheid om overeenkomsten tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen te sluiten en om de administratieve samenwerking in belastingzaken te versterken. Bovendien houden de bepalingen van deze Overeenkomst, die binnen het kader van die bevoegdheid gesloten werd, rekening met de verplichtingen die door voornoemde Europese richtlijnen aan België worden opgelegd en stemmen ze overeen met de beginselen van goed bestuur die door de Commissie worden aanbevolen.

C. Weerslag van het Protocol op sociaal-economisch vlak

Het is moeilijk om nauwkeurig in te schatten welke weerslag dit Protocol zal hebben op sociaal-economisch vlak. Dit Protocol wil tegelijk zorgen voor een beter klimaat voor Belgische investeerders in Mexico en België aantrekkelijker maken voor investeerders uit Mexico. Aangezien er echter reeds een overeenkomst tot het

remplace la directive 77/799/CEE en intégrant le standard international d'échange de renseignements fiscaux élaboré par l'OCDE.

Cette nouvelle directive comporte un chapitre relatif aux relations avec les pays tiers. En vertu des dispositions de l'article 24 de cette directive, des informations reçues d'un pays tiers peuvent, pour autant qu'un accord avec ce pays tiers l'autorise, être transmises à d'autres Etats membres de l'Union européenne auxquels ces informations peuvent être utiles. Inversement, des informations reçues d'un autre Etat membre peuvent, à certaines conditions, être transmises à un pays tiers. Il est expressément stipulé à l'article premier de la directive que celle-ci ne porte pas atteinte à l'exécution de toute obligation des Etats membres quant à une coopération administrative plus étendue qui résulterait d'autres instruments juridiques, y compris d'éventuels accords bilatéraux ou multilatéraux.

Enfin, la Commission européenne a adopté le 28 avril 2009 une communication dans laquelle sont recensées les mesures que les Etats membres devraient prendre pour promouvoir la "bonne gouvernance" dans le domaine fiscal (c'est-à-dire améliorer la transparence et l'échange d'informations et progresser sur la voie de la concurrence loyale en matière fiscale). La Commission demande notamment aux Etats membres d'opter dans leurs relations bilatérales pour une approche conforme aux principes de bonne gouvernance.

Dans le contexte juridique européen actuel, la Belgique conserve par conséquent la compétence de conclure des conventions destinées à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et à renforcer la coopération administrative en matière fiscale. En outre, les dispositions de la présente Convention, qui a été conclue dans le cadre de cette compétence, tiennent compte des obligations imposées à la Belgique par les directives européennes précitées et sont conformes aux principes de bonne gouvernance prônés par la Commission.

C. Impact socio-économique du Protocole

Il est difficile d'évaluer précisément l'impact qu'aura le présente Protocole sur le plan socio-économique. Ce Protocole vise à la fois à offrir un meilleur climat pour les investisseurs belges au Mexique et à rendre la Belgique plus attractive pour les investisseurs mexicains. Toutefois, compte tenu du fait qu'il existe déjà

vermijden van dubbele belasting bestaat tussen België en Mexico en er slechts een relatief beperkt aantal substantiële wijzigingen door dit Protocol worden aangebracht, zou de weerslag ervan op sociaal-economisch vlak beperkt moeten zijn.

D. Technische bepalingen

Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is (Artikel I)

Artikel 2 van de Overeenkomst wordt geactualiseerd om rekening te houden met de evolutie die in België en Mexico heeft plaatsgehad.

Wat België betreft blijft de Overeenkomst van toepassing op de inkomstenbelastingen die geheven worden ten behoeve van de staatkundige onderdelen en plaatselijke gemeenschappen. De inkomstenbelastingen die geheven worden ten behoeve van de Mexicaanse staatkundige onderdelen en plaatselijke gemeenschappen, worden daarentegen niet langer beoogd, aangezien de Mexicaanse federale regering niet gemachtigd is tot het sluiten van verdragen die van toepassing zijn op de belastingen die worden geheven op het niveau van de verschillende Staten waaruit de Verenigde Mexicaanse Staten bestaan.

De in paragraaf 3 vermelde lijst van de belastingen is geactualiseerd, aangezien sommige belastingen die bij de ondertekening van de Overeenkomst in werking waren, inmiddels opgeheven zijn (zoals bijvoorbeeld van Belgische zijde de met de personenbelasting gelijkgestelde bijzondere heffing, die werd afgeschaft door de wet van 16 april 1997).

Wat België betreft omvat de lijst de vier belastingen naar het inkomen (personenbelasting, vennootschapsbelasting, rechtspersonenbelasting en belasting van niet-inwoners), met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen.

De lijst van de Mexicaanse belastingen omvat:

— de inkomstenbelasting (*el impuesto sobre la renta*) die zowel de belasting naar het inkomen van de natuurlijke personen als de belasting naar het inkomen van de vennootschappen omvat. Voor de natuurlijke personen is het belastingtarief progressief; het voor 2013 geldende maximaal tarief van 30 % zou in 2014 35 % moeten worden. Het tarief van de vennootschapsbelasting bedraagt 30 %.

une convention préventive de la double imposition entre la Belgique et le Mexique et du nombre relativement limité de modifications substantielles apportées par ce Protocole, son impact socio-économique devrait être limité.

D. Dispositions techniques

Impôts visés (Article I)

L'article 2 de la Convention est actualisé afin de tenir compte des évolutions intervenues en Belgique et au Mexique.

En ce qui concerne la Belgique, les impôts sur les revenus perçus pour le compte des subdivisions politiques et collectivités locales continuent à être couverts. Par contre, les impôts sur les revenus perçus pour le compte des subdivisions politiques et collectivités locales mexicaines ne sont plus visés, le gouvernement fédéral mexicain n'étant pas autorisé à conclure des traités visant les impôts perçus au niveau des différents Etats qui composent les Etats-Unis mexicains.

La liste des impôts mentionnée au paragraphe 3 est actualisée, certains impôts en vigueur à l'époque de la signature de la Convention ayant été supprimés (comme par exemple, du côté belge, la cotisation spéciale assimilée à l'impôt des personnes physiques, abrogée par la loi du 16 avril 1997).

En ce qui concerne la Belgique, la liste reprend les quatre impôts sur les revenus (impôt des personnes physiques, impôt des sociétés, impôt des personnes morales et impôt des non-résidents), y compris les précomptes et les additionnels auxdits impôts et précomptes.

La liste des impôts mexicains comprend :

— l'impôt sur le revenu (*el impuesto sobre la renta*), qui englobe à la fois l'impôt sur le revenu des personnes physiques et l'impôt sur le revenu des sociétés. Pour les personnes physiques, les taux d'imposition sont progressifs; le taux maximum de 30 % en 2013 devrait passer à 35 % en 2014. Le taux de l'impôt des sociétés est de 30 %.

— de forfaitaire bedrijfsbelasting (*el impuesto empresarial a tasa unica*): deze belasting treft zowel natuurlijke personen als vennootschappen en wordt geheven tegen een tarief van 17,5% op het geheel van de ontvangsten die worden behaald uit de verkoop van goederen of koopwaar, uit het verstrekken van diensten of uit het recht van gebruik van sommige goederen. Het gaat in feite om een minimale belasting, aangezien ze slechts wordt geheven voor zover ze hoger is dan de inkomstenbelasting die door de belastingplichtige voor het desbetreffende jaar verschuldigd is. Deze belasting zou evenwel moeten afgeschaft worden in 2014 in het kader van een belastinghervorming die in oktober 2013 door het Mexicaans Parlement werd goedgekeurd.

Algemene bepalingen (Artikel II)

Artikel II van het Protocol past de definitie van de Belgische bevoegde autoriteit aan en definieert een aantal andere uitdrukkingen die gebruikt worden in de door het Protocol ingevoerde nieuwe bepalingen.

Bevoegde autoriteit

Als gevolg van het gemengd karakter van het Protocol zijn naast de Minister van Financiën van de federale Regering ook de Ministers van Financiën van de Gewest- en Gemeenschapsregeringen bevoegd, naargelang de omstandigheden vereisen. De definitie van de Belgische bevoegde autoriteit die is vermeld in artikel 3, paragraaf 1, h), 2° van de Overeenkomst wordt bijgevolg aangepast.

Hoewel de werkingssfeer van de bepalingen van de Overeenkomst met betrekking tot de uitwisseling van inlichtingen en de invorderingsbijstand, zoals gewijzigd door het Protocol, de belastingen omvat die worden geheven door of ten behoeve van verschillende beleidsniveaus (Federaal, Gewesten, Gemeenschappen) zal de communicatie met Mexico via een enkel (centraal) contactpunt verlopen voor alle belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is. De organisatie en concrete werking van dat contactpunt en de samenwerking tussen dit contactpunt en al de betrokken beleidsniveaus zijn het onderwerp van twee samenwerkingsakkoorden. Die samenwerkingsakkoorden hebben zowel betrekking op de inlichtingen die uitgewisseld worden en op de bijstand die verleend wordt in het kader van een bilateraal verdrag of akkoord (een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting of een akkoord inzake de uitwisseling van fiscale inlichtingen), als op de inlichtingen die uitgewisseld worden en op de bijstand die verleend wordt in het kader van richtlijn 2010/24/EU betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen,

— l'impôt à taux unique sur les entreprises (*el impuesto empresarial a tasa única*): cet impôt frappe aussi bien les personnes physiques que les sociétés et est perçu au taux de 17,5 % sur l'ensemble des recettes tirées de ventes de biens ou de marchandises, de prestations de service ou de la concession de l'usage de certains biens. Il constitue en fait un impôt minimum, puisqu'il n'est perçu que dans la mesure où il excède l'impôt sur le revenu dû par le contribuable pour l'année considérée. Cet impôt devrait toutefois être supprimé en 2014 dans le cadre d'une réforme fiscale adoptée en octobre 2013 par le Parlement mexicain.

Définitions générales (Article II)

L'Article II du Protocole adapte la définition de l'autorité compétente belge et définit un certain nombre d'autres termes utilisés dans les nouvelles dispositions introduites par le Protocole.

Autorité compétente

En raison du caractère mixte du Protocole, les Ministres des Finances des Gouvernements des Régions et des Communautés, comme le Ministre des Finances du Gouvernement fédéral, sont compétents selon le contexte. La définition de l'autorité compétente belge qui figure à l'article 3, paragraphe 1er, h), 2° de la Convention est adaptée en conséquence.

Bien que le champ d'application des dispositions de la Convention relatives à l'échange de renseignements et l'assistance au recouvrement, telles que modifiées par le Protocole, s'étende aux impôts perçus par ou pour le compte de différents niveaux de pouvoir (Fédéral, Régions et Communautés), la communication avec le Mexique se fera, pour tous les impôts visés, via un seul point de contact (central). L'organisation et le fonctionnement concret de ce point de contact, ainsi que la collaboration entre ce point de contact et tous les niveaux de pouvoir concernés, font l'objet de deux accords de coopération. Ces accords de coopération portent sur les renseignements échangés et l'assistance fournie non seulement dans le cadre d'un traité bilatéral (convention préventive de la double imposition ou accord d'échange de renseignements fiscaux) mais également dans le cadre de la directive 2010/24/UE concernant l'assistance mutuelle en matière de recouvrement des créances relatives aux taxes, impôts, droits et autres mesures et de la directive 2011/16/UE relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal ainsi que dans le cadre de la Convention multilatérale concernant

rechten en andere maatregelen, in het kader van richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen, of in het kader van het multilateraal Verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden van de OESO en de Raad van Europa

Nieuwe definities

Wanneer het nodig is worden de andere definities die in artikel 3 van de Overeenkomst zijn ingevoegd hierna besproken bij de bepaling waarop zij betrekking hebben

Niet in de Overeenkomst gedefinieerde uitdrukkingen

Paragraaf 2 van artikel 3, die overeenstemt met de overeenstemmende bepaling van het Model van belastingverdrag van de OESO (hierna te noemen «het OESO-Model») zoals die was opgesteld bij het ondertekenen van de Overeenkomst, wordt aangepast aan de huidige formulering van het OESO-Model. Die bepaling werd in 1995 immers gewijzigd om uitdrukkelijk het principe van de evolutieve interpretatie van de overeenkomsten te bevestigen. Volgens dat principe en tenzij het zinsverband een andere interpretatie vereist, moeten de uitdrukkingen die niet specifiek in de Overeenkomst gedefinieerd zijn geïnterpreteerd worden in het licht van de wetgeving die van kracht is op het tijdstip waarop de Overeenkomst door een overeenkomstsluitende Staat wordt toegepast, en niet in het licht van de wetgeving die van toepassing was op het tijdstip van de ondertekening.

Woonplaats (Artikel III)

Krachtens artikel 4, paragraaf 3 van de Overeenkomst wordt een rechtspersoon die overeenkomstig paragraaf 1 van dat artikel inwoner is van België en van Mexico, geacht een inwoner te zijn van de Staat waar de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen, hetgeen overeenstemt met het OESO-Model en met het Belgisch standaardmodel.

De Mexicaanse delegatie wenste evenwel deze regel te wijzigen. Mexico verkiest momenteel immers om dergelijke situaties van dubbele woonplaats geval per geval te behandelen. Het merendeel van de recent gesloten Mexicaanse overeenkomsten bepaalt dat de bevoegde autoriteiten hun best zullen doen om die gevallen in onderlinge overeenstemming op te lossen, en dat, indien er geen overeenstemming kan bereikt worden, de betrokken rechtspersoon het voordeel van de bepalingen van de Overeenkomst niet kan genieten, of enkel voor zover de bevoegde autoriteiten daarover overeenstemming bereiken. Deze aanpak heeft één groot nadeel: aangezien de bevoegde autoriteiten niet

l'assistance administrative mutuelle en matière fiscale de l'OCDE et du Conseil de l'Europe.

Nouvelles définitions

Les autres définitions insérées dans l'article 3 de la Convention sont, pour autant que de besoin, commentées ci-après en même temps que les dispositions auxquelles elles se rapportent.

Termes non définis dans la Convention

Le paragraphe 2 de l'article 3, qui correspond à la disposition correspondante du Modèle de convention fiscale de l'OCDE (ci-après « le Modèle OCDE ») tel qu'il était rédigé au moment de la signature de la Convention, est aligné sur la formulation actuelle du Modèle OCDE. Cette disposition a en effet été modifiée en 1995 afin de consacrer expressément le principe de l'interprétation évolutive des conventions. En vertu de ce principe, les termes qui ne sont pas spécifiquement définis dans la Convention doivent, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente, être interprétés à la lumière de la législation en vigueur au moment de l'application de la Convention par un Etat contractant et non à la lumière de la législation en vigueur au moment de la signature.

Résidence (Article III)

En vertu de l'article 4, paragraphe 3 de la Convention, une personne morale qui est un résident de la Belgique et du Mexique en vertu du paragraphe 1 de cet article est considérée comme un résident de l'État où elle a son siège de direction effective, ce qui est conforme au Modèle OCDE ainsi qu'au modèle standard belge.

La délégation mexicaine a toutefois souhaité modifier cette règle. Actuellement, le Mexique privilégie en effet un traitement "au cas par cas" de ces situations de double résidence. La plupart des conventions mexicaines récemment conclues prévoient que les autorités compétentes s'efforcent de résoudre ces cas par voie d'accord amiable et que, en l'absence d'accord, la personne morale concernée ne peut bénéficier des dispositions de la Convention, ou seulement dans la mesure où les autorités compétentes en conviennent. Cette approche présente un inconvénient majeur: les autorités compétentes n'étant pas tenues de parvenir à un accord, les personnes concernées n'ont aucune

verplicht zijn tot overeenstemming te komen, hebben de betrokken personen geen enkele garantie dat ze het voordeel van de bepalingen van de Overeenkomst zullen kunnen genieten.

De oplossing die uiteindelijk werd gekozen vormt een compromis tussen beide werkwijzen : de gevallen van dubbele woonplaats die betrekking hebben op rechtspersonen, zullen geval per geval geregeld worden in het kader van de procedure voor onderling overleg waarin artikel 24 van de Overeenkomst voorziet, maar de bevoegde autoriteiten zullen verplicht zijn een oplossing te vinden binnen een termijn van 4 jaar vanaf de datum waarop de zaak aan één van de bevoegde autoriteiten werd voorgelegd. Deze bepaling zou moeten garanderen dat de situatie van de betrokken rechtspersonen effectief geregeld zal worden en dat ze aldus het voordeel van de bepalingen van de Overeenkomst zullen kunnen genieten.

Vaste inrichting (Artikel IV)

Artikel IV van het Protocol breidt de definitie van de vaste inrichting enigszins uit door paragraaf 3 van artikel 5 van de Overeenkomst te wijzigen.

De regel die van toepassing is op de plaats van uitvoering van een bouwwerk (subparagraaf a)) van de nieuwe bepaling stemt in hoofdzaak overeen met de huidige paragraaf 3 van de Overeenkomst: de plaats van uitvoering van een bouwwerk, van constructie-, assemblage- of installatiewerkzaamheden of van werkzaamheden van toezicht daarop, vormt een vaste inrichting wanneer de duur van dat bouwwerk of die werkzaamheden 6 maanden te boven gaat.

Het verstrekken van diensten op het grondgebied van een overeenkomstsluitende Staat door personeel van een onderneming is ook een vaste inrichting wanneer die werkzaamheden op het grondgebied van die Staat worden uitgeoefend (in het kader van eenzelfde of van een daarmee verband houdend project) gedurende een tijdvak of tijdvakken waarvan de duur in totaal 183 dagen te boven gaat binnen enig tijdvak van 12 maanden dat aanvangt of eindigt tijdens het betrokken belastbaar tijdperk, (subparagraaf b)). Deze bepaling, die ontleend is aan de Modelovereenkomst van de VN inzake dubbele belasting tussen ontwikkelde landen en ontwikkelingslanden, komt voor in alle recentelijk door Mexico gesloten overeenkomsten. Met een bruto nationaal inkomen van 9.460 \$ per inwoner in 2012 wordt Mexico immers nog beschouwd als een ontwikkelingsland hoewel het een lidstaat van de OESO is. Deze bepaling komt eveneens voor in een aantal door België gesloten overeenkomsten (zoals meer bepaald de nieuwe Overeenkomst met China die in 2009 ondertekend werd).

garantie de pouvoir bénéficier des dispositions de la Convention.

La solution finalement retenue constitue un compromis entre les deux approches : les cas de double résidence concernant des personnes morales seront réglés au cas par cas dans le cadre de la procédure amiable prévue à l'article 24 de la Convention mais les autorités compétentes auront l'obligation de trouver une solution dans un délai de 4 ans à compter de leur présentation à une des autorités compétentes. Cette disposition devrait garantir que la situation des personnes morales concernées sera effectivement réglée et qu'elles pourront ainsi bénéficier des dispositions de la Convention.

Établissement stable (Article IV)

L'article IV du Protocole élargit quelque peu la définition de l'établissement stable en modifiant le paragraphe 3 de l'article 5 de la Convention.

La règle applicable aux chantiers de construction (sous-paragraphe a) de la nouvelle disposition correspond en substance à l'actuel paragraphe 3 de la Convention : un chantier de construction ou de montage ou des activités de surveillance s'y exerçant constituent un établissement stable lorsque leur durée est supérieure à 6 mois.

La fourniture de services sur le territoire d'un Etat contractant par le personnel d'une entreprise constitue également un établissement stable lorsque ces activités se poursuivent sur le territoire de cet Etat, dans le cadre du même projet ou d'un projet connexe, pendant une ou des période(s) représentant au total plus de 183 jours au cours d'une période quelconque de 12 mois commençant ou se terminant durant la période imposable considérée (sous-paragraphe, b)). Cette disposition, empruntée au Modèle ONU de Convention concernant les doubles impositions entre pays développés et pays en développement, figure dans toutes les conventions récemment conclues par le Mexique. Avec un revenu national brut de 9.460 \$ par habitant en 2012, le Mexique est en effet encore considéré comme un pays en développement bien qu'il soit un pays membre de l'OCDE. Cette disposition figure également dans un certain nombre de conventions conclues par la Belgique (comme, notamment, la nouvelle Convention signée en 2009 avec la Chine).

Tot slot bepaalt de nieuwe subparagraaf c) dat het verlenen van diensten in een overeenkomstsluitende Staat door een natuurlijke persoon een vaste inrichting vormt voor die persoon, indien hij in die Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken waarvan de duur in totaal 183 dagen te boven gaat binnen enig tijdvak van twaalf maanden dat aanvangt of eindigt tijdens het betrokken belastbaar tijdperk. De invoeging van deze laatste bepaling is het gevolg van de opheffing van artikel 14 van de Overeenkomst, dat betrekking heeft op de inkomsten uit vrije en andere zelfstandige beroepen. De heffingsbevoegdheid van de overeenkomstsluitende Staten ter zake van de desbetreffende inkomsten wordt niet gewijzigd (zie hierna de commentaar betreffende artikel X van het Protocol).

Dividenden (Artikel VI)

Het Protocol wijzigt het maximaal tarief van de belasting die de bronstaat mag inhouden op dividenden waarvan de uiteindelijk gerechtigde een inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat.

Het algemeen tarief wijzigt van 15% naar 10% van het brutobedrag van de dividenden.

Dividenden waarvan de uiteindelijke gerechtigde een vennootschap is die gedurende een ononderbroken tijdvak van ten minste twaalf maanden aandelen bezit die onmiddellijk ten minste 10 % vertegenwoordigen van het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt, zijn van belasting vrijgesteld in de bronstaat. Momenteel voorziet de Overeenkomst in een tarief van 5 % voor een onmiddellijke of middellijke deelneming van 25 %. Er wordt evenwel opgemerkt dat deze bepaling geen enkel verlies van heffingsbevoegdheid meebrengt voor België, aangezien de dividenden die aan die voorwaarden voldoen, reeds van roerende voorheffing zijn vrijgesteld ingevolge artikel 106, § 5 van het Koninklijk Besluit tot uitvoering van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992.

Er is eveneens voorzien in een vrijstelling voor dividenden waarvan de uiteindelijk gerechtigde een pensioenfonds is dat inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat. Er wordt duidelijk gesteld dat een pensioenfonds dat gevestigd is in een overeenkomstsluitende Staat, een inwoner van die Staat is (zie artikel XIX, paragraaf 1 van het huidige Protocol).

Pensioenfondsen worden gedefinieerd in artikel 3, paragraaf 1, k) (zie artikel II, paragraaf 2 van het huidige Protocol). Ingevolge deze definitie is een pensioenfonds een persoon, een entiteit of een trust die gevestigd is in een overeenkomstsluitende Staat en die pensioenuitkeringen beheert of verschaft – of inkomsten beheert

Enfin, le nouveau sous-paragraphe c) stipule que la prestation de services dans un Etat contractant par une personne physique constitue un établissement stable pour cette personne si son séjour dans cet Etat s'étend sur une ou des périodes représentant un total de plus de 183 jours dans les limites d'une période quelconque de douze mois commençant ou se terminant durant la période imposable considérée. L'inclusion de cette dernière disposition résulte de la suppression de l'article 14 de la Convention, qui concerne les revenus de professions libérales et autres professions indépendante. Le pouvoir d'imposition des Etats contractants à l'égard des revenus en question ne s'en trouve pas modifié (voir ci-après le commentaire relatif à l'article X du protocole).

Dividendes (Article VI)

Le Protocole modifie le taux maximal de l'impôt que l'Etat de la source peut prélever sur les dividendes dont le bénéficiaire effectif est un résident de l'autre Etat contractant.

Le taux général passe de 15% à 10% du montant brut des dividendes.

Les dividendes dont le bénéficiaire effectif est une société qui détient, pendant une période ininterrompue d'au moins douze mois, des actions représentant directement au moins 10 pour cent du capital de la société distributrice sont exemptés d'impôt dans l'Etat de la source. Actuellement, la Convention prévoit un taux de 5% pour une participation directe ou indirecte de 25%. On notera cependant que cette disposition n'entraîne aucune perte de pouvoir d'imposition pour la Belgique, puisque les dividendes qui répondent à ces conditions sont déjà exonérés de précompte mobilier en vertu de l'article 106, § 5 de l'Arrêté Royal d'exécution du Code des impôts sur les revenus 1992.

Une exemption est également prévue pour les dividendes dont le bénéficiaire effectif est un fonds de pension résident de l'autre Etat contractant. Il est précisé qu'un fonds de pension établi dans un Etat contractant constitue un résident de cet Etat (voir article XIX, paragraphe 1er du présent Protocole).

Les fonds de pension sont définis à l'article 3, paragraphe 1er, k) (voir article II, paragraphe 2 du présent Protocole). En vertu de cette définition, un fonds de pension est une personne, une entité ou un trust établi dans un Etat contractant qui administre ou fournit des prestations de retraite – ou gère des revenus pour le

ten voordele van een of meer instellingen die zelf pensioenuitkeringen beheren of verschaffen – en die onder toezicht staat van een van de toezichthoudende openbare autoriteiten die in de definitie vermeld worden. Wat België betreft moeten de pensioenfondsen onder toezicht staan van de autoriteit voor financiële diensten en markten (FSMA) of van de Nationale Bank van België of geregistreerd zijn bij de FOD Financiën. Worden dus bedoeld:

— de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening bedoeld in de wet van 27 oktober 2006 betreffende het toezicht op de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening;

— de institutionele instellingen voor collectieve belegging, zoals bedoeld in het Koninklijk besluit van 7 december 2007 met betrekking tot institutionele instellingen voor collectieve belegging met een veranderlijk aantal rechten van deelneming die als uitsluitend doel hebben de collectieve belegging in de in artikel 7, eerste lid, 2°, van de wet van 20 juli 2004 bedoelde categorie van toegelaten beleggingen;

— de beleggingsondernemingen en de verzekeringsmaatschappijen.

Tot slot wordt opgemerkt dat de vrijstelling slechts verleend wordt indien de aandelen of de rechten ter zake waarvan de dividenden worden betaald, in bezit worden gehouden voor het uitoefenen van werkzaamheden die bedoeld zijn in de voornoemde definitie, dat wil zeggen het beheren of verschaffen van pensioenuitkeringen of het beheren van fondsen ten voordele van een of meer instellingen die pensioenuitkeringen beheren of verschaffen.

Bij de aanpassing van de paragrafen 4 en 5 van artikel 10 werd rekening gehouden met de opheffing van artikel 14 (zie hierna).

Interest (Artikel VII)

Zoals vermeld in Deel A hierboven, wenste de Belgische regering het huidige Protocol te sluiten om het verdragstelsel voor aan banken betaalde interest te herzien om zodoende van de concurrentiepositie van de Belgische banken ten opzichte van hun Europese concurrenten te vrijwaren.

Momenteel mag de bronstaat ingevolge artikel 11 van de Belgisch-Mexicaanse Overeenkomst belasting heffen van de interest van leningen van welke aard ook die door bankondernemingen zijn toegestaan (en die niet door effecten aan toonder vertegenwoordigd zijn), tegen een tarief dat niet hoger is dan 10% van het

compte d'un ou plusieurs organismes qui, eux-mêmes, administrent ou fournissent des prestations de retraite – et qui est contrôlé par une des autorités publiques de surveillance mentionnées dans la définition. En ce qui concerne la Belgique, les fonds de pension doivent être contrôlés par l'autorité des services et marchés financiers (FSMA) ou par la Banque Nationale de Belgique ou être enregistrés auprès du SPF Finances. Sont donc visés :

— les institutions de retraite professionnelle visées par la loi du 27 octobre 2006 relative au contrôle des institutions de retraite professionnelle;

— les organismes de placement collectif visés par l'Arrêté royal du 7 décembre 2007 relatif aux organismes de placement collectif à nombre variable de parts institutionnels qui ont pour but exclusif le placement collectif dans la catégorie d'investissements autorisés dans l'article 7, alinéa 1er, 2° de la loi du 20 juillet 2004;

— les entreprises d'investissement et les compagnies d'assurances.

On notera enfin que l'exemption n'est accordée que si les actions ou droits générateurs des dividendes sont détenus aux fins des activités visées dans la définition précitée, c'est-à-dire la gestion ou la fourniture de prestations de retraite ou la gestion de fonds pour le compte d'un ou plusieurs organismes qui administrent ou fournissent des prestations de retraite.

Les paragraphes 4 et 5 de l'article 10 sont adaptés compte tenu de la suppression de l'article 14 (voir ci-après).

Intérêts (Article VII)

Comme indiqué dans la Section A ci-avant, le Gouvernement belge a souhaité conclure le présent Protocole afin de modifier le régime conventionnel des intérêts payés aux banques en vue de préserver la position concurrentielle des banques belges vis-à-vis de leurs concurrentes européennes.

Actuellement, l'article 11 de la Convention belgo-mexicaine permet à l'Etat de la source d'imposer les intérêts de prêts de n'importe quelle nature octroyés par des entreprises bancaires (et non représentés par des titres au porteur) à un taux n'excédant pas 10% de leur montant brut. En vertu de la législation interne

brutobedrag van de interest. Ingevolge de Mexicaanse interne wetgeving is evenwel een verminderd tarief van 4,9% van toepassing op de interest die wordt betaald aan banken die inwoner zijn van een land, zoals België, waarmee Mexico een belastingverdrag heeft gesloten dat in werking is. Dat verminderd tarief wordt jaar na jaar verlengd door een belastinghervormingswet maar er doen geregeld geruchten de ronde aangaande een eventuele opheffing van dat verminderd tarief.

Indien Mexico dat tarief van 4,9 % zou opheffen, zou de aan Belgische banken betaalde interest onderworpen worden aan een bronheffing van 10 %. Zij zouden aldus benadeeld worden ten opzichte van banken die inwoner zijn van andere Europese landen, zoals meer bepaald Nederland, Zwitserland en het Verenigd Koninkrijk, waarvan de overeenkomst met Mexico voorziet in een bronheffing die beperkt is tot 5 % voor interest betaald aan banken. De Belgische regering wenste bijgevolg artikel 11 van de Overeenkomst te herzien zodat de Belgische banken gegarandeerd hetzelfde tarief zouden kunnen genieten als hun concurrenten, ongeacht de evolutie van de Mexicaanse belastingwetgeving.

Het Protocol beperkt de belasting in de bronstaat tot 5 % van het brutobedrag van de interest voor:

- interest uit hoofde van leningen van welke aard ook, toegestaan door banken en andere financiële instellingen (daaronder begrepen investerings- en spaarbanken en verzekeringsmaatschappijen); en
- interest uit hoofde van obligaties en effecten die geregeld en in belangrijke mate op een erkende effectenbeurs verhandeld worden (een definitie van de uitdrukking “erkende effectenbeurs” wordt door artikel II, paragraaf 2 van het Protocol ingevoegd in artikel 3 van de Overeenkomst).

Het algemeen tarief van de bronheffing op interest wordt bovendien verminderd van 15 % tot 10 %.

Overeenkomstig het huidig verdragsbeleid van België had de Belgische delegatie voorgesteld om in het algemeen vrijstelling te verlenen voor interest die door een onderneming wordt betaald aan een andere onderneming. De Mexicaanse delegatie heeft dat voorstel geweigerd maar heeft wel aanvaard om te voorzien in vrijstelling voor de volgende categorieën van interest:

- interest waarvan de uiteindelijk gerechtigde een pensioenfonds is dat inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat (op dezelfde voorwaarden als die welke beschreven zijn in het vorige punt betreffende dividenden);

mexicaïne, un taux réduit de 4,9% est toutefois applicable aux intérêts payés à des banques résidentes de pays qui, comme la Belgique, ont une convention fiscale en vigueur avec le Mexique. Ce taux réduit est reconduit année après année à la faveur d'une loi de réforme fiscale mais des rumeurs concernant une possible suppression de ce taux réduit circulent périodiquement.

Si le Mexique venait à supprimer ce taux de 4,9 %, les intérêts versés à des banques belges seraient soumis à une retenue à la source de 10 %. Celles-ci seraient alors défavorisées par rapport aux banques résidentes d'autres pays européens, comme notamment les Pays-Bas, la Suisse et le Royaume-Uni, dont les conventions avec le Mexique prévoient une retenue à la source limitée à 5 % pour les intérêts payés aux banques. Le gouvernement belge souhaitait dès lors revoir l'article 11 de la Convention afin que les banques belges soient assurées de bénéficier du même taux que leurs concurrentes, ce quelle que soit l'évolution de la législation fiscale mexicaine.

Le Protocole limite l'imposition dans l'Etat de la source à 5 % du montant brut des intérêts pour:

- les intérêts de prêts de toute nature consentis par des banques et autres institutions financières (y compris les banques d'investissements, les banques d'épargne et les compagnies d'assurance); et
- les intérêts d'obligations et de titres négociés de manière substantielle et régulière sur un marché boursier reconnu (une définition de l'expression “marché boursier reconnu” est insérée à l'article 3 de la Convention par l'article II, paragraphe 2 du Protocole).

Le taux général de retenue à la source sur les intérêts est par ailleurs réduit de 15 % à 10 %.

Conformément à la politique conventionnelle actuelle de la Belgique, la délégation belge avait proposé d'exempter, d'une manière générale, les intérêts payés par une entreprise à une autre entreprise. La délégation mexicaine a refusé cette proposition mais a accepté de prévoir des exemptions pour les catégories suivantes d'intérêts:

- les intérêts dont le bénéficiaire effectif est un fonds de pension résident de l'autre Etat contractant (aux mêmes conditions que celles décrites au point précédent concernant les dividendes);

— interest waarvan de uiteindelijk gerechtigde een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel, plaatselijke gemeenschap of openbare entiteit daarvan is;

— interest betaald uit hoofde van een lening die is toegestaan, gewaarborgd of verzekerd door bepaalde instellingen die actief zijn in het kader van de bevordering van de uitvoer, zoals de Nationale Delcrederedienst wat België betreft (de Overeenkomst voorziet reeds in een gelijkaardige vrijstelling).

Op vraag van de Mexicaanse delegatie werd ook de definitie van interest gewijzigd zodat ze ook de inkomsten die door de wetgeving van de bronstaat behandeld worden als interest omvat, met dien verstande dat interest en andere inkomen die als dividenden behandeld worden belastbaar blijven overeenkomstig artikel 10.

Tot slot werd bij de aanpassing van de bewoording van de paragrafen 6 en 7 rekening gehouden met de opheffing van artikel 14 (zie hierna).

Vermogenswinst (Artikel IX et artikel XIX, paragraaf 4)

Het Protocol wijzigt het stelsel dat van toepassing is op meerwaarden op aandelen.

Artikel 13, paragraaf 4 van de Overeenkomst bepaalt momenteel dat de meerwaarden die afkomstig zijn uit de vervreemding van aandelen die deel uitmaken van een deelneming van meer dan 25 % in een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in die Staat belast mogen worden overeenkomstig zijn intern recht.

In Mexico worden de meerwaarden die door niet-inwoners verwezenlijkt worden bij de vervreemding van aandelen van Mexicaanse vennootschappen – of van vennootschappen waarvan meer dan 50 % van de waarde voortkomt uit in Mexico gelegen onroerende goederen – in principe onderworpen aan een belasting die gelijk is aan 25 % van het brutobedrag ervan (i.e. 25 % van de verkoopprijs). Mits te voldoen aan bepaalde voorwaarden kan de belastingplichtige opteren voor een belasting die gelijk is aan 30 % van het netto-bedrag van de meerwaarde. Bovendien worden de meerwaarden die verwezenlijkt worden op aandelen van Mexicaanse vennootschappen die verkocht worden via de Mexicaanse Beurs of via een erkende Beurs van een land waarmee Mexico een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting heeft gesloten, in principe van belasting vrijgesteld. De vrijstelling is evenwel niet van toepassing wanneer een deelneming

— les intérêts dont le bénéficiaire effectif est un État contractant ou une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou une entité publique d'un État contractant;

— les intérêts payés en raison d'un prêt consenti, garanti ou assuré par certaines institutions actives dans le cadre de la promotion des exportations, comme l'Office National du Ducroire en ce qui concerne la Belgique (la Convention prévoit déjà une exemption analogue).

La définition des intérêts a également été modifiée, à la demande de la délégation mexicaine, afin de couvrir les revenus traités comme des intérêts par la législation de l'État de la source, étant entendu que les intérêts et autres revenus traités comme des dividendes demeurent imposables conformément à l'article 10.

Enfin, la formulation des paragraphes 6 et 7 est adaptée compte tenu de la suppression de l'article 14 (voir ci-après).

Gains en capital (Article IX et article XIX, paragraaf 4)

Le Protocole modifie le régime applicable aux plus-values sur actions.

L'article 13, paragraphe 4 de la Convention prévoit actuellement que les plus-values provenant de l'aliénation d'actions qui font partie d'une participation de plus de 25 % dans une société résidente d'un État contractant sont imposables dans cet État conformément à son droit interne.

Au Mexique, les plus-values réalisées par des non-résidents sur l'aliénation d'actions de sociétés mexicaines – ou de sociétés dont plus de 50 % de la valeur provient de biens immobiliers situés au Mexique – sont, en principe, soumises à un impôt égal à 25 % de leur montant brut (i.e. 25 % du prix de vente). Le contribuable peut, moyennant le respect de certaines conditions, opter pour une imposition égale à 30 % du montant net de la plus-value. En outre, les plus-values réalisées sur des actions de sociétés mexicaines vendues par l'intermédiaire de la Bourse mexicaine ou d'une Bourse reconnue d'un pays avec lequel le Mexique a conclu une convention préventive de la double imposition sont, en principe, exemptées d'impôt. L'exemption ne s'applique toutefois pas, notamment, lorsqu'une participation d'au moins 10 % est aliénée endéans une période de 24 mois ou lorsque, bien que réalisée par l'intermédiaire d'une bourse reconnue, la vente ne résulte pas réellement

van ten minste 10 % vervreemd wordt binnen een termijn van 24 maanden of wanneer de verkoop wel degelijk verwezenlijkt wordt via een erkende beurs maar niet echt voortkomt uit een openbaar aanbod. Met ingang van 2014 zou de vrijstelling vervangen moeten worden door een belasting tegen een tarief van 10 %.

Tijdens het onderhandelen van het Protocol heeft de Belgische delegatie voorgesteld de heffingsbevoegdheid van de bronstaat te beperken tot meerwaarden op aandelen van vennootschappen die in hoofdzaak immobiliënvennootschappen zijn, dit in navolging van artikel 13, paragraaf 4 van het OESO-Model. Dit voorstel werd niet aanvaard. Mexico wou niet afwijken van zijn verdragsbeleid dat de mogelijkheid wil behouden het Mexicaans intern recht toe te passen voor het belasten van meerwaarden die voortkomen uit de verkoop van aandelen of soortgelijke rechten in een vennootschap die inwoner is van Mexico. De Mexicaanse delegatie heeft niettemin aanvaard om het belastingtarief dat van toepassing is op meerwaarden op aandelen (niet zijnde aandelen van vennootschappen die in hoofdzaak immobiliënvennootschappen) te beperken en om sommige vrijstellingen, die gebaseerd zijn op de Mexicaanse wetgeving die van kracht is op het tijdstip van de onderhandelingen, vast te leggen in de Overeenkomst.

Het stelsel dat van toepassing is op meerwaarden uit aandelen wordt door Artikel IX van het Protocol als volgt gewijzigd:

— ingevolge de gewijzigde paragraaf 4 van artikel 13 mogen alle meerwaarden uit de vervreemding van aandelen van een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat (met uitzondering van een vennootschap die in hoofdzaak een immobiliënvennootschap is, zoals bedoeld in de nieuwe paragraaf 5) in die Staat belast worden, ongeacht de deelneming van de vervreemder in die vennootschap. De belasting is evenwel beperkt tot 10 % van het bedrag van de belastbare meerwaarde. Beide delegaties hebben in hun proces-verbaal van de onderhandelingen duidelijk gesteld dat het tarief van 10 % toegepast wordt op het nettobedrag van de meerwaarde;

— de nieuwe paragraaf 5 stemt overeen met paragraaf 4 van het OESO-Model en bepaalt dat de meerwaarden die verwezenlijkt worden op aandelen waarvan meer dan 50 percent van de waarde onmiddellijk of middellijk bestaat uit in een overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen, in die Staat belast mogen worden. Deze bepaling heeft tot doel te vermijden dat inwoners van een overeenkomstsluitende Staat geen belasting zouden betalen op de onroerende meerwaarden in de Staat waar de goederen gelegen zijn door een vennootschap op te richten in een Staat waar

d'one offre publique. A compter de 2014, l'exemption devrait être remplacée par une imposition au taux de 10 %.

Lors de la négociation du Protocole, la délégation belge a proposé de limiter le pouvoir d'imposition de l'État de la source aux plus-values sur actions de sociétés à prépondérance immobilière, à l'instar de ce que prévoit le paragraphe 4 de l'article 13 du Modèle OCDE. Cette proposition n'a pas été acceptée. Le Mexique n'a pas voulu déroger à sa politique conventionnelle qui vise à conserver la possibilité d'appliquer son droit interne pour imposer les plus-values provenant de la cession d'actions ou de droits similaires dans une société qui est un résident du Mexique. La délégation mexicaine a néanmoins accepté de limiter le taux d'imposition applicable aux plus-values sur actions (autres que les actions de sociétés à prépondérance immobilière) et de figer dans la Convention certaines exemptions calquées sur la législation mexicaine en vigueur lors de la négociation.

L'article IX du Protocole modifie comme suit le régime applicable aux plus-values sur actions:

— en vertu du paragraphe 4 modifié de l'article 13, toutes les plus-values provenant de l'aliénation d'actions d'une société résidente d'un État contractant (à l'exception d'une société à prépondérance immobilière visée au nouveau paragraphe 5) sont imposables dans cet État quel que soit la participation détenue par le cédant. L'imposition est toutefois limitée à 10 % du montant de la plus-value imposable. Les deux délégations ont précisé dans le procès-verbal des négociations que ce taux de 10 % s'applique au montant net de la plus-value;

— le nouveau paragraphe 5 correspond au paragraphe 4 du Modèle OCDE et stipule que les plus-values réalisées sur des actions qui tirent directement ou indirectement plus de 50 % de leur valeur de biens immobiliers situés dans un État contractant sont imposables dans cet État. Cette disposition vise à éviter que des résidents d'un État contractant échappent à l'imposition de plus-values immobilières dans l'État de situation des biens en constituant une société dans un État qui ne taxe pas les plus-values sur actions. Elle permet à l'État de situation des biens d'imposer les plus-values

meerwaarden op aandelen niet belast worden. Zij geeft de Staat waarin de goederen gelegen zijn de mogelijkheid de meerwaarden overeenkomstig zijn intern recht te belasten. De belasting is dus niet beperkt tot 10 % zoals voor de andere meerwaarden op aandelen waarop paragraaf 4 betrekking heeft. Er wordt opgemerkt dat de onroerende goederen waarin de vennootschap haar bedrijf uitoefent niet in aanmerking worden genomen voor de toepassing van de bepaling.

De nieuwe paragraaf 6 die in het slotprotocol bij de Overeenkomst is ingevoegd (artikel XIX, paragraaf 4 van het Protocol) legt de uitzonderingen op het hierboven omschreven stelsel vast. De meerwaarden op aandelen (daaronder begrepen de aandelen van vennootschappen die in hoofdzaak immobiliënvennootschappen zijn) mogen slechts in de woonstaat van de begunstigde belast worden wanneer:

A. De vervreemding gebeurt tussen vennootschappen die lid zijn van eenzelfde groep en de door de vervreemdende vennootschap ontvangen beloning uitsluitend bestaat uit aandelen of andere rechten in het kapitaal van de verkrijgende vennootschap (of van een andere vennootschap van de groep¹), voor zover de verkrijgende vennootschap een inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, of van een Staat waarmee de overeenkomstsluitende Staat die de vrijstelling toekent een akkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen heeft gesloten dat even ver strekt als de uitwisseling van inlichtingen waarin is voorzien tussen België en Mexico, en voor zover, vóór en onmiddellijk na de vervreemding,

— de vervreemdende of de verkrijgende vennootschap middellijk of onmiddellijk minstens 80 percent van de stemrechten en van de waarde van de andere bezit, of

— een vennootschap die inwoner is van één van de overeenkomstsluitende Staten of van een Staat waarmee de overeenkomstsluitende Staat die de meerwaarde moet vrijstellen een akkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen gesloten heeft dat even ver strekt als de uitwisseling van inlichtingen waarin is voorzien tussen België en Mexico, middellijk of onmiddellijk (via

¹ Deze vennootschap van de groep moet een inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van een land waarmee de overeenkomstsluitende Staat die de vrijstelling toekent, een akkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen heeft gesloten dat even ver strekt als de uitwisseling van inlichtingen waarin is voorzien tussen België en Mexico; bovendien moet deze vennootschap van de groep middellijk of onmiddellijk minstens 80% bezitten van de stemrechten en van de waarde van de verkrijgende vennootschap.

conformément à son droit interne. L'imposition n'est donc pas limitée à 10 % comme pour les autres plus-values sur actions visées au paragraphe 4. Il est précisé que les immeubles dans lesquels la société exerce son activité ne sont pas pris en considération pour l'application de la disposition.

Des exceptions au régime décrit ci-avant sont prévues dans le nouveau paragraphe 6 inséré dans le Protocole final à la Convention (article XIX, paragraphe 4 du Protocole). Les plus-values sur actions (y compris les actions de sociétés à prépondérance immobilière) ne sont imposables que dans l'Etat de résidence du bénéficiaire lorsque:

A. L'aliénation a lieu entre sociétés membres d'un même groupe et la rémunération obtenue par la cédante consiste exclusivement en actions ou autres droits dans le capital de la société cessionnaire (ou d'une autre société du groupe¹), pour autant que la société cessionnaire soit un résident d'un Etat contractant ou d'un Etat avec lequel l'Etat contractant qui accorde l'exemption a conclu un accord d'échange de renseignements aussi large que celui prévu entre la Belgique et le Mexique et pour autant que, avant la cession et immédiatement après celle-ci,

— la cédante ou la cessionnaire détienne, directement ou indirectement, au moins 80 pour cent des droits de vote et de la valeur de l'autre, ou bien

— une société qui est un résident d'un des Etats contractants, ou d'un Etat avec lequel l'Etat contractant qui doit exempter la plus-value a conclu un accord prévoyant un échange de renseignements aussi large que celui prévu entre la Belgique et le Mexique, détient directement ou indirectement (par l'intermédiaire de sociétés résidentes d'un de ces Etats) au moins 80

¹ Cette société du groupe doit être un résident d'un Etat contractant ou d'un pays avec lequel l'Etat contractant qui accorde l'exemption a conclu un accord d'échange de renseignements aussi large que celui prévu entre la Belgique et le Mexique et doit posséder directement ou indirectement au moins 80 pour cent des droits de vote et de la valeur de la société cessionnaire.

vennootschappen die inwoner zijn van één van die Staten) minstens 80% bezit van de stemrechten en van de waarde van zowel de verkrijgende vennootschap als van de vervreemdende vennootschap bezit.

B. De meerwaarden verwezenlijkt worden door een bank, een verzekeringsmaatschappij of een pensioenfonds.

C. De aandelen vervreemd worden via een erkende effectenbeurs. Deze laatste uitzondering is evenwel niet van toepassing wanneer een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat binnen een periode van 24 maanden ten minste 10% van de aandelen van een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat vervreemdt, of wanneer de vervreemder – hoewel de vervreemding op een erkende effectenbeurs gebeurt – enkel bepaalde aanbiedingen tot aankoop mag aanvaarden.

Hetzelfde stelsel is sedert 2010 van toepassing tussen Mexico en Nederland krachtens het Protocol tot wijziging van de Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting dat op 11 december 2008 tussen die twee landen werd ondertekend.

Zelfstandige beroepen en andere werkzaamheden van zelfstandige aard (Artikel X)

Artikel X van het Protocol heft artikel 14 van de Overeenkomst, dat betrekking heeft op de inkomsten van vrije beroepen en andere werkzaamheden van zelfstandige aard, op.

Ten gevolge van deze opheffing vallen de desbetreffende inkomsten voortaan onder de toepassing van artikel 7 en worden ze dus onderworpen aan dezelfde regels als de ondernemingswinst. De reikwijdte van de heffingsbevoegdheid van de bronstaat wordt echter niet aangetast. Ingevolge artikel 7 zijn de desbetreffende inkomsten immers enkel belastbaar in de bronstaat voor zover ze kunnen toegerekend worden aan een in die Staat gevestigde vaste inrichting en leidt de definitie van de vaste inrichting, zoals gewijzigd door artikel IV van het Protocol (zie hierboven), in wezen tot hetzelfde resultaat als het huidige artikel 14.

De belangrijkste wijziging die volgt uit de opheffing van artikel 14 bestaat erin dat, wanneer de bronstaat het recht zal hebben om die inkomsten te belasten, de betrokken belastingplichtige ervan verzekerd zal zijn dat hij niet langer zal belast worden op een brutogrondslag, zoals momenteel nog toegestaan wordt door artikel 14, maar wel op een nettogrondslag.

pour cent des droits de vote et de la valeur de la société cessionnaire ainsi que de la société cédante.

B. Les plus-values sont réalisées par une banque, une compagnie d'assurance ou un fonds de pension.

C. Les actions sont cédées par l'intermédiaire d'une bourse des valeurs reconnue. Cette dernière exception n'est toutefois pas applicable lorsqu'un résident d'un Etat contractant aliène au moins 10% des actions d'une société résidente de l'autre Etat contractant endéans une période de 24 mois ou lorsque, bien que l'aliénation soit effectuée sur un marché boursier reconnu, le cédant n'a le droit d'accepter que certaines offres d'achat.

Le même régime s'applique depuis 2010 entre le Mexique et les Pays-Bas en vertu du Protocole modifiant la Convention préventive de la double imposition entre ces deux pays qui a été signé le 11 décembre 2008.

Professions libérales et autres activités de caractère indépendant (Article X)

L'article X du Protocole supprime l'article 14 de la Convention, relatif aux revenus de professions libérales et autres activités de caractère indépendant.

Par suite de cette suppression, les revenus en question relèveront désormais de l'article 7 et seront donc soumis aux mêmes règles que les bénéfices d'entreprise. L'étendue du pouvoir d'imposition de l'Etat de la source n'est toutefois pas modifiée. En effet, en vertu de l'article 7, les revenus en question ne sont imposables dans l'Etat de la source que dans la mesure où ils sont imputables à un établissement stable situé dans cet Etat et la définition de l'établissement stable, telle que modifiée par l'article IV du Protocole (voir ci-avant), aboutit en substance au même résultat que l'actuel article 14.

La principale modification entraînée par la suppression de l'article 14 réside dans le fait que, lorsque l'Etat de la source aura le droit d'imposer ces revenus, le contribuable concerné aura la garantie d'être imposé sur une base nette et non sur une base brute comme le permet actuellement l'article 14.

Het Protocol wijzigt daarnaast een reeks andere bepalingen van de Overeenkomst teneinde rekening te houden met de opheffing van artikel 14. Zo worden de definities van de uitdrukkingen “onderneming” en “uitoefenen van een bedrijf” ingevoegd in artikel 3 van de Overeenkomst (artikel II van het Protocol) teneinde te verduidelijken dat die in artikel 7 gebruikte uitdrukkingen voortaan ook het uitoefenen van een vrij beroep en van andere werkzaamheden van zelfstandige aard omvatten.

Er worden bovendien verscheidene bepalingen van de Overeenkomst aangepast om de verwijzingen naar artikel 14 en naar het begrip “vaste basis” dat in dat artikel gebruikt wordt (zie meer bepaald de artikelen V, VIII, XI, XII en XIII van het Protocol), op te heffen.

Wijze waarop dubbele belasting vermeden wordt (Artikel XIV)

Artikel XIV van het Protocol actualiseert paragraaf 2 van artikel 22 van de Overeenkomst, die de manier vastlegt waarop België dubbele belasting vermijdt.

Algemene regel: vrijstelling met progressievoorbehoud

Subparagrafen a) en c): de inkomsten, niet zijnde dividenden, interest en royalty's (zoals omschreven door de interne Belgische wetgeving), die in Mexico belast zijn, worden in België vrijgesteld met progressievoorbehoud. In subparagraaf c) wordt uitdrukkelijk bepaald dat een inkomensbestanddeel “belast” is wanneer het onderworpen is aan het belastingstelsel dat normaal op dat inkomensbestanddeel van toepassing is overeenkomstig de Mexicaanse interne belastingwetgeving (zelfs indien dat stelsel bestaat in een belastingvrijstelling). Deze definitie stemt overeen met de rechtspraak van het Hof van Cassatie in de Zaak Sidro (Cass. 15.9.1970, Bull. 489, p. 1618).

Wanneer de begunstigde tot de inkomsten een natuurlijke persoon is, is de vrijstelling echter slechts van toepassing indien de inkomsten “effectief belast” werden. In het geval van een natuurlijke persoon, is de vrijstelling waarin subparagraaf a) voorziet, dus niet van toepassing op een inkomensbestanddeel dat krachtens de Mexicaanse belastingwetgeving van belasting is vrijgesteld.

Subparagraaf b): deze subparagraaf is van toepassing op hybride entiteiten, dat wil zeggen op entiteiten waarvan de plaats van werkelijke leiding in Mexico gevestigd is, die rechtspersoonlijkheid hebben of opgericht zijn in een gelijkaardige rechtsvorm als die van

Le Protocole modifie, par ailleurs, une série d'autres dispositions de la Convention afin de tenir compte de la suppression de l'article 14. Ainsi, des définitions des termes “entreprise” et “activité” sont insérées à l'article 3 de la Convention (article II du Protocole) afin de clarifier que ces termes – employés à l'article 7 – comprennent désormais également l'exercice de professions libérales et autres activités de caractère indépendant.

Par ailleurs, diverses dispositions de la Convention sont adaptées afin de supprimer les références à l'article 14 et au concept de “base fixe” employé dans cet article (voir, notamment, les articles V, VIII, XI, XII et XIII du Protocole).

Méthodes pour éliminer la double imposition (Article XIV)

L'article XIV du Protocole actualise le paragraphe 2 de l'article 22 de la Convention, qui détermine la manière dont la Belgique prévient la double imposition.

Règle générale: exemption sous réserve de progressivité

Sous-paragraphe a) et c): Les revenus – autres que les dividendes, intérêts et redevances (tels que définis par la législation interne belge) – qui sont imposés au Mexique sont exemptés en Belgique sous réserve de progressivité. Il est expressément précisé au sous-paragraphe c) qu'un élément de revenu est “imposé” lorsqu'il est soumis au régime fiscal normalement applicable à cet élément de revenu en vertu de la législation fiscale mexicaine (même si ce régime consiste en une exemption d'impôt). Cette définition est conforme à la jurisprudence de la Cour de Cassation dans l'Affaire Sidro (Cass., 15.9.1970, Bull. 489, p. 1618).

Lorsque le bénéficiaire des revenus est une personne physique, l'exemption ne s'applique toutefois que si les revenus sont “effectivement imposés”. Dans le cas d'une personne physique, l'exemption prévue au sous-paragraphe a) ne s'appliquera donc pas à un élément de revenu exempté d'impôt en vertu de la législation fiscale mexicaine.

Sous-paragraphe b): Ce sous-paragraphe s'applique aux entités hybrides, c'est-à-dire des entités qui ont leur siège de direction effective au Mexique, sont dotées de la personnalité juridique ou constituées sous une forme juridique analogue à celle d'une société de droit

een vennootschap naar Belgisch recht en die in Mexico behandeld worden als zijnde fiscaal transparant. Hij voorziet in de vrijstelling van de inkomsten die een inwoner van België ontvangt ter zake van zijn deelneming in dergelijke entiteit en die door de Belgische belastingadministratie behandeld worden als “dividenden” wanneer die inwoner in Mexico belast is naar rata van zijn deelneming in de winst van de entiteit waaruit de dividenden zijn betaald. De uitdrukking “belast” moet worden geïnterpreteerd overeenkomstig subparagraaf c) (zie hierboven).

Subparagraaf d): België mag de aanvullende gemeentebelasting en de aanvullende agglomeratiebelasting berekenen op de beroepsinkomsten die uit Mexico afkomstig zijn en die in België conform de Overeenkomst vrijgesteld zijn. Die belastingen worden berekend alsof de beroepsinkomsten uit Mexicaanse bron inkomsten uit Belgische bron waren.

Subparagraaf e): deze bepaling, die overeenstemt met paragraaf 4 van artikel 23 A van het OESO-Model, heeft tot doel te voorkomen dat een inkomen noch in België noch in Mexico zou belast worden ten gevolge van het gegeven dat de partijen niet tot overeenstemming komen aangaande de feiten van een specifiek geval of aangaande de interpretatie van de bepalingen van de Overeenkomst.

Dividenden

Subparagraaf f): dividenden van belangrijke deelnemingen in vennootschappen die inwoner zijn van Mexico worden vrijgesteld op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de artikelen 202 tot 205 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 zijn bepaald (DBI-stelsel).

Subparagraaf g): wanneer de vrijstelling waarin subparagraaf f) voorziet niet van toepassing is, omdat de taxatievoorwaarden waaraan de toepassing van het DBI-stelsel afhankelijk gesteld is niet vervuld zijn, worden de dividenden toch vrijgesteld van de Belgische vennootschapsbelasting voor zover zij voortkomen uit een daadwerkelijke bedrijfsactiviteit die de uitkerende vennootschap actief uitoefent in Mexico. In dat geval is de vrijstelling van toepassing voor zover de andere voorwaarden van het DBI-stelsel vervuld zijn en dit binnen de grenzen waarin het intern recht voorziet.

Subparagraaf h): wanneer de dividenden niet van Belgische belasting zijn vrijgesteld op basis van de subparagrafen f) en g), wordt de in Mexico geheven belasting verrekend met de Belgische belasting die betrekking heeft op de dividenden. De verrekenbare

belge et sont traitées comme fiscalement transparentes au Mexique. Il prévoit l'exemption des revenus qu'un résident de Belgique reçoit au titre de sa participation dans une telle entité, qui sont traités comme des “dividendes” par l'administration fiscale belge lorsque ce résident est imposé au Mexique proportionnellement à sa participation dans les bénéfices de l'entité qui servent au paiement des dividendes. Le terme “imposé” doit être interprété conformément au sous-paragraphe c) (voir ci-avant).

Sous-paragraphe d): La Belgique peut calculer la taxe communale additionnelle et la taxe d'agglomération additionnelle sur les revenus professionnels provenant du Mexique qui sont exonérés en Belgique conformément à la Convention. Ces taxes sont calculées comme si les revenus professionnels de source mexicaine étaient des revenus de source belge.

Sous-paragraphe e): Cette disposition, conforme au paragraphe 4 de l'Article 23 A du Modèle OCDE, a pour objet d'éviter qu'un revenu ne soit imposé ni en Belgique ni au Mexique par suite de désaccords entre les parties sur les faits d'un cas spécifique ou sur l'interprétation des dispositions de la Convention.

Dividendes

Sous-paragraphe f): Les dividendes de participations importantes dans des sociétés résidentes du Mexique sont exemptés aux conditions et dans les limites prévues aux articles 202 à 205 du Code des Impôts sur les revenus 1992 (régime RDT).

Sous-paragraphe g): Lorsque l'exemption prévue au sous-paragraphe f) ne s'applique pas au motif que les conditions de taxation auxquelles est subordonnée l'application du régime RDT ne sont pas remplies, les dividendes sont néanmoins exemptés de l'impôt des sociétés belge dans la mesure où ils sont générés par une activité d'entreprise effective que la société distributrice exerce activement au Mexique. Dans ce cas, l'exemption s'applique pour autant que les autres conditions du régime RDT soient remplies et ce, dans les limites prévues par le droit interne.

Sous-paragraphe h): Lorsque les dividendes ne sont pas exemptés d'impôt belge sur base des sous-paragraphe f) et g), l'impôt perçu au Mexique est imputé sur l'impôt belge afférent aux dividendes. L'impôt mexicain imputable est l'impôt perçu sur les dividendes

Mexicaanse belasting is de belasting die ingevolge artikel 10 van de Overeenkomst van de dividenden geheven werd alsmede de belasting die geheven werd van de winst waaruit de dividenden werden betaald.

Interest en royalty's

Subparagraaf i): het forfaitair gedeelte van de buitenlandse belasting wordt verrekend volgens de toepassingsregels waarin de artikelen 285 tot 289 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 voorzien voor de interest en de royalty's die in Mexico zijn belast ingevolge de artikelen 11 en 12 van de Overeenkomst.

Voorkomen van dubbele aftrek van verliezen

Subparagraaf j): Deze bepaling komt reeds in de Overeenkomst voor.

Uitwisseling van inlichtingen (Artikel XVI)

Artikel 25 van de Overeenkomst wordt aangepast aan de tekst van artikel 26 van het OESO-Model. Door die wijziging is de Overeenkomst voortaan in overeenstemming met de internationale standaard inzake uitwisseling van fiscale inlichtingen.

De nieuwe paragraaf 1 maakt het mogelijk om de inlichtingen uit te wisselen die "naar verwachting relevant" zullen zijn voor de toepassing van de Overeenkomst zelf of van de interne wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort of benaming die ten behoeve van de twee Staten, of van de staatkundige onderdelen of de plaatselijke gemeenschappen daarvan worden geheven.

Het begrip "inlichtingen die naar verwachting relevant zullen zijn" vervangt het begrip "inlichtingen die nodig zijn" voor de toepassing van de belastingwetgeving. De bedoeling hiervan is een zo ruim mogelijke uitwisseling van inlichtingen in belastingzaken te garanderen, daarbij duidelijk aangevend dat het de overeenkomstsluitende Staten niet vrij staat om te gaan "hengelen" naar inlichtingen of om inlichtingen te vragen waarvan het weinig waarschijnlijk is dat ze relevant zijn voor de opheldering van de belastingzaken van een welbepaalde belastingplichtige. Het feit dat de werkelijke relevantie van de inlichtingen slechts kan worden vastgesteld nadat de verzoekende partij deze heeft ontvangen is overigens geen voldoende reden om de aangezochte Staat te ontslaan van de plicht om die inlichtingen te verstrekken. Meestal volstaat het dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat die inlichtingen relevant zijn voor de vaststelling, de vestiging, de toepassing of de invordering van een belasting die wordt beoogd door artikel 25, zoals gewijzigd door het Protocol.

conformément à l'article 10 de la Convention ainsi que l'impôt perçu sur les bénéficiaires qui servent au paiement des dividendes.

Intérêts et redevances

Sous-paragraphe i): La quotité forfaitaire d'impôt étranger est imputée suivant les modalités prévues par les articles 285 à 289 du Code des Impôts sur les revenus 1992 pour les intérêts et les redevances qui sont imposés au Mexique conformément aux articles 11 et 12 de la Convention.

Prévention de la double déduction des pertes

Sous-paragraphe j): Cette disposition figure déjà dans la Convention.

Echange de renseignements (Article XVI)

L'article 25 de la Convention est aligné sur le texte de l'article 26 du Modèle OCDE. Grâce à cette modification, la Convention est désormais conforme au standard international d'échange de renseignements fiscaux.

Le nouveau paragraphe 1er permet d'échanger les renseignements "vraisemblablement pertinents" pour l'application de la Convention elle-même ou de la législation interne relative aux impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des deux États, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales.

La notion de "renseignements vraisemblablement pertinents" remplace celle de "renseignements nécessaires" pour l'application de la législation fiscale. Ceci a pour but d'assurer un échange de renseignements en matière fiscale qui soit le plus large possible tout en indiquant clairement qu'il n'est pas loisible aux États contractants "d'aller à la pêche aux renseignements" ou de demander des renseignements dont il est peu probable qu'ils soient pertinents pour élucider les affaires fiscales d'un contribuable déterminé. Le fait que la pertinence réelle des renseignements ne peut être déterminée qu'après réception de ceux-ci par l'État requérant ne constitue pas une raison suffisante pour que l'État requis soit dispensé de l'obligation de les fournir. Il suffit généralement que des motifs sérieux permettent de penser que ces renseignements sont pertinents en vue de déterminer, établir, appliquer ou percevoir un impôt visé par l'article 25 tel que modifié par le Protocole.

De nieuwe paragraaf 1 omvat bovendien “de belastingen van elke soort of benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan”.

Wat België betreft, beoogt het nieuwe artikel 25 dus alle belastingen, ongeacht hun soort of benaming, die door de federale Staat en door de andere beleidsniveaus worden geheven, dit wil zeggen :

— de federale belastingen (de vier inkomstenbelastingen, de belasting over de toegevoegde waarde, de douane- en accijnsrechten, enz.);

— de plaatselijke en gewestelijke belastingen, taksen, enz. voor dewelke de Federale Staat instaat voor de dienst (bvb. de opcentiemen, de successierechten, enz.);

— alle belastingen, taksen, ...die rechtstreeks door de gefedereerde entiteiten of lokale overheden geheven worden (bvb. de onroerende voorheffing die door het Vlaams Gewest geheven wordt, de belasting op de spelen en weddenschappen die door het Waals Gewest geheven wordt, enz.).

De nieuwe paragraaf 2 herneemt de bepalingen die betrekking hebben op de vertrouwelijkheid van de inlichtingen en die reeds grotendeels waren opgenomen in paragraaf 1 van artikel 25 van de Overeenkomst.

De wijze waarop de door een Staat ontvangen inlichtingen geheim worden gehouden wordt in principe bepaald overeenkomstig de regels die gelden voor de inlichtingen die door die Staat zijn verkregen onder toepassing van zijn binnenlandse wetgeving.

Er is bepaald dat de personen en de autoriteiten aan wie de inlichtingen mogen worden verstrekt die inlichtingen enkel mogen gebruiken met het oog op het uitoefenen van hun opdracht. Ze mogen die inlichtingen evenwel kenbaar maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

De door een Staat ontvangen inlichtingen mogen aan andere dan de hierboven genoemde personen of autoriteiten worden medegedeeld en voor andere doeleinden worden gebruikt wanneer zulks in de wetgeving van beide Staten is toegestaan en op voorwaarde dat de bevoegde autoriteit van de Staat die de inlichtingen verstrekt daar de toestemming voor geeft.

Paragraaf 3 is analoog aan paragraaf 2 van de Overeenkomst en handelt over sommige beperkingen ten gunste van de aangezochte Staat bij de uitwisseling

Le nouveau paragraphe 1er couvre, en outre, les “impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des États contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales”.

En ce qui concerne la Belgique, le nouvel article 25 vise donc tous les impôts, quelle que soit leur nature ou leur dénomination, perçus par l'État fédéral et par les autres niveaux de pouvoir, c'est-à-dire:

— les impôts fédéraux (les quatre impôts sur les revenus, la taxe sur la valeur ajoutée, les droits de douane et d'accises, etc.);

— les impôts, taxes, etc. locaux et régionaux dont le service est assuré par l'État fédéral (p.ex. les centimes additionnels, les droits de succession, etc.);

— tous les impôts, taxes, ... perçus directement par les entités fédérées ou les pouvoirs locaux (p.ex. le pré-compte immobilier perçu par la Région flamande, la taxe sur les jeux et paris perçue par la Région wallonne, etc.).

Le nouveau paragraphe 2 reprend les dispositions relatives à la confidentialité des renseignements qui, pour l'essentiel, étaient déjà contenues dans le paragraphe 1er de l'article 25 de la Convention.

La manière dont les renseignements reçus par un État sont tenus secrets est en principe déterminée conformément aux règles en vigueur pour les renseignements obtenus par cet État en application de sa législation interne.

Il est stipulé que les personnes et autorités auxquelles les renseignements peuvent être communiqués ne sont habilitées à en faire usage qu'en vue de l'exercice de leur mission. Elles sont toutefois autorisées à révéler ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

Les renseignements reçus par un État peuvent être communiqués à des personnes ou autorités autres que celles mentionnées ci-dessus et être utilisées à d'autres fins lorsque cette possibilité est prévue par la législation des deux États et à condition que l'autorité compétente de l'État qui fournit les renseignements autorise cette communication.

Le paragraphe 3 est analogue au paragraphe 2 de la Convention et traite de certaines limitations à l'échange de renseignements en faveur de l'État requis. L'État

van inlichtingen. De aangezochte Staat is met name niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die hij volgens zijn wetgeving of in de normale gang van zijn administratieve praktijk niet zou kunnen verkrijgen voor zijn eigen doeleinden.

Op grond van paragraaf 4 moet de aangezochte Staat de middelen aanwenden waarover hij voor het inwinnen van inlichtingen beschikt, zelfs als die inlichtingen enkel van nut zijn voor de andere Staat. Die nieuwe paragraaf brengt voor België geen nieuwe verplichtingen mee want, zoals dat het geval is voor de meeste OESO-lidstaten, was de Belgische praktijk reeds in overeenstemming met die regels.

Paragraaf 5 maakt de uitwisseling van welbepaalde inlichtingen, meer bepaald bankgegevens, mogelijk, zelfs wanneer de belastingwetgeving of de administratieve praktijk van een overeenkomstsluitende Staat niet toestaat dat bewuste inlichtingen ingewonnen en verstrekt worden. De eerste zin van die paragraaf stemt overeen met paragraaf 5 van artikel 26 van het OESO-model met als enig verschil dat hij in dit Protocol wordt uitgebreid tot inlichtingen die betrekking hebben op een trust of een stichting.

De tweede zin van paragraaf 5 bepaalt dat de belastingadministratie van de aangezochte Staat, teneinde de gevraagde inlichtingen overeenkomstig paragraaf 5 te kunnen meedelen, de bevoegdheid heeft om inlichtingen te verkrijgen, om een onderzoek in te stellen en om derden of belastingplichtigen te verhoren, en dit niettegenstaande elke andersluidende bepaling in zijn interne belastingwetgeving. Deze bepaling werd op verzoek van België aan paragraaf 5 toegevoegd op een tijdstip dat het Parlement nog geen enkele beslissing aangaande de opheffing van het bankgeheim in het intern recht had goedgekeurd. Aangezien artikel 55 van de wet van 14 april 2011 houdende diverse bepalingen op 1 juli 2011 in werking is getreden, is deze bepaling in principe niet langer nodig. Artikel 322 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, zoals gewijzigd door artikel 55 van bovengenoemde wet, staat de administratie immers uitdrukkelijk toe om bij bankinstellingen, wisselkantoren en krediet- en spaarinstellingen alle inlichtingen op te vragen die nuttig kunnen zijn voor het bepalen van het bedrag van de belastbare inkomsten van een belastingplichtige wanneer een buitenlandse Staat om die inlichtingen verzoekt op grond van de bepalingen inzake de uitwisseling van inlichtingen van een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting die van toepassing is en waarbij de wederkerigheid verzekerd is.

Paragraaf 5 stelt de Belgische bevoegde autoriteit bovendien in de mogelijkheid om bankinlichtingen te

requis n'est notamment pas obligé de fournir des renseignements qu'il ne pourrait pas obtenir pour son propre usage sur la base de sa législation ou dans le cadre normal de sa pratique administrative.

Sur la base du paragraphe 4, l'Etat requis doit utiliser les moyens dont il dispose en matière de collecte de renseignements, même si ces renseignements ne sont utiles qu'à l'autre Etat. Ce nouveau paragraphe n'engendre aucune obligation nouvelle pour la Belgique car la pratique belge, comme celle de la plupart des Etats membres de l'OCDE, était déjà conforme à ces règles.

Le paragraphe 5 permet l'échange de renseignements spécifiques, notamment des renseignements bancaires, alors même que la législation fiscale ou la pratique administrative d'un Etat contractant n'autorise pas la collecte et la fourniture des renseignements en question. La première phrase de ce paragraphe correspond au paragraphe 5 de l'article 26 du Modèle OCDE, la seule différence étant qu'il est étendu aux renseignements relatifs à un trust ou une fondation.

La deuxième phrase du paragraphe 5 stipule que l'administration fiscale de l'Etat requis, en vue de fournir les renseignements demandés conformément au paragraphe 5, a le pouvoir d'obtenir des renseignements, de procéder à des enquêtes et d'entendre des tiers ou des contribuables et ce nonobstant toute disposition contraire de sa législation fiscale interne. Cette disposition a été ajoutée au paragraphe 5 à la demande de la Belgique, à un moment où le Parlement n'avait encore adopté aucune décision concernant la levée du secret bancaire en droit interne. Etant donné l'entrée en vigueur, le 1er juillet 2011, de l'article 55 de la loi du 14 avril 2011 portant des dispositions diverses, cette disposition n'est en principe plus nécessaire. L'article 322 du Code des impôts sur les revenus 1992, tel que modifié par l'article 55 de la loi susmentionnée, permet en effet expressément à l'administration de réclamer auprès des établissements de banque, de change, de crédit et d'épargne tout renseignement pouvant être utile pour déterminer le montant des revenus imposables d'un contribuable lorsque ces renseignements sont demandés par un Etat étranger conformément aux dispositions relatives à l'échange de renseignements d'une convention préventive de la double imposition applicable et garantissant la réciprocité.

Par ailleurs, le paragraphe 5 permet également à l'autorité compétente belge d'obtenir des renseignements

verkrijgen van Mexico om een belastingplichtige aan de Belgische belasting te onderwerpen. De administratie moet hierbij uiteraard de procedures van het intern recht respecteren, in het bijzonder de bepalingen van artikel 322, § 2, 3de lid en van artikel 333/1, § 1, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 die door de voornoemde wet van 14 april 2011 werden ingevoegd.

Invorderingsbijstand (Artikel XVII)

Artikel 26 van de Overeenkomst voorziet slechts in een beperkte invorderingsbijstand. Krachtens de bestaande bepaling verlenen de Belgische en Mexicaanse autoriteiten elkaar slechts wederzijds bijstand om de belastingen terug te krijgen waarvoor de vrijstelling of de vermindering ten onrechte zou zijn toegekend ingevolge een onjuiste toepassing van de Overeenkomst. Artikel XVII van het Protocol vervangt deze beperkte bepaling door de tekst van artikel 27 van het OESO-Model.

De nieuwe paragraaf 1 bepaalt dat de overeenkomstsluitende Staten elkaar wederzijds bijstand zullen verlenen bij de invordering van belastingvorderingen. De toepassingsregels volgens dewelke deze bijstand wordt verleend kunnen in onderlinge overeenstemming worden vastgelegd.

De invorderingsbijstand wordt niet beperkt door artikelen 1 en 2 van de Overeenkomst. De overeenkomstsluitende Staten kunnen deze bijstand bijgevolg verlenen voor met betrekking tot alle personen, ongeacht of deze inwoner zijn van een van de overeenkomstsluitende Staten. Het nieuwe artikel is ook van toepassing op alle belastingen, ongeacht hun soort of benaming, die door de overeenkomstsluitende Staten of door de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan worden geheven. Dit wordt uitdrukkelijk bevestigd door de definitie van de uitdrukking «belastingvordering» die voorkomt in paragraaf 2.

De voorwaarden waaraan voldaan moet zijn opdat een overeenkomstsluitende Staat een beroep zou kunnen doen op de invorderingsbijstand zijn beschreven in paragraaf 3. Zo moet de vordering invorderbaar zijn volgens de wetgeving van die Staat en moet ze verschuldigd zijn door een persoon die de invordering ervan niet kan beletten volgens de wetgeving van die Staat.

Wanneer aan deze voorwaarden is voldaan dient de aangezochte Staat deze vordering te innen overeenkomstig zijn eigen wetgeving, alsof de invordering voor eigen rekening gebeurde.

Wanneer de wetgeving van een overeenkomstsluitende Staat voorziet in bewarende maatregelen, kan die overeenkomstsluitende Staat volgens paragraaf 4 de

bancaires du Mexique afin de soumettre un contribuable à l'impôt belge. A cet égard, l'administration devra évidemment respecter les procédures du droit interne, en particulier les dispositions de l'article 322, § 2, 3ème alinéa et de l'article 333/1, § 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992 insérés par la loi du 14 avril 2011 précitée.

Assistance au recouvrement (Article XVII)

L'article 26 de la Convention ne prévoit qu'une assistance au recouvrement limitée. En vertu de la disposition existante, les autorités belges et mexicaines ne se prêtent mutuellement assistance que pour récupérer les impôts dont l'exemption ou la réduction aurait été accordée à tort suite à une application incorrecte de la Convention. L'Article XVII du Protocole remplace cette disposition limitée par le texte de l'article 27 du Modèle OCDE.

Le nouveau paragraphe 1er stipule que les Etats contractants se prêteront mutuellement assistance lors du recouvrement de créances fiscales. Les modalités selon laquelle cette assistance est fournie peuvent être déterminées d'un commun accord.

L'assistance au recouvrement n'est pas restreinte par les articles 1er et 2 de la Convention. Par conséquent, les États contractants peuvent fournir cette assistance concernant toutes les personnes, qu'elles soient ou non résidentes de l'un des États contractants. De plus, le nouvel article s'applique à tous les impôts, quelle que soit leur nature ou leur dénomination, qui sont perçus par les États contractants, leurs subdivisions politiques ou leurs collectivités locales. Ceci est expressément confirmé par la définition de l'expression «créance fiscale» qui figure au paragraphe 2.

Les conditions qui doivent être remplies pour qu'un État contractant puisse faire appel à l'assistance au recouvrement sont décrites au paragraphe 3. Ainsi, la créance doit être recouvrable en vertu de la législation de cet État et doit être due par une personne qui ne peut empêcher son recouvrement en vertu de la législation de cet État.

Lorsque ces conditions sont remplies, l'État requis doit recouvrer cette créance conformément à sa propre législation, comme si le recouvrement était effectué pour son propre compte.

Lorsque des mesures conservatoires existent dans la législation d'un État contractant, cet État contractant peut, conformément au paragraphe 4, demander à

andere Staat vragen om deze bewarende maatregelen te nemen om de vordering te verzekeren. Die andere Staat neemt deze bewarende maatregelen volgens zijn eigen wetgeving, zelfs indien de vordering op dat moment niet invorderbaar is of verschuldigd is door een persoon die de invordering ervan kan beletten. België beschikt over deze mogelijkheid wanneer een vordering betwist wordt of wanneer er nog geen uitvoerbare titel bestaat.

Paragraaf 5 bepaalt dat de verjaringstermijnen die overeenkomstig de wetgeving van de aangezochte Staat van toepassing zijn op een belastingvordering, niet gelden voor een belastingsvordering die in toepassing van paragrafen 3 of 4 door die Staat werd aanvaard. In dat geval zijn het de verjaringstermijnen waarin de wetgeving van de verzoekende Staat voorziet die van toepassing. De aangezochte Staat kan bijgevolg geen verzoek afwijzen louter en alleen omdat de verjaringsstermijn van de vordering in die Staat verstreken is.

Paragraaf 8 bepaalt dat een overeenkomstsluitende Staat is niet verplicht om administratieve maatregelen te nemen die afwijken van zijn wetgeving en van zijn administratieve praktijk of van die van de andere Staat. Een aangezochte Staat kan bijvoorbeeld weigeren om bewarende maatregelen te nemen indien dit niet toegelaten is door zijn eigen wetgeving of door de wetgeving van de verzoekende Staat.

Bovendien wordt de aangezochte Staat niet verplicht om maatregelen te nemen die in strijd zouden zijn met de openbare orde, om bijstand te verlenen indien blijkt dat de verzoekende Staat niet alle redelijke maatregelen heeft genomen waarover hij beschikt teneinde de vordering in te vorderen of te garanderen of om bijstand te verlenen wanneer de administratieve last die eruit voortvloeit niet in verhouding staat met het voordeel dat de verzoekende Staat verkrijgt.

Tot slot wordt opgemerkt dat de bepalingen van artikel 25 (Uitwisseling van inlichtingen), zoals gewijzigd door het Protocol, eveneens van toepassing zijn op de inlichtingen die worden uitgewisseld in het kader van de invorderingsbijstand. De vertrouwelijkheid van die inlichtingen wordt dus verzekerd op de manier die is uiteengezet in artikel 25, paragraaf 2.

Diverse bepalingen (Artikel XVIII)

Artikel XVIII van het Protocol vervangt artikel 27 van de Overeenkomst (Diplomatieke vertegenwoordigers en consulaire ambtenaren). neemt De klassieke bepaling aangaande diplomatieke vertegenwoordigers en consulaire ambtenaren, die in de Overeenkomst is opgenomen, is overgenomen in paragraaf 1 van het

l'autre État de prendre ces mesures pour garantir la créance. Cet autre État prend ces mesures conservatoires conformément à sa propre législation, même si la créance n'est pas recouvrable à ce moment ou si elle est due par une personne qui peut empêcher son recouvrement. La Belgique dispose de cette possibilité lorsqu'une créance fiscale est contestée, ou lorsqu'il n'y a pas encore de titre exécutoire.

Le paragraphe 5 prévoit que les délais de prescription applicables à une créance fiscale en vertu de la législation de l'Etat requis ne s'appliquent pas à une créance fiscale qui a été acceptée par cet Etat en application des paragraphes 3 ou 4. Dans ce cas, ce sont les délais de prescription prévus par la législation de l'Etat requérant qui s'appliquent. Par conséquent, l'Etat requis ne peut pas rejeter une demande simplement parce que le délai de prescription de la créance dans cet Etat est dépassé.

Le paragraphe 8 prévoit qu'un Etat contractant n'est pas obligé de prendre des mesures administratives qui dérogent à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat. Un Etat requis peut, par exemple, refuser de prendre des mesures conservatoires si cela n'est pas permis par sa propre législation ou par la législation de l'Etat requérant.

En outre, l'Etat requis n'est pas obligé de prendre des mesures qui seraient contraires à l'ordre public, de fournir une assistance s'il apparaît que l'Etat requérant n'a pas pris toutes les mesures raisonnables dont il dispose pour recouvrer ou garantir la créance, ni de fournir une assistance lorsque la charge administrative qui s'ensuivrait serait sans commune mesure avec l'avantage que l'Etat requérant en obtiendrait.

Enfin, on notera que les dispositions de l'article 25 (Echange de renseignements), tel que modifiées par le Protocole, s'appliquent également aux informations échangées aux fins de l'assistance au recouvrement. La confidentialité de ces informations sera donc assurée de la manière exposée à l'article 25, paragraphe 2.

Divers (Article XVIII)

L'article XVIII du Protocole remplace l'article 27 de la Convention (Agents diplomatiques et fonctionnaires consulaires). Le nouvel article reprend au paragraphe 1 la disposition classique relative aux agents diplomatiques et fonctionnaires consulaires qui figure dans la Convention et y ajoute deux dispositions destinées à

nieuwe artikel, met toevoeging van twee bepalingen die er moeten voor zorgen dat de belastingplichtigen niet ten onrechte de voordelen van de Overeenkomst genieten.

Paragraaf 2 schrijft voor dat een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat en waarin inwoners van de andere Staat een rechtstreekse of onrechtstreekse deelneming van meer dan 50 % hebben, in die tweede Staat enkel aanspraak kan maken op de in de Overeenkomst vastgelegde belastingverlagingen of –vrijstellingen voor dividenden, interest en royalty's wanneer die vennootschap in haar woonstaat aan de belasting onderworpen is zonder dat ze aldaar een vrijstelling of een ander voordeel geniet op grond van een belastingregeling die afwijkt van het gemeen recht.

Paragraaf 3 bevat een algemene antimisbruikbepaling die de overeenkomstsluitende Staten in de mogelijkheid stelt om alle in de Overeenkomst vastgelegde belastingverlagingen of –vrijstellingen te weigeren wanneer de betrokken inkomsten betaald worden in verband met een volstrekt kunstmatige constructie. Het begrip “substantie” neemt een steeds belangrijker plaats in bij de toepassing van internationale belastingregels. Binnen die context verwijst het Hof van Justitie van de Europese Unie naar het begrip “volstrekt kunstmatige constructie” wanneer zij van oordeel is dat een lidstaat het recht heeft om een belastingplichtige het genot van een belastingvoordeel te ontfagen. Op grond van die rechtspraak heeft de belastingplichtige de keuze welke juridische structuur hij zal opzetten, zolang die maar beantwoordt aan een economische realiteit; enkel het opzetten van een kunstmatige juridische structuur wordt bestraft. De tweede zin van paragraaf 3 stelt duidelijk dat een regeling niet als volstrekt kunstmatig aanzien wordt wanneer het bewijs wordt geleverd dat ze aan een economische realiteit beantwoordt.

Hoewel zij geen rechtsgevolgen heeft, formuleert de resolutie van de Raad van de Europese Unie van 8 juni 2010 betreffende de coördinatie van de regels inzake buitenlandse filialen en onderkapitalisatie in de Europese Unie een aantal criteria die het mogelijk maken een kunstmatige constructie te typeren voor de uitvoering van die regels. Die resolutie heeft de verdienste dat ze de rechtspraak van het Hof van Justitie verduidelijkt en dat ze het gemakkelijker maakt voor de nationale administraties om te beoordelen wat een kunstmatige constructie is. Als we rekening houden met sommige van de elementen die in deze context in aanmerking worden genomen kunnen de volgende elementen met name tot de vaststelling leiden dat er als gevolg van een kunstmatige constructie ten onrechte verdragsvoordelen werden verkregen:

empêcher que des contribuables obtiennent abusivement les bénéfices de la Convention.

Le paragraphe 2 stipule qu'une société résidente d'un Etat contractant, dans laquelle des résidents de l'autre Etat détiennent directement ou indirectement une participation de plus de 50 %, ne peut obtenir les réductions ou exemptions conventionnelles d'impôt sur les dividendes, intérêts et redevances dans ce second Etat que si ladite société est assujettie à l'impôt dans son Etat de résidence sans y bénéficier d'une exemption ou de tout autre avantage en vertu d'un régime fiscal exorbitant du droit commun.

Le paragraphe 3 contient une disposition générale anti-abus qui permet aux États contractants de refuser toute exemption ou réduction d'impôt prévue par la Convention lorsque les revenus concernés sont payés en relation avec un montage purement artificiel. La notion de substance prend une place de plus en plus importante dans l'application des règles de fiscalité internationale. Dans ce contexte, la Cour de justice de l'Union européenne se réfère à la notion de “montage purement artificiel” lorsqu'elle considère qu'un État membre est en droit de priver un contribuable du bénéfice d'un avantage fiscal. En vertu de cette jurisprudence, le contribuable a le choix de la structure juridique qu'il met en place à partir du moment où elle correspond à une réalité économique; seule la création d'une structure juridique artificielle est sanctionnée. La seconde phrase du paragraphe 3 précise qu'un arrangement n'est pas considéré comme purement artificiel lorsque la preuve est apportée qu'il correspond à une réalité économique.

La résolution du Conseil de l'Union européenne du 8 juin 2010 sur la coordination des règles relatives aux sociétés étrangères contrôlées et à la sous-capitalisation au sein de l'Union européenne, bien que n'ayant pas de portée juridique, énonce des critères permettant de caractériser un montage artificiel pour l'application de ces règles. Cette résolution a le mérite d'éclairer la jurisprudence de la Cour de justice et de faciliter l'appréciation par les administrations nationales de ce qui constitue un montage artificiel. Si l'on prend en considération certains des éléments pris en compte dans ce contexte, les éléments suivants peuvent notamment permettre de conclure que des avantages conventionnels sont obtenus abusivement en raison d'un montage artificiel:

— er is geen toereikende onderbouwing voor de economische of zakelijke grondslag voor de toerekening van de inkomsten voor dewelke de voordelen worden toegekend, die derhalve geen afspiegeling is van de economische realiteit;

— de vennootschap waaraan de verdragsvoordelen worden verleend vormt in wezen geen daadwerkelijke vestiging die daadwerkelijk economische activiteiten uitoefent;

— de activiteiten welke die vennootschap ogenschijnlijk uitoefent staan niet in verhouding tot de mate waarin ze fysiek bestaat in termen van lokalen, personeel en uitrusting;

— een of meer personen krijgen verdragsvoordelen toegekend als gevolg van een of meer constructies die geen verband houden met de economische realiteit, geen noemenswaardig zakelijk doel dienen of zelfs tegen de algemene bedrijfsbelangen van de partijen bij de constructie of bij de constructies zouden kunnen indruisen.

Clausules van de meest begunstigde natie (Artikel XIX, paragraaf 7)

Artikel XIX van het protocol voegt in het slotprotocol bij de Overeenkomst twee zogenaamde “clausules van de meest begunstigde natie” in die betrekking hebben op het invoegen in de Overeenkomst van een arbitrageclausule en bepalingen inzake instellingen voor collectieve belegging

Arbitrage

Net als artikel 25 van het OESO-model (sinds 2008), voorziet het artikel inzake de regeling voor onderling overleg van het Belgisch standaardmodel in een arbitrageprocedure die het mogelijk maakt om de geschillen op te lossen waarover de belastingadministraties van de overeenkomstsluitende Staten het niet eens raken.

Het invoegen van een arbitrageclausule is in strijd is met het huidige verdragsbeleid van Mexico. Toch was de Mexicaanse delegatie akkoord om in een nieuwe paragraaf 9 die moet worden ingevoegd in het Slotprotocol bij het Verdrag te bepalen dat dergelijke clausule van toepassing zal zijn in het kader van de Belgisch-Mexicaanse Overeenkomst wanneer Mexico, na ondertekening van dit Protocol, met een derde Staat een akkoord zou ondertekenen dat voorziet in een arbitrageprocedure. Er worden twee mogelijkheden vooropgesteld:

— l’attribution des revenus au titre desquels les avantages sont accordés ne repose pas sur un nombre suffisant de raisons économiques ou commerciales valables et ne reflète donc pas la réalité économique;

— la société à laquelle les avantages conventionnels sont accordés ne correspond pas pour l’essentiel à une implantation réelle ayant pour objet l’exercice d’activités économiques effectives;

— il n’existe pas de corrélation proportionnée entre les activités apparemment exercées par cette société et la mesure dans laquelle celle-ci existe physiquement, sous la forme de locaux, de personnel et d’équipements;

— des avantages conventionnels sont accordés à une ou plusieurs personnes comme suite à un ou plusieurs accords qui ne correspondent à aucune réalité économique, qui ne servent que peu, voire aucun objectif commercial, ou qui pourraient être préjudiciables aux intérêts commerciaux des parties à l’accord ou aux accords dans leur ensemble.

Clauses de la nation la plus favorisée (Article XIX, paragraphe 7)

L’article XIX du Protocole insère dans le Protocole final à la Convention deux clauses dites “de la nation la plus favorisée” concernant l’inclusion dans la Convention d’une clause d’arbitrage et de dispositions relatives aux organismes de placement collectifs.

Arbitrage

L’article relatif à la procédure amiable du modèle standard belge prévoit, comme l’article 25 du Modèle OCDE (depuis 2008), une procédure d’arbitrage qui permet de régler les litiges sur lesquels les administrations fiscales des Etats contractants ne parviennent pas à se mettre d’accord.

L’insertion d’une clause d’arbitrage est contraire à la politique conventionnelle actuelle du Mexique. La délégation mexicaine a néanmoins accepté de prévoir, dans un nouveau paragraphe 9 inséré dans le Protocole final à la Convention, qu’une telle clause s’appliquerait dans le cadre de la Convention belgo-mexicaine si le Mexique, après la signature du présent Protocole, venait à signer avec un Etat tiers un accord prévoyant une procédure d’arbitrage. Deux possibilités sont envisagées:

— indien het akkoord dat tussen Mexico en een derde Staat wordt ondertekend voorziet in een verplichte arbitrage (dat wil zeggen dat de problemen die door de bevoegde autoriteiten niet binnen een bepaalde termijn zijn opgelost aan arbitrage moeten onderworpen worden wanneer de belastingplichtige daarom verzoekt), is de clause die is opgenomen in de nieuwe paragraaf 9, A van het Slotprotocol – die vrijwel identiek is aan die van het Belgisch standaardmodel – van toepassing vanaf de datum van inwerkingtreding van het akkoord dat tussen Mexico en de derde Staat werd ondertekend;

— indien het akkoord dat tussen Mexico en een derde Staat wordt ondertekend voorziet in een facultatieve arbitrage (dat wil zeggen dat het geval enkel aan arbitrage onderworpen wordt indien beide bevoegde autoriteiten ermee instemmen dat een geval aan de arbitrage mag onderworpen worden, of indien één van de bevoegde autoriteiten erom verzoekt) is de clause waarin dat akkoord voorziet van toepassing zo lang als Mexico niet ingestemd heeft met een clause voor verplichte arbitrage.

Instellingen voor collectieve belegging

Artikel 27, paragraaf 2 van het Belgische standaardmodel bepaalt dat een instelling voor collectieve belegging die in een overeenkomstsluitende Staat gevestigd is, aldaar als dusdanig niet aan de belasting onderworpen is en inkomsten ontvangt die uit de andere overeenkomstsluitende Staat afkomstig zijn, voor de toepassing van de Overeenkomst op die inkomsten behandeld wordt als een natuurlijke persoon die inwoner is van de overeenkomstsluitende Staat waar zij gevestigd is en als de uiteindelijk gerechtigde tot de inkomsten die zij ontvangt. Die bepaling biedt een weergave van het resultaat van de werkzaamheden van de OESO aangaande de belastingheffing ter zake van inkomsten die verkregen worden door instellingen voor collectieve belegging, en meer bepaald stelt ze de Belgische gemeenschappelijke beleggingsfondsen die niet als dusdanig in België belast worden in de mogelijkheid om ter zake van de inkomsten uit hun beleggingen rechtstreeks de belastingverminderingen te genieten waarin de Overeenkomst voorziet.

Het opnemen van bepalingen houdende de toekenning van voordelen aan dit soort instellingen maakt geen deel uit van het huidige Mexicaanse verdragsbeleid. Er werd dan ook geen enkele bepaling opgenomen in de Overeenkomst. De nieuwe paragraaf 10 die in het Slotprotocol werd ingevoegd bepaalt enkel het volgende: indien Mexico na de ondertekening van dit Protocol een akkoord met een derde Staat ondertekent, die voorziet in voordelen voor de instellingen voor collectieve belegging die niet als dusdanig aan de belasting onderworpen zijn

— si l'accord signé entre le Mexique et un État tiers prévoit un arbitrage obligatoire (c'est-à-dire que les questions non résolues par les autorités compétentes endéans un certain délai doivent être soumises à arbitrage lorsque le contribuable en fait la demande), la clause reprise au nouveau paragraphe 9, A du Protocole final – qui est pratiquement identique à celle du modèle standard belge – s'appliquera à partir de la date de prise d'effet de l'accord signé entre le Mexique et l'État tiers;

— si l'accord signé entre le Mexique et un État tiers prévoit un arbitrage facultatif (c'est-à-dire que le cas n'est soumis à arbitrage que si les deux autorités compétentes sont d'accord qu'un cas peut être soumis à l'arbitrage ou que si une des autorités compétentes le demande), la clause prévue par cet accord s'appliquera aussi longtemps que le Mexique n'aura pas accepté une clause d'arbitrage obligatoire.

Organismes de placement collectif

L'article 27, paragraphe 2 du modèle standard belge de convention prévoit qu'un organisme de placement collectif établi dans un État contractant, qui n'y est pas assujéti en tant que tel à l'impôt et qui reçoit des revenus provenant de l'autre État contractant est traité, pour l'application de la Convention à ces revenus, comme une personne physique résidente de l'État contractant où il est établi et comme le bénéficiaire effectif des revenus qu'il reçoit. Cette disposition reflète le résultat des travaux de l'OCDE concernant l'imposition des revenus recueillis par des organismes de placements collectifs et permet notamment aux fonds communs de placement belges qui ne sont pas imposés en tant que tels en Belgique de pouvoir bénéficier directement des réductions d'impôt conventionnelles sur les revenus de leurs placements.

L'inclusion de dispositions concernant l'octroi d'avantages à ce type d'organismes ne fait pas partie de la politique conventionnelle mexicaine actuelle. Aucune disposition n'est donc insérée dans la Convention. Le nouveau paragraphe 10 inséré dans le Protocole final prévoit simplement que si, après la signature du Présent Protocole, le Mexique signe avec un État tiers une convention qui prévoit des avantages pour les organismes de placement collectif qui ne sont pas assujéttis à l'impôt en tant que tels dans l'État où ils sont établis,

in de Staat waar zij gevestigd zijn, plegen de Belgische en Mexicaanse autoriteiten overleg met elkaar teneinde de Overeenkomst zodanig te wijzigen dat ze voordelen toekent aan die instellingen.

Inwerkingtreding van het Protocol (Artikel XX)

Elke overeenkomstsluitende Staat stelt de andere overeenkomstsluitende Staat in kennis van de voltooiing van de procedures die door zijn wetgeving voor de inwerkingtreding van dit Protocol vereist zijn. Van Belgische kant zal die kennisgeving gebeuren zodra het Protocol bekrachtigd zal zijn door de Koning. Rekening houdend met het gemengd karakter van het Protocol, zal zulks de voorafgaande goedkeuring vereisen van het federaal Parlement en van de Gemeenschaps- en Gewestparlementen

Het Protocol zal in werking treden op de dertigste dag na de datum waarop de laatste van deze kennisgevingen werd ontvangen en de bepalingen ervan zullen in België van toepassing zijn:

— met betrekking tot de bij de bron verschuldigde belastingen, op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin het Protocol in werking is getreden;

— met betrekking tot de andere belastingen naar het inkomen, op inkomsten van belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin het Protocol in werking is getreden;

— met betrekking tot de andere belastingen die worden behandeld door de artikelen 25 en 26 van de Overeenkomst (de artikelen XVI en XVII van het Protocol), op belastingen die verschuldigd zijn ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin het Protocol in werking is getreden. Met betrekking tot strafrechtelijke belastingaangelegenheden zullen de bepalingen van artikel 25 (zoals gewijzigd door artikel XVI van het Protocol) evenwel van toepassing zijn op de belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari 2006 of, wanneer er geen belastbaar tijdperk is, op alle belastingvorderingen die op of na die datum ontstaan;

Het Protocol maakt een integrerend deel uit van de Overeenkomst en blijft van kracht zolang de Overeenkomst van kracht blijft.

*
* *

les autorités belges et mexicaines se consulteront en vue de modifier la Convention afin d'accorder des avantages à ces organismes.

Entrée en vigueur du Protocole (Article XX)

Chaque Etat contractant notifiera à l'autre Etat contractant l'accomplissement des procédures requises par sa législation pour l'entrée en vigueur du présent Protocole. En ce qui concerne la Belgique, cette notification interviendra une fois que le Protocole aura été ratifié par le Roi. Compte tenu du caractère mixte du Protocole, ceci nécessitera l'obtention préalable de l'assentiment du Parlement fédéral et des Parlements communautaires et régionaux.

Le Protocole entrera en vigueur le trentième jour suivant la date de réception de la seconde de ces notifications et ses dispositions seront applicables en Belgique:

— en ce qui concerne les impôts dus à la source, aux revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur du Protocole;

— en ce qui concerne les autres impôts sur les revenus, aux revenus de périodes imposables commençant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur du Protocole;

— en ce qui concerne les autres impôts visés aux articles 25 et 26 de la Convention (articles XVI et XVII du protocole), aux impôts dus au titre d'événements imposables se produisant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur du Protocole. Toutefois, en matière fiscale pénale, les dispositions de l'article 25 (tel que modifiées par l'article XVI du Protocole) seront applicables pour les périodes imposables commençant à partir du 1er janvier 2006 ou, à défaut de période imposable, pour toutes les impositions prenant naissance à partir de cette date.

Le Protocole fait partie intégrante de la Convention et demeurera en vigueur aussi longtemps que la Convention.

*
* *

De regering is van mening dat het Protocol dat aan uw instemming wordt voorgelegd een bevredigende oplossing biedt voor de problemen inzake dubbele belasting die thans tussen België en Mexico bestaan of die in de toekomst tussen de twee Staten zouden kunnen optreden. Het is dus een instrument dat ertoe kan bijdragen om de economische betrekkingen tussen België en Mexico te verbeteren. Het maakt het bovendien mogelijk om de administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden tussen de twee Staten te versterken.

De regering stelt u bijgevolg voor snel met dit Protocol in te stemmen opdat het zo spoedig mogelijk in werking zou kunnen treden.

De minister van Buitenlandse Zaken,

Didier REYNDERS

De minister van Financiën,

Johan VAN OVERTVELDT

Le gouvernement estime que le Protocole soumis à votre assentiment offre une solution satisfaisante aux problèmes de double imposition existant entre la Belgique et le Mexique ou qui pourraient se présenter à l'avenir entre les deux Etats. Il constitue donc un instrument de nature à améliorer les relations économiques entre la Belgique et le Mexique. Il permet en outre de renforcer l'assistance administrative en matière fiscale entre les deux Etats.

Le gouvernement vous propose par conséquent d'approuver rapidement ce Protocole afin qu'il puisse entrer en vigueur dans les plus brefs délais.

Le ministre des Affaires étrangères,

Didier REYNDERS

Le ministre des Finances,

Johan VAN OVERTVELDT

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet houdende instemming met het Protocol, ondertekend te Mexico-Stad op 26 augustus 2013, tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Mexicaanse Staten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Mexico op 24 november 1992

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Het Protocol, ondertekend te Mexico-Stad op 26 augustus 2013, tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Mexicaanse Staten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Mexico op 24 november 1992, zal volkomen gevolg hebben.

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi portant assentiment au Protocole, signé à Mexico le 26 août 2013, modifiant la Convention entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis mexicains tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, signée à Mexico le 24 novembre 1992

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

Le Protocole, signé à Mexico le 26 août 2013, modifiant la Convention entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis mexicains tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, signée à Mexico le 24 novembre 1992, sortira son plein et entier effet.

**ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 58.734/3 VAN 20 JANUARI 2016**

Op 21 december 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Buitenlandse Zaken verzocht, binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet "houdende instemming met het Protocol, ondertekend te Mexico-Stad op 26 augustus 2013, tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Mexicaanse Staten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Mexico op 24 november 1992".

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 12 januari 2016.

De kamer was samengesteld uit Jo Baert, kamervoorzitter, Jeroen Van Nieuwenhove en Koen Muylle, staatsraden, Jan Velaers en Bruno Peeters, assessoren, en Greet Verberckmoes, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Dries Van Eeckhoutte, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jo Baert, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 20 januari 2016.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet strekt ertoe instemming te verlenen met het protocol, ondertekend te Mexico-Stad op 26 augustus 2013,² tot wijziging van het dubbelbelastingverdrag met Mexico (hierna: het verdrag)³.

¹ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

² Protocol "tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Mexicaanse Staten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Mexico op 24 november 1992", ondertekend te Mexico-Stad op 26 augustus 2013.

³ Overeenkomst 'tussen de Verenigde Mexicaanse Staten en het Koninkrijk België tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen', ondertekend te Mexico op 24 november 1992.

**AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 58.734/3 DU 20 JANVIER 2016**

Le 21 décembre 2015, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le ministre des Affaires étrangères à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un avant-projet loi "portant assentiment au Protocole, signé à Mexico le 26 août 2013, modifiant la Convention entre le Royaume de Belgique et les États-Unis mexicains tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, signée à Mexico le 24 novembre 1992".

L'avant-projet a été examiné par la troisième chambre le 12 janvier 2016.

La chambre était composée de Jo Baert, président de chambre, Jeroen Van Nieuwenhove et Koen Muylle, conseillers d'État, Jan Velaers et Bruno Peeters, assesses, et Greet Verberckmoes, greffier.

Le rapport a été présenté par Dries Van Eeckhoutte, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Jo Baert, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 20 janvier 2016.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique¹ et l'accomplissement des formalités prescrites.

PORTÉE DE L'AVANT-PROJET

2. L'avant-projet de loi soumis pour avis a pour objet de porter assentiment au protocole, signé à Mexico le 26 août 2013², modifiant la convention préventive de la double imposition avec le Mexique (ci-après: la convention)³.

¹ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par "fondement juridique" la conformité aux normes supérieures.

² Protocole "modifiant la Convention entre le Royaume de Belgique et les États-Unis mexicains tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, signée à Mexico le 24 novembre 1992", signé à Mexico le 26 août 2013.

³ Convention 'entre le Royaume de Belgique et les États-Unis mexicains tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu', signés à Mexico le 24 novembre 1992.

ALGEMENE OPMERKINGEN

3. De Werkgroep Gemengde Verdragen, ingesteld bij het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten 'over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen', heeft op 3 februari 2011 geoordeeld dat het om een gemengd verdrag gaat ⁴.

4. Artikel 25, paragraaf 1, van het verdrag, zoals te vervangen bij artikel XVI van het wijzigende protocol, luidt:

“De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort of benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.”

Artikel 26, paragraaf 1, van het verdrag, zoals te vervangen bij artikel XVII van het wijzigende protocol, luidt:

“De overeenkomstsluitende Staten verlenen elkaar bijstand voor de invordering van belastingvorderingen. Deze bijstand wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen in onderlinge overeenstemming de wijze van uitvoering van dit artikel bepalen.”

Artikel 1 van het verdrag omschrijft het personele toepassingsgebied, namelijk “personen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten”, terwijl artikel 2 de belastingen bepaalt waarop het verdrag van toepassing is. Het gaat om “belastingen naar het inkomen die worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat alsook, in het geval van België, op belastingen naar het inkomen die worden geheven ten behoeve van zijn staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen, en dit ongeacht de wijze van heffing” (artikel 2, paragraaf 1, van het dubbelbelastingverdrag, zoals te vervangen bij artikel I van het wijzigende protocol). De bestaande belastingen waarop het verdrag in België van toepassing is, zijn de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners, telkens “met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen” (artikel 2, paragraaf 3, b), van het dubbelbelastingverdrag, zoals te vervangen bij artikel I van het wijzigende protocol).

De regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen met en het verlenen van invorderingsbijstand aan Mexico is evenwel algemeen en is dus niet beperkt tot de personen bedoeld in

⁴ De Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) stemde via de schriftelijke procedure in met het verslag van de Werkgroep Gemengde Verdragen, wat bij brieven van 18 mei 2011 is bevestigd.

OBSERVATIONS GÉNÉRALES

3. Le 3 février 2011, le Groupe de Travail Traités mixtes, institué par l'accord de coopération du 8 mars 1994 entre l'autorité fédérale, les communautés et les régions 'relatif aux modalités de conclusion des traités mixtes', a considéré que l'accord est un traité mixte ⁴.

4. L'article 25, paragraphe 1er, de la convention, tel qu'il doit être remplacé par l'article XVI du protocole modificatif, dispose:

“Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements vraisemblablement pertinents pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou pour l'administration ou l'application de la législation interne relative aux impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des États contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par les articles 1er et 2”.

L'article 26, paragraphe 1, de la convention, tel qu'il doit être remplacé par l'article XVII du protocole modificatif, dispose:

“Les États contractants se prêtent mutuellement assistance pour le recouvrement de leurs créances fiscales. Cette assistance n'est pas limitée par les articles 1er et 2. Les autorités compétentes des États contractants peuvent régler d'un commun accord les modalités d'application du présent article”.

L'article 1er de la convention définit le champ d'application personnel, à savoir les “personnes qui sont des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants”, tandis que l'article 2 détermine les impôts auxquels s'applique la convention. Il s'agit des “impôts sur le revenu perçus pour le compte d'un État contractant ainsi que, en ce qui concerne la Belgique, aux impôts sur le revenu perçus pour le compte de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception” (article 2, paragraphe 1er, de la convention préventive de la double imposition, tel qu'il doit être remplacé par l'article 1er du protocole modificatif). Les impôts actuels auxquels s'applique la convention en Belgique sont l'impôt des personnes physiques, l'impôt des sociétés, l'impôt des personnes morales et l'impôt des non-résidents, “y compris [dans chaque cas] les précomptes et les [centimes] additionnels auxdits impôts et précomptes” (article 2, paragraphe 3, b), de la convention préventive de la double imposition, tel qu'il doit être remplacé par l'article I du protocole modificatif).

Le régime en matière d'échange de renseignements avec le Mexique et en matière d'assistance au recouvrement prêtée au Mexique est toutefois général et n'est donc pas limité aux

⁴ Des courriers du 18 mai 2011 confirment que la Conférence interministérielle de la Politique étrangère (CIPE) a approuvé le rapport du Groupe de Travail Traités mixtes dans le cadre d'une procédure écrite.

artikel 1 van het verdrag en tot de belastingen vermeld in artikel 2 van het verdrag. Bovendien kunnen ook inlichtingen worden gevraagd “zelfs al heeft die andere Staat die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden” (artikel 25, paragraaf 4, van het verdrag, zoals te vervangen bij artikel XVI van het wijzigende protocol). De staat aan wie de inlichtingen zijn gevraagd, dient gebruik te maken van “de middelen voor het verzamelen van inlichtingen waarover hij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen” (*idem*).

Gelet daarop rijst de vraag wie in België uitvoering zal moeten geven aan een verzoek om inlichtingen of een verzoek om invorderingsbijstand uitgaande van een bevoegde autoriteit van Mexico.

Uit artikel 3, paragraaf 1, h), 2°, van het verdrag, zoals te vervangen bij artikel II van het wijzigende protocol, volgt dat onder “bevoegde autoriteit” wordt verstaan “in het geval van België, naargelang het geval, de minister van Financiën van de federale regering en/of van de regering van een Gewest en/of van een Gemeenschap, of zijn gemachtigde vertegenwoordiger”.

Daarom verdient het aanbeveling om op het intern-Belgische vlak te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van Mexico weten tot wie een verzoek om inlichtingen of een verzoek om invorderingsbijstand moet worden gericht en de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. Daarover werd blijkbaar reeds op 16 september 2015 in de schoot van het Overlegcomité een samenwerkingsakkoord in de zin van artikel 92bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 “tot hervorming der instellingen” gesloten.⁵

5. In artikel 26, paragraaf 1, van het dubbelbelastingverdrag, zoals te vervangen bij artikel XVII van het wijzigende protocol, wordt bepaald dat de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten in onderlinge overeenstemming de wijze van uitvoering van dat artikel kunnen bepalen.

In verband met dergelijke akkoorden kan worden verwezen naar wat de Raad van State heeft opgemerkt in advies 42.631/AV van 8 mei 2007:

⁵ Aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, is een niet-gedateerd en niet-ondertekend exemplaar van de tekst ervan bezorgd, getiteld “Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Vlaamse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap in het kader van de richtlijn 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van Richtlijn 77/799/EEG en in het kader van de gemengde bilaterale en multilaterale verdragen tussen het Koninkrijk België en een andere Staat of andere Staten die voorzien in een administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen”. Onder meer gelet op het gegeven dat de bij het akkoord betrokken partijen gezamenlijk instaan voor de financiering van de personeels- en werkingskosten van het centraal verbindingsbureau (artikel 19 van het akkoord), kan het eerst gevolg hebben nadat de verschillende betrokken partijen ermee hebben ingestemd bij wetgevende akte.

personnes visées à l'article 1er de la convention et aux impôts visés à l'article 2 de celle-ci. En outre, des renseignements peuvent également être demandés “même [si cet autre État] n'en a pas besoin à ses propres fins fiscales” (article 25, paragraphe 4, de la convention, tel qu'il doit être remplacé par l'article XVI du protocole modificatif). L'État à qui les renseignements sont demandés doit utiliser “les pouvoirs dont il dispose pour obtenir les renseignements demandés” (*idem*).

On peut dès lors se demander qui en Belgique devra donner exécution à une demande de renseignements ou à une demande d'assistance au recouvrement émanant d'une autorité compétente du Mexique.

Il ressort de l'article 3, paragraphe 1er, h), 2°, de la convention, tel qu'il doit être remplacé par l'article II du protocole modificatif, que par “autorité compétente” on entend “en ce qui concerne la Belgique, suivant le cas, le ministre des Finances du gouvernement fédéral et/ou du gouvernement d'une Région et/ou d'une Communauté, ou son représentant autorisé”.

Il est par conséquent recommandé de prévoir un mécanisme et un organe de coordination internes propres à la Belgique, afin de permettre aux autorités compétentes du Mexique de savoir à qui il faut adresser une demande de renseignements ou une demande d'assistance au recouvrement et de permettre au pouvoir fédéral, aux communautés et aux régions de déterminer de quelle manière il y a lieu de donner suite à une demande concrète. À ce sujet, un accord de coopération au sens de l'article 92bis de la loi spéciale “de réformes institutionnelles” du 8 août 1980 a de toute évidence déjà été conclu le 16 septembre 2015 au sein du Comité de concertation⁵.

5. L'article 26, paragraphe 1er, de la convention préventive de la double imposition, tel qu'il doit être remplacé par l'article XVII du protocole modificatif, dispose que les autorités compétentes des États contractants peuvent régler d'un commun accord les modalités d'application de cet article.

Concernant de tels accords, on pourra se référer aux observations que le Conseil d'État a formulées dans son avis 42.631/AG du 8 mai 2007:

⁵ Un exemplaire non daté et non signé du texte de cet accord de coopération, intitulé “Accord de coopération entre l'État fédéral, la Région flamande, la Région wallonne, la Région de Bruxelles-Capitale, la Communauté flamande et la Communauté germanophone dans le cadre de la directive 2011/16/UE du Conseil du 15 février 2011 relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal et abrogeant la directive 77/799/CEE et dans le cadre des traités mixtes bilatéraux et multilatéraux entre le Royaume de Belgique et un autre État ou d'autres États qui prévoient la coopération administrative dans le domaine fiscal” a été transmis au Conseil d'État, section de législation. Compte tenu notamment du fait que les parties concernées par l'accord assurent conjointement le financement des frais de personnel et de fonctionnement du bureau central de liaison (article 19 de l'accord), il ne pourra produire ses effets qu'après que les parties concernées y auront donné leur assentiment par un acte législatif.

“Voor zover deze akkoorden alleen maar voorzien in de administratieve en technische uitvoering van een verdrag en ermee slechts beoogd wordt de rechten en verplichtingen die in het verdrag zelf reeds zijn opgenomen uitvoerbaar te maken, zijn deze akkoorden geen nieuwe verdragen, doch louter “*executive agreements*”. Ze behoeven dan ook niet door de Koning te worden gesloten. De Wetgevende Kamers hoeven er hun instemming niet aan te verlenen”⁶.

Uit de praktijk blijkt echter ook dat sommige akkoorden wel zelf autonome regelingen inhouden, die nieuwe rechten en verplichtingen met zich brengen voor de overheden of de burgers. In dat geval dienen deze akkoorden als verdragen te worden beschouwd. Op grond van artikel 167, § 2, van de Grondwet zouden ze dan ook in beginsel door de Koning moeten worden gesloten en de Wetgevende Kamers zouden er hun instemming mee dienen te betuigen. Voor zover het gaat om ‘gemengde verdragen’ dienen daarenboven de gemeenschaps- en/of gewestregeringen te worden betrokken bij het sluiten ervan en dienen ook de gemeenschaps- en/of gewestparlementen er hun instemming mee te verlenen.”⁷.

Telkens een akkoord wordt gesloten over de wijze van uitvoering van artikel 26 van het dubbelbelastingverdrag, zal derhalve moeten worden nagegaan of het niet om een verdrag gaat. Is dat het geval, dan dient de geëigende procedure voor het sluiten ervan te worden gevolgd en kan het geen gevolg hebben dan nadat het de instemming van alle bevoegde parlementaire vergaderingen heeft gekregen. Gelet op artikel 190 van de Grondwet, zal een dergelijk akkoord om verbindend te zijn, moeten worden bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*.

6. In het protocol bij het verdrag wordt een clause van meest begunstigde natie ingelast waardoor een vrijwillige arbitrageprocedure automatisch van toepassing zal zijn tussen België en Mexico indien Mexico met een derde staat een verdrag sluit dat voorziet in een dergelijke vrijwillige arbitrageprocedure (ontworpen paragraaf 9, B, van het protocol bij het verdrag – artikel XIX van het wijzigend protocol). De aandacht van de Kamer van volksvertegenwoordigers wordt er op gevestigd dat hierdoor een procedure van toepassing zal zijn die zonder tussenkomst van België werd bepaald en op de toepassing waarvan de Kamer bijgevolg slechts een beperkt toezicht zal kunnen uitoefenen.

In dit verband verstrekte de gemachtigde nog de volgende toelichting:

⁶ Voetnoot uit het geciteerde advies: Zie onder meer J. Masquelin, *Le droit des traités dans l'ordre juridique et dans la pratique diplomatique*, Brussel, 1980, p. 206-208; G. Craenen, *De staatsrechtelijke regeling van aanvaarding en invoering van verdragen in België*, Preadvis VVSRBN, Deventer, 2006, p. 7.

⁷ Adv.RvS 42.631/AV van 8 mei 2007 over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 9 februari 2009 “houdende instemming met het Raamakkoord tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van de Franse Republiek betreffende de grensoverschrijdende samenwerking inzake gezondheidszorg, ondertekend te Moeskroen op 30 september 2005” (*Parl.St. Senaat 2007-08*, nr. 4-912/1, 15).

“Pour autant que ces accords se limitent à prévoir l'exécution administrative et technique d'un traité et ne visent qu'à permettre l'exécution des droits et obligations qui y figurent, ces accords ne sont pas de nouveaux traités, mais de simple “*executive agreements*”. Ils ne doivent dès lors pas être conclus par le Roi. Les Chambres législatives ne doivent pas y donner leur assentiment”⁶.

La pratique révèle cependant également que certains accords comportent bel et bien des réglementations autonomes qui font naître des droits et obligations nouveaux pour les autorités ou les citoyens. Pareils accords doivent dans ces cas être considérés comme des traités. Conformément à l'article 167, § 2, de la Constitution, ils devraient dès lors, en principe, être conclus par le Roi et recevoir l'assentiment des Chambres législatives. S'il s'agit 'de traités mixtes', les gouvernements communautaires et/ou régionaux doivent en outre être associés à leur conclusion et les parlements communautaires et/ou régionaux y donner eux aussi leur assentiment.”⁷.

Chaque fois qu'un accord sera conclu au sujet des modalités d'exécution de l'article 26 de la convention préventive de la double imposition, il y aura par conséquent lieu de vérifier s'il ne s'agit pas d'une convention. Si tel est le cas, il conviendra de suivre la procédure appropriée pour la conclusion de celle-ci et elle ne pourra produire d'effet qu'après avoir reçu l'assentiment de toutes les assemblées parlementaires compétentes. Eu égard à l'article 190 de la Constitution, un tel accord devra être publié au *Moniteur belge* pour être contraignant.

6. Il est inséré dans le protocole à la convention une clause de la nation la plus favorisée, qui rendra une procédure d'arbitrage facultative automatiquement applicable entre la Belgique et le Mexique, si celui-ci signe avec un État tiers un accord qui prévoit une telle procédure d'arbitrage facultative (paragraphe 9, B, en projet, du protocole à la convention – article XIX du protocole modificatif). L'attention de la Chambre des représentants est attirée sur le fait que s'appliquera ainsi une procédure fixée sans l'intervention de la Belgique et que la Chambre ne pourra par conséquent exercer qu'un contrôle limité sur son application.

À cet égard, le délégué a encore fourni les explications suivantes:

⁶ Note de bas de page de l'avis cité: Voir notamment J. Masquelin, *Le droit des traités dans l'ordre juridique et dans la pratique diplomatique belges*, Bruxelles, 1980, pp. 206-208; G. Craenen, *De staatsrechtelijke regeling van aanvaarding en invoering van verdragen in België*, Preadvis VVSRBN, Deventer, 2006, p.7.

⁷ Avis C.E. 42.631/AG du 8 mai 2007 sur un avant-projet devenu la loi du 9 février 2009 “portant assentiment à l'Accord-cadre entre le gouvernement du Royaume de Belgique et le gouvernement de la République française sur la coopération sanitaire transfrontalière, signé à Mouscron le 30 septembre 2005” (*Doc. parl., Sénat, 2007-08*, n° 4-912/1, p. 15).

“a) Op basis van de informatie waarover de België op dit ogenblik beschikt heeft Mexico na de ondertekening van het Protocol met België nog geen enkel verdrag gesloten waarin een arbitrageclausule inzake arbitrage is opgenomen;

b) indien het geval zich voordoet zal de belastingadministratie een omzendbrief publiceren die de inwerkingtreding en datum van toepassing van de bepaling toelicht, tesamen met een beknopt bericht op de portaalsite van de FOD Financiën. In het verleden gebeurde dit onder meer voor de clausule inzake de “meest begunstigde natie” opgenomen in het algemeen dubbelbelastingverdrag met India (cf. Circ AFZ/Intern. ISR/India96/303,add.dd.15.01.2001 te consulteren op www.fisconetplus.be)

c) een letterlijke toepassing van de protocolbepaling leidt ertoe dat de bepalingen van de eerste procedure van vrijwillige arbitrage gesloten door Mexico automatisch toepassing zullen vinden tussen België en Mexico, en dit vanaf de datum van inwerkingtreding van de overeenkomst tussen Mexico en de derde staat waarin deze bepalingen zijn opgenomen. Deze bepalingen zullen van toepassing blijven tot een procedure van verplichte arbitrage in werking treedt tussen Mexico en een derde staat. In dit laatste geval zal de bepaling opgenomen in punt 9, A van Artikel XIX van het protocol België – Mexico toepassing vinden.

In het geval Mexico na de 1^e vrijwillige procedure nog andere verschillende procedures van vrijwillige arbitrage met andere staten overeenkomt, kan België mits akkoord van Mexico (via een nieuw Protocol (of een akkoord tussen belastingadministraties) een van deze nieuwe procedure ingang laten vinden tussen BE en Mexico.”

7. In het ontworpen artikel 3, paragraaf 2, van het verdrag (artikel 2, paragraaf 3, van het wijzigende protocol) wordt in de Nederlandse tekst melding gemaakt van “andere rechtsgebieden van die Staat”. Zoals uit de uitleg van de gemachtigde blijkt, wordt daarmee niet gerefereerd aan de rechtsordes van de deelgebieden, maar aan de andere rechtstakken, naast het belastingrecht.

De gemachtigde verstrekke in dit verband de volgende toelichting:

“De hierboven aangehaalde bepaling is vanaf 1995 opgenomen in het OESO-Modelverdrag en is sedertdien opgenomen in alle door België gesloten algemene verdragen ter vermijding van dubbele belasting. De bepaling beoogt niet het federaal recht te laten primeren op de rechtsregels uitgevaardigd door de gefedereerde entiteiten. Er wordt enkel en alleen bepaald dat een uitdrukking die niet expliciet wordt gedefinieerd in het verdrag zelf, door de interpreterende staat moet worden verklaard vanuit het oogpunt van het nationaal recht van die staat met betrekking tot de belastingen waarop het verdrag toepassing vindt. Hierbij zal men in eerste instantie moeten terugvallen op de betekenis die het begrip heeft in het belastingrecht van die staat (federaal of regionaal belastingrecht al naargelang het geval). Indien de uitdrukking niet of onvoldoende wordt verklaard in het belastingrecht zal men in tweede instantie moeten terugvallen op andere rechtsgebieden (of -takken) van die staat, zijnde het gemeen recht (b.v.

“a) Op basis van de informatie waarover de België op dit ogenblik beschikt heeft Mexico na de ondertekening van het Protocol met België nog geen enkel verdrag gesloten waarin een arbitrageclausule inzake arbitrage is opgenomen;

b) indien het geval zich voordoet zal de belastingadministratie een omzendbrief publiceren die de inwerkingtreding en datum van toepassing van de bepaling toelicht, tesamen met een beknopt bericht op de portaalsite van de FOD Financiën. In het verleden gebeurde dit onder meer voor de clausule inzake de “meest begunstigde natie” opgenomen in het algemeen dubbelbelastingverdrag met India (cf. Circ AFZ/Intern. ISR/India96/303,add.dd.15.01.2001 te consulteren op www.fisconetplus.be);

c) een letterlijke toepassing van de protocolbepaling leidt ertoe dat de bepalingen van de eerste procedure van vrijwillige arbitrage gesloten door Mexico automatisch toepassing zullen vinden tussen België en Mexico, en dit vanaf de datum van inwerkingtreding van de overeenkomst tussen Mexico en de derde staat waarin deze bepalingen zijn opgenomen. Deze bepalingen zullen van toepassing blijven tot een procedure van verplichte arbitrage in werking treedt tussen Mexico en een derde staat. In dit laatste geval zal de bepaling opgenomen in punt 9, A van Artikel XIX van het protocol België – Mexico toepassing vinden.

In het geval Mexico na de 1^e vrijwillige procedure nog andere verschillende procedures van vrijwillige arbitrage met andere staten overeenkomt, kan België mits akkoord van Mexico (via een nieuw Protocol (of een akkoord tussen belastingadministraties) een van deze nieuwe procedure ingang laten vinden tussen BE en Mexico”.

7. Le texte néerlandais de l'article 3, paragraphe 2, en projet, de la convention (article 2, paragraphe 3, du protocole modificatif) fait état de “andere rechtsgebieden van die Staat”. Ainsi qu'il ressort des explications du délégué, ces termes ne font pas référence aux ordres juridiques des entités fédérées mais aux autres branches du droit que le droit fiscal.

À ce propos, le délégué a déclaré ce qui suit:

“De hierboven aangehaalde bepaling is vanaf 1995 opgenomen in het OESO Modelverdrag en is sedertdien opgenomen in alle door België gesloten algemene verdragen ter vermijding van dubbele belasting. De bepaling beoogt niet het federaal recht te laten primeren op de rechtsregels uitgevaardigd door de gefedereerde entiteiten. Er wordt enkel en alleen bepaald dat een uitdrukking die niet expliciet wordt gedefinieerd in het verdrag zelf, door de interpreterende staat moet worden verklaard vanuit het oogpunt van het nationaal recht van die staat met betrekking tot de belastingen waarop het verdrag toepassing vindt. Hierbij zal men in eerste instantie moeten terugvallen op de betekenis die het begrip heeft in het belastingrecht van die staat (federaal of regionaal belastingrecht al naargelang het geval). Indien de uitdrukking niet of onvoldoende wordt verklaard in het belastingrecht zal men in tweede instantie moeten terugvallen op andere rechtsgebieden (of -takken) van die staat, zijnde het gemeen recht (b.v.

boekhoudwetgeving, vennootschapswetgeving, burgerlijk recht, enz.). De Franse versie van de bepaling heeft het in deze context over “*les autres branches du droit de cet État*” en de Engelstalige versie van het OESO-Modelverdrag over “*the other laws of that State*”.

Wellicht is het aangewezen in de toekomst de term “*branche de droit*” te vertalen door “rechtstak” ipv “rechtsgebied”.

Dat verdient inderdaad aanbeveling.

8. In de memorie van toelichting wordt opgemerkt dat de in het ontworpen artikel 13, paragraaf 4, van het verdrag (artikel IX, paragraaf 1, van het wijzigende protocol) bedoelde beperking van de belasting tot 10 procent van de belastbare waarde “toegepast wordt op het nettobedrag van de meerwaarde”. Het zou hierbij gaan om een overeenstemming tussen beide delegaties die blijkt uit het proces-verbaal van de onderhandelingen.

Indien dat effectief het geval is, zal een document waaruit die overeenstemming ondubbelzinnig⁸ blijkt (bv. een uittreksel uit het proces-verbaal van de onderhandelingen)⁹, eveneens aan de instemming van de Kamer van volksvertegenwoordigers moeten worden onderworpen en samen met de instemmingswet en het protocol moeten worden bekendgemaakt.¹⁰

De griffier,

Greet VERBERCKMOES

De voorzitter,

Jo BAERT

recht (b.v. boekhoudwetgeving, vennootschapswetgeving, burgerlijk recht, enz.). De Franse versie, van de bepaling heeft het in deze context over “les autres branches du droit de cet État” en de Engelstalige versie van het OESO-Modelverdrag over “the other laws of that State”.

Wellicht is het aangewezen in de toekomst de term “branche de droit” te vertalen door “rechtstak” ipv “rechtsgebied”.

Cette suggestion est en effet recommandée.

8. Selon l'exposé des motifs, la limitation de l'imposition à 10 pour cent de la plus-value imposable, visée à l'article 13, paragraphe 4, en projet, de la convention (article IX, paragraphe 1, du protocole modificatif) “s'applique au montant net de la plus-value”. Il s'agirait à cet égard d'un accord entre les deux délégations qui ressort du procès-verbal des négociations.

Si tel est effectivement le cas, un document attestant cet accord de manière non équivoque⁸ (par exemple un extrait du procès-verbal des négociations)⁹, devra également être soumis à l'approbation de la Chambre des représentants et être publié en même temps que la loi d'assentiment et le protocole¹⁰.

Le greffier,

Greet VERBERCKMOES

Le président,

Jo BAERT

⁸ De wetgever is niet gerechtigd eenzijdig, op eigen gezag, een bepaling van een overeenkomst tot het voorkomen van dubbele belastingen te interpreteren (Cass. 16 januari 1968, Arr.Cass. 1968, (670) 676).

⁹ Zie artikel 31, paragraaf 2, a), van het verdrag van Wenen van 23 mei 1969 “inzake het verdragenrecht”: “2. Voor de uitlegging van een verdrag omvat de context, behalve de tekst, met inbegrip van preambule en bijlagen: a) iedere overeenstemming die betrekking heeft op het verdrag en die bij het sluiten van het verdrag tussen alle partijen is bereikt”.

¹⁰ In dat geval zullen, vermits het om een gemengd verdrag gaat, ook de gemeenschaps- en gewestparlementen moeten instemmen met dat document.

⁸ Il n'appartient pas au législateur d'interpréter unilatéralement par voie d'autorité une disposition d'une convention préventive des doubles impositions (Cass. 16 janvier 1968, Pas. 1968, p. 631).

⁹ Voir l'article 31, paragraphe 2, a), de la Convention de Vienne du 23 mai 1969 ‘sur le droit des traités’: “2. Aux fins de l'interprétation d'un traité, le contexte comprend, outre le texte, préambule et annexes inclus: a) Tout accord ayant rapport au traité et qui est intervenu entre toutes les parties à l'occasion de la conclusion du traité”.

¹⁰ Dans ce cas, s'agissant d'un traité mixte, les parlements des communautés et des régions devront également donner leur assentiment à ce document.

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,
ONZE GROET.

Op de voordracht van de minister van Buitenlandse Zaken en van de minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Buitenlandse Zaken en de minister van Financiën, zijn ermee belast, in Onze naam, bij de Kamer van Volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Het Protocol, ondertekend te Mexico-Stad op 26 augustus 2013, tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Verenigde Mexicaanse Staten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Mexico op 24 november 1992, zal volkomen gevolg hebben.

Gegeven te Brussel, 16 juni 2016

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Buitenlandse Zaken,

Didier REYNDERS

Le ministre des Finances,

Johan VAN OVERTVELDT

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,
SALUT.

Sur la proposition du ministre des Affaires étrangères et du ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Le ministre des Affaires étrangères et le ministre des Finances, sont chargés de présenter, en Notre nom, à la Chambre des Représentants le projet de loi dont la teneur suit:

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

Le Protocole, signé à Mexico le 26 août 2013, modifiant la Convention entre le Royaume de Belgique et les Etats-Unis mexicains tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, signée à Mexico le 24 novembre 1992, sortira son plein et entier effet.

Donné à Bruxelles, le 16 juin 2016

PHILIPPE

PAR LE ROI:

Le ministre des Affaires étrangères,

Didier REYNDERS

Le ministre des Finances,

Johan VAN OVERTVELDT

BIJLAGEN

ANNEXES

PROTOCOL
TOT WIJZIGING VAN
DE OVEREENKOMST
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIË
EN
DE VERENIGDE MEXICAANSE STATEN
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING
EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTGAAN VAN BELASTING
INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN,
ONDERTEKEND TE MEXICO OP 24 NOVEMBER 1992

**PROTOCOL
TOT WIJZIGING VAN
DE OVEREENKOMST
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIË
EN
DE VERENIGDE MEXICAANSE STATEN
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING
EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTGAAN VAN BELASTING
INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN,
ONDERTEKEND TE MEXICO OP 24 NOVEMBER 1992**

HET KONINKRIJK BELGIË

door

de Belgische Federale Regering,
de Vlaamse Regering,
de Regering van de Franse Gemeenschap,
de Regering van de Duitstalige Gemeenschap,
de Regering van het Waalse Gewest,
en de Regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,
enerzijds,

EN

DE VERENIGDE MEXICAANSE STATEN,
anderzijds,

WENSENDE de Overeenkomst te wijzigen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, ondertekend te Mexico op 24 november 1992 (hierna te noemen “de Overeenkomst”),

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN:

ARTIKEL I

Artikel 2 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- “1. *Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen die worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat alsook, in het geval van België, op belastingen naar het inkomen die worden geheven ten behoeve van zijn staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen, en dit ongeacht de wijze van heffing.*

2. *Als belastingen naar het inkomen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven van het gehele inkomen of van bestanddelen van het inkomen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van vermogen.*

3. *De bestaande belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is, zijn:*
 - a) *in Mexico:*
 - 1° *de inkomstenbelasting (“el impuesto sobre la renta”);*
 - 2° *de forfaitaire bedrijfsbelasting (“el impuesto empresarial a tasa única”);*

(hierna te noemen “Mexicaanse belasting”);
 - b) *in België:*
 - 1° *de personenbelasting;*
 - 2° *de vennootschapsbelasting;*
 - 3° *de rechtspersonenbelasting; en*
 - 4° *de belasting van niet-inwoners;*

met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen;

(hierna te noemen “Belgische belasting”).

4. *De Overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van de ondertekening van deze Overeenkomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten delen elkaar alle belangrijke wijzigingen mee die in hun respectieve belastingwetten zijn aangebracht.”*

ARTIKEL II

1. Paragraaf 1, h), 2°, van artikel 3 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

“2° *in het geval van België, naargelang het geval, de Minister van Financiën van de federale Regering en/of van de Regering van een Gewest en/of van een Gemeenschap, of zijn gemachtigde vertegenwoordiger;”*

2. Na paragraaf 1, h) worden de volgende subparagrafen i), j), k) en l) opgenomen in artikel 3 van de Overeenkomst:

“i) heeft de uitdrukking “onderneming” betrekking op het uitoefenen van eender welk bedrijf;

j) omvat de uitdrukking “uitoefenen van een bedrijf” het uitoefenen van een vrij beroep en het uitoefenen van andere werkzaamheden van zelfstandige aard;

k) betekent de uitdrukking “pensioenfonds” elke persoon, entiteit of trust, wat Mexico betreft daaronder begrepen de “Afores y Siefores”, die in een overeenkomstsluitende Staat gevestigd is en die:

1° pensioenstelsels beheert of pensioenuitkeringen verschaft; of

2° inkomsten verwerft ten voordele van een of meer personen die zich bezighouden met het beheren van pensioenstelsels of het verschaffen van pensioenuitkeringen; en

op voorwaarde dat die persoon, entiteit of trust ofwel:

1° wat Mexico betreft, onder toezicht staat van een of meer van volgende autoriteiten, de “Comisión Nacional del Sistema de Ahorro para el Retiro” (CONSAR), de “Comisión Nacional de Seguros y Fianzas” (CNSF), de “Comisión Nacional Bancaria y de Valores” (CNBV) of het Ministerie van Financiën en Openbaar Krediet; of

2° wat België betreft, onder toezicht staat van de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten (FSMA) of door de Nationale Bank van België of geregistreerd is bij de Belgische belastingadministratie;

l) betekent de uitdrukking “erkende effectenbeurs”:

1° wat Mexico betreft, elke effectenbeurs die voldoet aan de voorwaarden voorzien door de Beurswet (“Ley del Mercado de Valores”) van 30 december 2005;

2° wat België betreft, elke effectenbeurs die voldoet aan de materiële vereisten van artikel 4 van de richtlijn 2004/39/EG van het Europese Parlement en van de Raad van 21 april 2004;

3° elke andere effectenbeurs die door de bevoegde autoriteiten van beide overeenkomstsluitende Staten erkend is.”

3. Paragraaf 2 van artikel 3 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

“2 Voor de toepassing van de Overeenkomst op enig tijdstip door een overeenkomstsluitende Staat heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet erin omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking op dat tijdstip heeft volgens het recht van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is. Elke betekenis overeenkomstig het belastingrecht van die Staat heeft voorrang op een betekenis die aan die uitdrukking wordt gegeven overeenkomstig andere rechtsgebieden van die Staat.”

ARTIKEL III

Paragraaf 3 van artikel 4 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- “3. *Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel inwoner is van beide overeenkomstsluitende Staten, bepalen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten in onderlinge overeenstemming, en binnen vier jaar vanaf de datum waarop de zaak aan de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat werd voorgelegd, van welke Staat de persoon geacht wordt inwoner te zijn voor de toepassing van deze Overeenkomst.*”

ARTIKEL IV

Paragraaf 3 van artikel 5 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- “3. *de uitdrukking “vaste inrichting” omvat tevens:*
- a) *de plaats van uitvoering van een bouwwerk, van constructie-, assemblage- of installatiewerkzaamheden of van werkzaamheden van toezicht daarop, doch alleen indien de duur van dat bouwwerk of die werkzaamheden zes maanden te boven gaat;*
 - b) *het verstrekken van diensten door een onderneming door middel van werknemers of ander personeel die de onderneming daarvoor heeft in dienst genomen, doch alleen indien zodanige werkzaamheden (voor dezelfde of ermede verband houdende werkzaamheden) in een overeenkomstsluitende Staat worden uitgeoefend gedurende een tijdvak of tijdvakken waarvan de duur in totaal 183 dagen in enig tijdvak van twaalf maanden dat aanvangt of eindigt tijdens het betrokken belastbaar tijdperk, te boven gaat;*
 - c) *voor een natuurlijke persoon, het verlenen van diensten in een overeenkomstsluitende Staat door die natuurlijke persoon, maar enkel wanneer die natuurlijke persoon in die Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken waarvan de duur in totaal 183 dagen in enig tijdvak van twaalf maanden dat aanvangt of eindigt tijdens het betrokken belastbaar tijdperk, te boven gaat.”*

ARTIKEL V

Paragraaf 4 van artikel 6 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- “4. *De bepalingen van de paragrafen 1 en 3 zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming.*”

ARTIKEL VI

De paragrafen 2, 4 en 5 van artikel 10 van de Overeenkomst worden opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- “2. *Deze dividenden mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 10 percent van het brutobedrag van de dividenden.*

Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van deze paragraaf worden dividenden niet belast in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden:

- a) een vennootschap is die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat en die gedurende een ononderbroken tijdvak van ten minste twaalf maanden aandelen bezit die onmiddellijk ten minste 10 percent vertegenwoordigen van het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt;*
- b) een pensioenfonds is dat inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, op voorwaarde dat de aandelen of andere rechten ter zake waarvan die dividenden worden betaald, in bezit worden gehouden voor het uitoefenen van een in artikel 3, paragraaf 1, k), 1° of 2° bedoelde activiteit.*

Deze paragraaf laat onverlet de belastingheffing van de vennootschap ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.”

- “4. *De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald, wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.*
5. *Indien een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat winst of inkomsten verkrijgt uit de andere overeenkomstsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen van de door de vennootschap betaalde dividenden, behalve voor zover die dividenden aan een inwoner van die andere Staat worden betaald of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald wezenlijk is verbonden met een in die andere Staat gelegen vaste inrichting. Die andere Staat mag evenmin de niet uitgedeelde winst van de vennootschap onderwerpen aan een belasting op niet uitgedeelde winst van de vennootschap, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winst of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.”*

ARTIKEL VII

1. De paragrafen 2, 3, 4, 5, 6 en 7 van artikel 11 van de Overeenkomst worden opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- “2. Deze interest mag echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan:
- a) 5 percent van het brutobedrag van de interest:
 - 1° die is betaald uit hoofde van een lening van welke aard ook, toegestaan door een bank of door een andere financiële instelling, daaronder begrepen investerings- en spaarbanken en verzekeringsmaatschappijen;
 - 2° die is betaald uit hoofde van obligaties en effecten die geregeld en in belangrijke mate op een erkende effectenbeurs verhandeld worden;
 - b) 10 percent van het brutobedrag van de interest in alle andere gevallen.
3. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 2 wordt interest zoals bedoeld in paragraaf 1 niet belast in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is wanneer:
- a) de uiteindelijk gerechtigde tot de interest een pensioenfonds is dat inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, op voorwaarde dat de schuldvordering ter zake waarvan die interest betaald wordt in bezit wordt gehouden voor het uitoefenen van een in artikel 3, paragraaf 1, k), 1° of 2° bedoelde activiteit;
 - b) de uiteindelijk gerechtigde een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel, plaatselijke gemeenschap of openbare entiteit daarvan is;
 - c) de interest afkomstig is uit Mexico en betaald wordt uit hoofde van een lening die is toegestaan, gewaarborgd of verzekerd door België, door een van zijn staatkundige onderdelen, door de Nationale Delcrederedienst in het kader van de bevordering van de uitvoer, of door enige andere instelling waaromtrent tussen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten op bepaalde tijdstippen overeenstemming is bereikt;
 - d) de interest afkomstig is uit België en betaald wordt uit hoofde van een lening die is toegestaan, gewaarborgd of verzekerd door “Nacional Financiera S.N.C.”, “Financiera Rural S.N.C.”, “Banco Nacional de Comercio Exterior S.N.C.”, “Banco Nacional de Obras y Servicios Públicos S.N.C.” of door enige andere instelling waaromtrent tussen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten op bepaalde tijdstippen overeenstemming is bereikt.
4. De uitdrukking “interest”, zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet gewaarborgd door hypotheek en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen of obligaties, alsmede inkomsten die door de wetgeving van de Staat waaruit de inkomsten afkomstig zijn op dezelfde wijze in de belastingheffing worden betrokken als inkomsten van geleend geld. Inkomsten zoals bedoeld in artikel 10 vallen niet onder de uitdrukking “interest”.

5. *De bepalingen van de paragrafen 1, 2 en 3 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting en de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest is verschuldigd wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.*
 6. *Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar die Staat zelf, een staatkundig onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of een inwoner van die Staat is. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting heeft waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald is aangegaan, en die interest ten laste komt van die vaste inrichting, wordt die interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting gevestigd is."*
2. Paragraaf 8 van artikel 11 van de Overeenkomst wordt hernoemd en wordt paragraaf 7.

ARTIKEL VIII

De paragrafen 4 en 5 van artikel 12 van de Overeenkomst worden opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- “4. *De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn, een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting en het recht of het goed uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.*
5. *Royalty's worden geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar die Staat zelf, een staatkundig onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of een inwoner van die Staat is. Indien evenwel de schuldenaar van de royalty's, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting heeft waarvoor de verbintenis uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald is aangegaan en die de last van de royalty's draagt, worden die royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd."*

ARTIKEL IX

1. De paragrafen 2 en 4 van artikel 13 van de Overeenkomst worden opgeheven en vervangen door de volgende tekst:
 - “2. *Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van die vaste inrichting (alleen of met de gehele onderneming), mogen in die andere Staat worden belast."*

“4. *Onder voorbehoud van de bepalingen van paragraaf 5 mogen voordelen verkregen uit de vervreemding van aandelen van een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat in die Staat worden belast. De aldus geheven belasting mag evenwel niet hoger zijn dan 10 percent van de belastbare voordelen.*”

2. Volgende nieuwe paragraaf 5 wordt ingevoegd in artikel 13 van de Overeenkomst:

“5. *Voordelen die door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat worden verkregen uit de vervreemding van aandelen waarvan meer dan 50 percent van de waarde onmiddellijk of middellijk bestaat uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen, mogen in die andere Staat worden belast. Onroerende goederen waarin de vennootschap haar bedrijf uitoefent zullen hierbij niet in aanmerking worden genomen.*”

3. Paragraaf 5 van artikel 13 van de Overeenkomst wordt henummerd en wordt paragraaf 6.

ARTIKEL X

Artikel 14 van de Overeenkomst wordt opgeheven.

ARTIKEL XI

Paragraaf 2, c) van artikel 15 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

“c) *de beloningen niet ten laste komen van een vaste inrichting, die de werkgever in de andere Staat heeft*”.

ARTIKEL XII

Paragraaf 2 van artikel 17 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

“2. *Wanneer inkomsten uit werkzaamheden die een artiest of een sportbeoefenaar persoonlijk en als zodanig verricht, niet worden toegekend aan de artiest of aan de sportbeoefenaar zelf maar aan een andere persoon, mogen die inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7 en 15, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de werkzaamheden van de artiest of de sportbeoefenaar worden verricht.*”

ARTIKEL XIII

Paragraaf 2 van artikel 21 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- “2. *De bepalingen van paragraaf 1 zijn niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6, paragraaf 2, indien de verkrijger van die inkomsten, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting en het recht of het goed dat de inkomsten oplevert wezenlijk is verbonden met die vaste inrichting. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.*”

ARTIKEL XIV

Paragraaf 2 van artikel 22 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- “2. *In België:*
- a) *Indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt, niet zijnde dividenden, interest of royalty's, die ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst in Mexico zijn belast, stelt België die inkomsten vrij van belasting, maar om het bedrag van de belasting op het overige inkomen van die inwoner te berekenen mag België het belastingtarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien die inkomsten niet waren vrijgesteld. Indien een natuurlijke persoon inkomsten verkrijgt, niet zijnde dividenden, interest of royalty's, die ingevolge de bepalingen van de Overeenkomst in Mexico zijn belast, stelt België, niettegenstaande de vorige bepaling, die inkomsten alleen vrij van belasting voor zover ze effectief in Mexico belast zijn.*
 - b) *De vrijstelling waarin subparagraaf a) voorziet, wordt eveneens verleend met betrekking tot inkomsten die overeenkomstig het Belgische recht als dividenden worden beschouwd en die door een inwoner van België worden behaald uit een deelneming in een entiteit waarvan de plaats van de werkelijke leiding gelegen is in Mexico en die niet als dusdanig werd belast in Mexico, op voorwaarde dat de inwoner van België, naar rata van zijn deelneming in zulke entiteit, in Mexico is belast op de inkomsten waaruit de inkomsten die overeenkomstig het Belgische recht als dividenden worden beschouwd, zijn betaald. De vrijgestelde inkomsten zijn de inkomsten die zijn verkregen na aftrek van de kosten die in België of elders zijn gemaakt en die betrekking hebben op het beheer van de deelneming in de entiteit.*
 - c) *De uitdrukking “belast”, zoals gebruikt in de eerste zin van subparagraaf a) en in subparagraaf b), betekent dat het inkomensbestanddeel onderworpen is aan het belastingstelsel dat normaal op dat inkomensbestanddeel van toepassing is overeenkomstig de Mexicaanse interne belastingwetgeving.*

- d) *Niettegenstaande de bepalingen van subparagrafen a) en b) en elke andere bepaling van de Overeenkomst, houdt België, voor het berekenen van de aanvullende belastingen die worden geheven door de Belgische gemeenten en agglomeraties, rekening met de beroepsinkomsten die in België overeenkomstig subparagrafen a) en b) vrijgesteld zijn van belasting. Die aanvullende belastingen worden berekend op de belasting die in België verschuldigd zou zijn indien de desbetreffende beroepsinkomsten uit Belgische bronnen waren behaald.*
- e) *De bepalingen van subparagrafen a) en b) zijn niet van toepassing op inkomsten verkregen door een inwoner van België indien Mexico de bepalingen van de Overeenkomst toepast om zulke inkomsten van belasting vrij te stellen of de bepalingen van artikel 10, paragraaf 2 of artikel 11, paragraaf 2 of 3 toepast om de belastingheffing van die inkomsten te beperken.*
- f) *Dividenden die een vennootschap die inwoner is van België verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van Mexico, worden in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald.*
- g) *Wanneer een vennootschap die inwoner is van België van een vennootschap die inwoner is van Mexico dividenden verkrijgt die niet vrijgesteld zijn overeenkomstig subparagraaf f), worden die dividenden in België toch vrijgesteld van de vennootschapsbelasting indien de vennootschap die inwoner is van Mexico daadwerkelijk betrokken is bij de actieve uitoefening van een bedrijf in Mexico. In dat geval worden die dividenden vrijgesteld op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald, met uitzondering van die welke verband houden met de belastingregeling die van toepassing is op de vennootschap die inwoner is van Mexico of op de inkomsten waaruit de dividenden worden betaald. Deze bepaling is slechts van toepassing op dividenden die worden betaald uit winst die wordt voortgebracht door de actieve uitoefening van een bedrijf.*
- h) *Wanneer een vennootschap die inwoner is van België van een vennootschap die inwoner is van Mexico dividenden verkrijgt die deel uitmaken van haar samengetelde inkomen dat aan de Belgische belasting is onderworpen en die niet vrijgesteld zijn van de vennootschapsbelasting ingevolge subparagraaf f) of g), brengt België de Mexicaanse belasting die overeenkomstig artikel 10 van die dividenden werd geheven en de Mexicaanse belasting die werd geheven van de winst waaruit deze dividenden worden betaald, in mindering van de Belgische belasting die betrekking heeft op die dividenden. Dit in mindering te brengen bedrag mag het deel van de Belgische belasting dat evenredig betrekking heeft op die dividenden, niet te boven gaan.*
- i) *Onder voorbehoud van de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffende de verrekening van in het buitenland betaalde belastingen met de Belgische belasting wordt, indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt die deel uitmaken van zijn samengetelde inkomen dat aan de Belgische belasting is onderworpen en bestaan uit interest of royalty's, de van die inkomsten geheven Mexicaanse belasting in mindering gebracht van de Belgische belasting met betrekking tot die inkomsten.*

- j) *Indien verliezen geleden door een onderneming die door een inwoner van België in een in Mexico gelegen vaste inrichting wordt gedreven, voor de belastingheffing van die onderneming in België overeenkomstig de Belgische wetgeving werkelijk in mindering van de winst van die onderneming zijn gebracht, is de vrijstelling ingevolge subparagraaf a) in België niet van toepassing op de winst van andere belastbare tijdperken die aan die inrichting kan worden toegerekend, in zoverre als die winst ook in Mexico van belasting is vrijgesteld door de verrekening van die verliezen.*”

ARTIKEL XV

1. Paragraaf 4 van artikel 23 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

“4. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, artikel 11, paragraaf 7, of artikel 12, paragraaf 6, van toepassing zijn, worden interest, royalty's en andere uitgaven die door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden betaald, bij het bepalen van de belastbare winst van die onderneming op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht als wanneer zij aan een inwoner van de eerstgenoemde Staat zouden zijn betaald.”

2. Paragraaf 6 van artikel 23 van de Overeenkomst wordt opgeheven.

ARTIKEL XVI

Artikel 25 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- “1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort of benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.*”

2. *De door een overeenkomstsluitende Staat ingevolge paragraaf 1 verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de in paragraaf 1 bedoelde belastingen, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van die belastingen, bij de beslissing in beroepszaken die betrekking hebben op die belastingen, of bij het toezicht daarop. Deze personen of autoriteiten gebruiken die inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen deze inlichtingen kenbaar maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. Niettegenstaande hetgeen voorafgaat, mogen de door een overeenkomstsluitende Staat verkregen inlichtingen voor andere doeleinden worden gebruikt indien ze overeenkomstig de wetgeving van beide Staten voor die andere doeleinden mogen worden gebruikt en indien de bevoegde autoriteit van de Staat die de inlichtingen verstrekt, de toestemming geeft voor dat gebruik.*
3. *In geen geval mogen de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 aldus worden uitgelegd dat aan een overeenkomstsluitende Staat de verplichting wordt opgelegd:*
 - a) *administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;*
 - b) *inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;*
 - c) *inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.*
4. *Wanneer op basis van de bepalingen van dit artikel door een overeenkomstsluitende Staat om inlichtingen is verzocht, gebruikt de andere overeenkomstsluitende Staat de middelen voor het verzamelen van inlichtingen waarover hij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen, zelfs al heeft die andere Staat die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingdoeleinden. De verplichting die in de vorige zin is vervat, is onderworpen aan de beperkingen waarin paragraaf 3 van dit artikel voorziet, maar die beperkingen mogen in geen geval aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel omdat die Staat geen binnenlands belang heeft bij die inlichtingen.*
5. *In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 3 van dit artikel aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan om het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat de inlichtingen in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een trust, een gevolmachtigde of een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een vertrouwenspersoon of omdat de inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen in een persoon. Voor zover zulks nodig is om die inlichtingen te verkrijgen heeft de belastingadministratie van de aangezochte overeenkomstsluitende Staat de bevoegdheid om te vragen inlichtingen kenbaar te maken en om een onderzoek en verhoren in te stellen, niettegenstaande andersluidende bepalingen in de binnenlandse belastingwetgeving van die Staat.”*

ARTIKEL XVII

Artikel 26 van de Overeenkomst wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

- “1. *De overeenkomstsluitende Staten verlenen elkaar bijstand voor de invordering van belastingvorderingen. Deze bijstand wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen in onderlinge overeenstemming de wijze van uitvoering van dit artikel bepalen.*

2. *De uitdrukking “belastingvordering” zoals gebezigd in dit artikel, betekent elk bedrag dat verschuldigd is met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan, voor zover de daarmee overeenstemmende belastingheffing niet in strijd is met deze Overeenkomst of met enig ander instrument waarbij de overeenkomstsluitende Staten partij zijn, alsmede de met dat bedrag verband houdende interest, administratieve boetes en kosten van invordering of van bewarende maatregelen.*

3. *Wanneer een belastingvordering van een overeenkomstsluitende Staat ingevolge de wetgeving van die Staat voor tenuitvoerlegging vatbaar is en verschuldigd is door een persoon die op dat ogenblik op grond van de wetgeving van die Staat de invordering ervan niet kan beletten, aanvaardt de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat om die belastingvordering op verzoek van de bevoegde autoriteit van eerstgenoemde Staat in te vorderen. Die belastingvordering wordt door die andere Staat geïnd overeenkomstig de bepalingen van zijn wetgeving die van toepassing zijn op het vlak van de tenuitvoerlegging en de invordering van zijn eigen belastingen alsof de desbetreffende vordering een belastingvordering van die andere Staat was.*

4. *Wanneer een belastingvordering van een overeenkomstsluitende Staat een vordering is ter zake waarvan die Staat overeenkomstig zijn wetgeving bewarende maatregelen kan nemen om de invordering ervan te verzekeren, gaat de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat ermee akkoord om, op verzoek van de bevoegde autoriteit van eerstgenoemde Staat, ter zake van die belastingvordering bewarende maatregelen te nemen. Die andere Staat neemt ter zake van die belastingvordering bewarende maatregelen overeenkomstig de bepalingen van zijn wetgeving alsof de belastingvordering een belastingvordering van die andere Staat was, zelfs indien de belastingvordering in de eerstgenoemde Staat op het ogenblik waarop die maatregelen worden toegepast niet voor tenuitvoerlegging vatbaar is of verschuldigd is door een persoon die het recht heeft de invordering ervan te beletten.*

5. *De verjaringstermijnen en de voorrechten die overeenkomstig de wetgeving van een overeenkomstsluitende Staat van toepassing zijn op een belastingvordering wegens de aard van die vordering als zodanig, gelden niet voor een belastingvordering die door die Staat voor de toepassing van paragraaf 3 of 4 wordt aanvaard, dit niettegenstaande de bepalingen van voornoemde paragrafen. Ter zake van een belastingvordering die voor de toepassing van paragraaf 3 of 4 door een overeenkomstsluitende Staat wordt aanvaard, kan in die Staat bovendien geen enkel voorrecht worden verleend dat overeenkomstig de wetgeving van de andere overeenkomstsluitende Staat op die belastingvordering van toepassing zou zijn.*

6. *Procedures inzake het bestaan, de geldigheid of het bedrag van een belastingvordering van een overeenkomstsluitende Staat, worden niet voorgelegd aan de rechterlijke instanties of administratieve lichamen van de andere overeenkomstsluitende Staat.*
7. *Wanneer een belastingvordering op enig tijdstip nadat door een overeenkomstsluitende Staat een verzoekschrift werd ingediend overeenkomstig paragraaf 3 of 4, en vooraleer de andere overeenkomstsluitende Staat de desbetreffende belastingvordering heeft ingevorderd en aan de eerstgenoemde Staat heeft overgemaakt, ophoudt:*
- a) *een belastingvordering te zijn van de eerstgenoemde Staat die overeenkomstig de wetgeving van die Staat vatbaar is voor tenuitvoerlegging en die verschuldigd is door een persoon die op dat ogenblik overeenkomstig de wetgeving van die Staat de invordering ervan niet kan beletten, (in het geval van een verzoekschrift overeenkomstig paragraaf 3), of*
 - b) *een belastingvordering te zijn van de eerstgenoemde Staat ter zake waarvan die Staat ingevolge zijn wetgeving conservatoire maatregelen mag nemen om de invordering ervan te verzekeren (in het geval van een verzoekschrift overeenkomstig paragraaf 4),*

brengt de bevoegde autoriteit van de eerstgenoemde Staat de bevoegde autoriteit van de andere Staat hiervan onmiddellijk op de hoogte en, naar keuze van de andere Staat, schorst de eerstgenoemde Staat zijn verzoekschrift of trekt het in.

8. *In geen geval mogen de bepalingen van dit artikel aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen:*
- a) *administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;*
 - b) *maatregelen te nemen die in strijd zouden zijn met de openbare orde;*
 - c) *bijstand te verlenen indien de andere overeenkomstsluitende Staat niet alle redelijke invorderings- of conservatoire maatregelen, naar het geval, heeft genomen waarover die Staat overeenkomstig zijn wetgeving of zijn administratieve praktijk beschikt;*
 - d) *bijstand te verlenen in de gevallen waar de administratieve last die er voor die Staat uit voortvloeit duidelijk niet in verhouding staat tot het voordeel dat er door de andere overeenkomstsluitende Staat uit kan worden behaald.”*

ARTIKEL XVIII

Artikel 27 van de Overeenkomst (Diplomatieke vertegenwoordigers en consulaire ambtenaren) wordt opgeheven en vervangen door de volgende tekst:

“Artikel 27

Diverse bepalingen

1. *De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die diplomatieke vertegenwoordigers of consulaire ambtenaren ontleen aan de algemene regels van het internationaal recht of aan bijzondere overeenkomsten.*
2. *Een vennootschap — niet zijnde een pensioenfonds — die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat en waarin personen die inwoner zijn van de andere overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk of middellijk een belang van meer dan 50 percent bezitten in de vorm van een deelname of anders, mag enkel vermindering vragen van de belastingen welke die andere overeenkomstsluitende Staat heft van dividenden, interest of royalty's dewelke ze uit die andere overeenkomstsluitende Staat verkrijgt wanneer die dividenden, die interest of die royalty's in eerstgenoemde overeenkomstsluitende Staat onderworpen zijn aan de vennootschapsbelasting en daarbij geen vrijstelling, speciale vermindering, aftrek of andere tegemoetkoming of voordeel genieten die andere inwoners van die overeenkomstsluitende Staat niet kunnen genieten.*
3. *Niettegenstaande de bepalingen van elk ander artikel van de Overeenkomst wordt geen enkele belastingvermindering of belastingvrijstelling waarin de Overeenkomst voorziet toegepast voor inkomsten die zijn betaald in verband met een volstrekt kunstmatige constructie. Een constructie wordt niet geacht volstrekt kunstmatig te zijn wanneer bewijzen worden voorgelegd waaruit blijkt dat de constructie de uitdrukking is van de economische realiteit.”*

ARTIKEL XIX

1. De volgende nieuwe paragraaf 1 wordt ingevoegd in het Protocol bij de Overeenkomst:

“1. Met betrekking tot artikel 4, paragraaf 1:

Er is overeengekomen dat de uitdrukking “inwoner van een overeenkomstsluitende Staat” een in die Staat gevestigd pensioenfonds omvat.”
2. De paragrafen 2 en 5 van het Protocol bij de Overeenkomst worden opgeheven.
3. De paragrafen 1 en 6 van het Protocol bij de Overeenkomst worden hernummerd en worden respectievelijk paragrafen 2 en 5.
4. De volgende nieuwe paragraaf 6 wordt ingevoegd in het Protocol bij de Overeenkomst:

“6. Met betrekking tot artikel 13, paragraaf 4 en 5:

Voor de toepassing van artikel 13, paragraaf 4 en 5, zijn voordelen die zijn verkregen uit de vervreemding van aandelen van een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat door een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat slechts in die andere Staat belastbaar indien:

- A. *de vervreemding van de aandelen gebeurt tussen leden van dezelfde groep van vennootschappen in de mate waarin de door de vervreemder ontvangen beloning bestaat uit aandelen of andere rechten in het kapitaal van de verkrijger of van een andere vennootschap, die middellijk of onmiddellijk 80 percent of meer bezit van de stemrechten en van de waarde van de verkrijger en inwoner is van één van de overeenkomstsluitende Staten of van een land waarmee de overeenkomstsluitende Staat die de vrijstelling toekent een akkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen heeft dat minstens even ver strekt als de uitwisseling van inlichtingen waarin artikel 26 voorziet, maar enkel wanneer de volgende voorwaarden vervuld zijn:*
- a) *de verkrijger is een vennootschap die inwoner is van één van de overeenkomstsluitende Staten of van een land waarmee de overeenkomstsluitende Staat die de vrijstelling toekent een akkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen heeft dat minstens even ver strekt als de uitwisseling van inlichtingen waarin artikel 26 voorziet;*
- b) *vóór en onmiddellijk na de vervreemding, bezit de vervreemder of de verkrijger middellijk of onmiddellijk minstens 80 percent van de stemrechten en van de waarde van de andere, of bezit een vennootschap die inwoner is van één van de overeenkomstsluitende Staten of van een land waarmee de overeenkomstsluitende Staat die de vrijstelling toekent een akkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen heeft dat minstens even ver strekt als de uitwisseling van inlichtingen waarin artikel 26 voorziet, middellijk of onmiddellijk (via vennootschappen die inwoner zijn van één van die Staten) 80 percent of meer van de stemrechten en van de waarde van elk van hen; en*
- c) *voor het vaststellen van het voordeel uit elke volgende vervreemding,*
- 1° *wordt de aanvankelijke kostprijs van de aandelen voor de verkrijger vastgesteld op grond van de kostprijs van die aandelen voor de vervreemder, vermeerderd met elk betaald bedrag in geld of elke betaalde andere beloning, niet zijnde aandelen of andere rechten; of*
- 2° *wordt het voordeel gemeten volgens een andere werkwijze die in wezen hetzelfde resultaat oplevert.*
- Indien geld of een andere beloning, niet zijnde aandelen of andere rechten, wordt ontvangen, mag het bedrag van het voordeel (beperkt tot het geld of de andere beloning, niet zijnde aandelen of andere rechten, die of dat wordt ontvangen) niettegenstaande het voorafgaande worden belast door de Staat waarvan de vennootschap waarvan de aandelen worden vervreemd inwoner is.*
- B. *De voordelen zijn verkregen door een verzekeringsmaatschappij, een bank of een pensioenfonds.*

C. *De vervreemding gebeurt via een erkende effectenbeurs. Maar:*

- a) *wanneer een inwoner van één van de Staten middellijk of onmiddellijk minstens 10 percent bezat van de aandelen van een vennootschap die inwoner is van de andere Staat en die inwoner in een tijdvak van vierentwintig maanden minstens 10 percent van de aandelen vervreemdt middels een of meer gelijktijdige of opeenvolgende transacties via een erkende effectenbeurs; of*
- b) *wanneer de vervreemding binnen de erkende effectenbeurs gebeurt via enigerlei transactie dewelke die inwoner belet om een ander aanbod te aanvaarden dan die welke hij kreeg vóór en tijdens het tijdvak waarin de vervreemding plaatsvindt,*

mag het voordeel dat voortkomt uit die vervreemding belast worden in de Staat waarvan de vennootschap waarvan de aandelen vervreemd worden een inwoner is.”

5. De volgende nieuwe paragraaf 7 wordt ingevoegd in het Protocol bij de Overeenkomst:

“7. Met betrekking tot artikel 15, paragraaf 1 en 2:

Er is overeengekomen dat een dienstbetrekking uitgeoefend wordt in een overeenkomstsluitende Staat wanneer de werkzaamheid waarvoor de lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen worden betaald, daadwerkelijk in die Staat wordt uitgeoefend. De werkzaamheid wordt daadwerkelijk in die Staat uitgeoefend wanneer de werknemer fysiek in die Staat aanwezig is voor het uitoefenen van de werkzaamheid, ongeacht de plaats waar de arbeidsovereenkomst werd opgemaakt, de woonplaats van de werkgever of van de persoon die de beloningen betaalt, de plaats of het tijdstip van betaling van de beloningen, of de plaats waar de resultaten van het werk van de werknemer worden geëxploiteerd. Indien een werkzaamheid daadwerkelijk in een overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend, mag slechts het gedeelte van de beloningen dat aan die werkzaamheid kan worden toegerekend in die Staat worden belast.”

6. Paragraaf 7 van het Protocol bij de Overeenkomst wordt hernoemd en wordt paragraaf 8.

7. De volgende nieuwe paragrafen 9 en 10 worden ingevoegd in het Protocol bij de Overeenkomst:

“9. Met betrekking tot artikel 24:

A. Wanneer Mexico na ondertekening van dit Protocol met een derde Staat een akkoord zou sluiten dat voorziet in een verplichte arbitrageprocedure, zullen volgende bepalingen van toepassing zijn vanaf de datum waarop het akkoord tussen Mexico en die derde Staat van toepassing is:

“Indien,

- a) *een persoon overeenkomstig artikel 24, paragraaf 1 een geval heeft voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat omdat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten voor hem geleid hebben tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van de Overeenkomst, en*

- b) *de bevoegde autoriteiten er niet in slagen om binnen een termijn van twee jaar, te rekenen vanaf de dag waarop het geval werd voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat, over dat geval overeenstemming te bereiken conform paragraaf 2,*

worden alle onopgeloste punten die voortkomen uit dat geval aan arbitrage onderworpen wanneer die persoon een verzoek daartoe indient binnen een termijn van twee jaar vanaf de eerste dag dat om arbitrage kan worden verzocht. Die onopgeloste punten worden evenwel niet aan arbitrage onderworpen indien daaromtrent reeds een beslissing werd uitgesproken door een rechterlijke instantie of een administratieve rechtbank van de ene of de andere overeenkomstsluitende Staat. Tenzij een rechtstreeks bij het geval betrokken persoon de overeengekomen regeling waardoor de beslissing na arbitrage wordt uitgevoerd, niet aanvaardt binnen een termijn van drie maanden vanaf de mededeling van de beslissing, is die beslissing bindend. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten regelen de wijze van toepassing van deze paragraaf in onderlinge overeenstemming.”

- B. *Wanneer Mexico na ondertekening van dit Protocol met een derde Staat een akkoord zou sluiten dat voorziet in een vrijwillige arbitrageprocedure, zullen de bepalingen van die procedure automatisch van toepassing zijn tussen Mexico en België vanaf de datum waarop het akkoord tussen Mexico en die derde Staat van toepassing is en zolang de bepalingen van voorgaande subparagraaf A niet van toepassing zijn.*

10. *Met betrekking tot artikel 27:*

Wanneer Mexico na ondertekening van dit Protocol met een derde Staat een akkoord zou sluiten waarin specifieke bepalingen zijn opgenomen inzake het toekennen van verdragsvoordelen aan instrumenten voor collectieve beleggingen die als dusdanig niet aan de belasting onderworpen zijn in de overeenkomstsluitende Staat waar ze gevestigd zijn, plegen de overeenkomstsluitende Staten overleg met elkaar teneinde de Overeenkomst dermate te wijzigen dat ze verdragsvoordelen toekent aan die instrumenten voor collectieve beleggingen.”

ARTIKEL XX

1. Elke overeenkomstsluitende Staat zal de andere overeenkomstsluitende Staat in kennis stellen van de voltooiing van de procedures die door zijn wetgeving voor de inwerkingtreding van dit Protocol vereist zijn. Het Protocol zal in werking treden op de dertigste dag na de datum waarop de laatste van die kennisgevingen werd ontvangen.
2. De bepalingen van het Protocol zullen van toepassing zijn:
 - a) met betrekking tot de bij de bron verschuldigde belastingen, op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na de 1ste januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Protocol in werking is getreden;
 - b) met betrekking tot de andere belastingen, op inkomsten van belastbare tijdperken die beginnen op of na de 1ste januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Protocol in werking is getreden;

- c) met betrekking tot alle andere belastingen die worden behandeld in de artikelen 25 en 26 van de Overeenkomst, op elke andere belasting die verschuldigd is ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na de 1ste januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin het Protocol in werking is getreden.

Met betrekking tot strafrechtelijke fiscale aangelegenheden zal artikel 25 van de Overeenkomst van toepassing zijn op belastbare tijdperken die aanvangen op of na de 1ste januari 2006 of, wanneer er geen belastbaar tijdperk is, op alle belastingvorderingen die op of na de 1ste januari 2006 ontstaan.

3. Het Protocol zal een integrerend deel van de Overeenkomst uitmaken en zal van kracht blijven zolang de Overeenkomst zelf van kracht blijft.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, dit Protocol hebben ondertekend.

ONDERTEKEND in tweevoud te Mexico-Stad op 26 augustus 2013, in de Spaanse, Franse en Nederlandse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.

PROTOCOLE
MODIFIANT
LA CONVENTION
ENTRE
LE ROYAUME DE BELGIQUE
ET
LES ETATS-UNIS MEXICAINS
TENDANT A EVITER LES DOUBLES IMPOSITIONS
ET A PREVENIR L'EVASION FISCALE
EN MATIERE D'IMPOTS SUR LE REVENU,
SIGNEE A MEXICO LE 24 NOVEMBRE 1992

**PROTOCOLE
MODIFIANT
LA CONVENTION
ENTRE
LE ROYAUME DE BELGIQUE
ET
LES ETATS-UNIS MEXICAINS
TENDANT A EVITER LES DOUBLES IMPOSITIONS
ET A PREVENIR L'EVASION FISCALE
EN MATIERE D'IMPOTS SUR LE REVENU,
SIGNEE A MEXICO LE 24 NOVEMBRE 1992**

LE ROYAUME DE BELGIQUE

par
le Gouvernement fédéral belge,
le Gouvernement flamand,
le Gouvernement de la Communauté française,
le Gouvernement de la Communauté germanophone,
le Gouvernement de la Région wallonne,
et le Gouvernement de la Région de Bruxelles-capitale,
d'une part,

ET

**LES ETATS-UNIS MEXICAINS,
d'autre part,**

DESIREUX de modifier la Convention tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, signée à Mexico le 24 novembre 1992 (ci-après dénommée "la Convention"),

SONT CONVENUs des dispositions suivantes:

ARTICLE I

L'article 2 de la Convention est supprimé et remplacé par ce qui suit:

- “1. *La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu perçus pour le compte d'un Etat contractant ainsi que, en ce qui concerne la Belgique, aux impôts sur le revenu perçus pour le compte de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.*

2. *Sont considérés comme impôts sur le revenu les impôts perçus sur le revenu total, ou sur des éléments du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens.*

3. *Les impôts actuels auxquels s'applique la présente Convention sont:*
 - a) *en ce qui concerne le Mexique:*
 - 1° *l'impôt sur le revenu (“el impuesto sobre la renta”);*
 - 2° *l'impôt à taux unique sur les entreprises (“el impuesto empresarial a tasa única”);*

(ci- après dénommés “l'impôt mexicain”);

 - b) *en ce qui concerne la Belgique:*
 - 1° *l'impôt des personnes physiques;*
 - 2° *l'impôt des sociétés;*
 - 3° *l'impôt des personnes morales; et*
 - 4° *l'impôt des non-résidents;*

y compris les précomptes et les additionnels auxdits impôts et précomptes,

(ci- après dénommés “l'impôt belge”).

4. *La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la présente Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications significatives apportées à leurs législations fiscales respectives.”*

ARTICLE II

1. Le paragraphe 1, h), 2° de l'article 3 de la Convention est supprimé et remplacé par ce qui suit:

“2° *en ce qui concerne la Belgique, suivant le cas, le Ministre des Finances du Gouvernement fédéral et/ou du Gouvernement d'une Région et/ou d'une Communauté, ou son représentant autorisé;”*

2. A l'article 3 de la Convention, les sous-paragraphes i), j), k) et l) suivants sont insérés à la suite du paragraphe 1, h):

- "i) le terme "entreprise" s'applique à l'exercice de toute activité ou affaire;*
- j) les termes "activité", par rapport à une entreprise, et "affaires" comprennent l'exercice de professions libérales ou d'autres activités de caractère indépendant;*
- k) l'expression "fonds de pension" désigne toute personne, toute entité ou tout trust, y compris en ce qui concerne le Mexique l' "Afores y Siefores", établi dans un Etat contractant:*
- 1° qui administre des régimes de retraite ou fournit des prestations de retraite; ou*
- 2° qui obtient des revenus pour le compte d'une ou plusieurs personnes gérées afin d'administrer des régimes de retraite ou de fournir des prestations de retraite; et*
- à condition que cette personne, cette entité ou ce trust soit:*
- 1° en ce qui concerne le Mexique, contrôlé par une ou plusieurs des autorités suivantes, la "Comisión Nacional del Sistema de Ahorro para el Retiro" (CONSAR), la "Comisión Nacional de Seguros y Fianzas" (CNSF), la "Comisión Nacional Bancaria y de Valores" (CNBV) ou le Ministère des Finances et du Crédit Public; ou*
- 2° en ce qui concerne la Belgique, contrôlé par l'Autorité des services et marchés financiers (FSMA) ou par la Banque Nationale de Belgique, ou inscrit auprès de l'administration fiscale belge;*
- l) l'expression "marché boursier reconnu" désigne:*
- 1° en ce qui concerne le Mexique, tout marché boursier qui remplit les conditions prévues par la Loi sur le marché boursier ("Ley del Mercado de Valores") du 30 décembre 2005;*
- 2° en ce qui concerne la Belgique, tout marché boursier qui répond aux conditions matérielles de l'article 4 de la directive 2004/39/CE du Parlement européen et du Conseil du 21 avril 2004;*
- 3° tout autre marché boursier reconnu d'un commun accord par les autorités compétentes des deux Etats contractants."*

3. Le paragraphe 2 de l'article 3 de la Convention est supprimé et remplacé par ce qui suit:

"2. Pour l'application de la Convention à un moment donné par un Etat contractant, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a, sauf si le contexte exige une interprétation différente, le sens que lui attribue, à ce moment, le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, le sens attribué à ce terme ou expression par le droit fiscal de cet Etat prévalant sur le sens que lui attribuent les autres branches du droit de cet Etat."

ARTICLE III

Le paragraphe 3 de l'article 4 de la Convention est supprimé et remplacé par ce qui suit:

- “3. *Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1er du présent article, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, les autorités compétentes des Etats contractants déterminent d'un commun accord, dans un délai de quatre ans à compter de la présentation du cas à l'autorité compétente d'un Etat contractant, l'Etat dont la personne est considérée comme étant un résident aux fins de la présente Convention.*”

ARTICLE IV

Le paragraphe 3 de l'article 5 de la Convention est supprimé et remplacé par ce qui suit:

- “3. *L'expression “établissement stable” englobe également:*
- a) *un chantier de construction ou de montage, ou des activités de surveillance s'y exerçant, mais seulement lorsque ce chantier ou ces activités ont une durée supérieure à six mois;*
 - b) *la fourniture de services par une entreprise agissant par l'intermédiaire de salariés ou d'autre personnel engagé par l'entreprise à cette fin, mais seulement lorsque des activités de cette nature se poursuivent (pour le même projet ou un projet connexe) sur le territoire d'un Etat contractant pendant une période ou des périodes représentant un total de plus de 183 jours dans les limites d'une période quelconque de douze mois commençant ou se terminant durant la période imposable considérée;*
 - c) *pour une personne physique, la prestation de services dans un Etat contractant par cette personne physique, mais seulement si le séjour de cette personne physique dans cet Etat s'étend sur une période ou des périodes représentant un total de plus de 183 jours dans les limites d'une période quelconque de douze mois commençant ou se terminant durant la période imposable considérée.*”

ARTICLE V

Le paragraphe 4 de l'article 6 de la Convention est supprimé et remplacé par ce qui suit:

- “4. *Les dispositions des paragraphes 1er et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise.*”

ARTICLE VI

Les paragraphes 2, 4 et 5 de l'article 10 de la Convention sont supprimés et remplacés par ce qui suit:

- “2. *Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des dividendes.*

Nonobstant les dispositions précédentes du présent paragraphe, les dividendes ne sont pas imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident si le bénéficiaire effectif des dividendes est:

- a) *une société qui est un résident de l'autre Etat contractant et qui détient, pendant une période ininterrompue d'au moins douze mois, des actions qui représentent directement au moins 10 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes;*
- b) *un fonds de pension qui est un résident de l'autre Etat contractant, à condition que les actions ou autres droits au titre desquels ces dividendes sont payés soient détenus aux fins d'une activité mentionnée à l'article 3, paragraphe 1er, k), 1° ou 2°.*

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.”

- “4. *Les dispositions des paragraphes 1er et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.*
5. *Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable situé dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.”*

ARTICLE VII

1. Les paragraphes 2, 3, 4, 5, 6 et 7 de l'article 11 de la Convention sont supprimés et remplacés par ce qui suit:

- “2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l’Etat contractant d’où ils proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l’autre Etat contractant, l’impôt ainsi établi ne peut excéder:
- a) 5 pour cent du montant brut des intérêts:
 - 1° payés en raison d’un prêt de n’importe quelle nature consenti par une banque ou toute autre institution financière, y compris les banques d’investissement et les banques d’épargne, ainsi que les compagnies d’assurance;
 - 2° payés sur des obligations et des titres qui sont négociés de manière substantielle et régulière sur un marché boursier reconnu;
 - b) 10 pour cent du montant brut des intérêts dans tous les autres cas.
3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts visés au paragraphe 1er ne sont pas imposables dans l’Etat contractant d’où ils proviennent, lorsque:
- a) le bénéficiaire effectif des intérêts est un fonds de pension qui est un résident de l’autre Etat contractant, à condition que la créance au titre de laquelle ces intérêts sont payés soit détenue aux fins d’une activité mentionnée à l’article 3, paragraphe 1er, k), 1° ou 2°;
 - b) le bénéficiaire effectif est un Etat contractant ou une de ses subdivisions politiques, collectivités locales ou entités publiques;
 - c) les intérêts proviennent du Mexique et sont payés en raison d’un prêt consenti, garanti ou assuré par la Belgique, par une de ses subdivisions politiques, par l’Office national du ducroire dans le cadre de la promotion des exportations, ou par toute autre institution qui peut être agréée périodiquement d’un commun accord par les autorités compétentes des Etats contractants;
 - d) les intérêts proviennent de Belgique et sont payés en raison d’un prêt consenti, garanti ou assuré par “Nacional Financiera S.N.C.”, “Financiera Rural S.N.C.”, “Banco Nacional de Comercio Exterior S.N.C.”, “Banco Nacional de Obras y Servicios Públicos S.N.C.” ou par toute autre institution qui peut être agréée périodiquement d’un commun accord par les autorités compétentes des Etats contractants.
4. Le terme “intérêts” employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d’emprunts, ainsi que les revenus soumis au même régime fiscal que les revenus de sommes prêtées par la législation de l’Etat d’où proviennent ces revenus. Le terme «intérêts» ne comprend pas les revenus visés à l’article 10.

5. *Les dispositions des paragraphes 1er, 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts, une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que la créance génératrice des intérêts s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.*
 6. *Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même ou une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat où l'établissement stable est situé."*
2. Le paragraphe 8 de l'article 11 de la Convention est renuméroté et devient le paragraphe 7.

ARTICLE VIII

Les paragraphes 4 et 5 de l'article 12 de la Convention sont supprimés et remplacés par ce qui suit:

- "4. *Les dispositions des paragraphes 1er et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.*
5. *Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même ou une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable pour lequel le contrat donnant lieu au paiement des redevances a été conclu et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où l'établissement stable est situé."*

ARTICLE IX

1. Les paragraphes 2 et 4 de l'article 13 de la Convention sont supprimés et remplacés par ce qui suit:
 - "2. *Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise), sont imposables dans cet autre Etat."*

“4. Sous réserve des dispositions du paragraphe 5, les gains provenant de l’aliénation d’actions d’une société qui est un résident d’un Etat contractant sont imposables dans cet Etat. Toutefois, l’impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent des gains imposables.”

2. Le nouveau paragraphe 5 suivant est inséré à l’article 13 de la Convention:

“5. Les gains qu’un résident d’un Etat contractant tire de l’aliénation d’actions qui tirent directement ou indirectement plus de 50 pour cent de leur valeur de biens immobiliers situés dans l’autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat. Les biens immobiliers dans lesquels la société exerce son activité ne sont pas pris en considération pour l’application de la présente disposition.”

3. Le paragraphe 5 de l’article 13 de la Convention est renuméroté et devient le paragraphe 6.

ARTICLE X

L’article 14 de la Convention est supprimé.

ARTICLE XI

Le paragraphe 2, c), de l’article 15 de la Convention est supprimé et remplacé par ce qui suit:

“c) la charge des rémunérations n’est pas supportée par un établissement stable que l’employeur a dans l’autre Etat.”

ARTICLE XII

Le paragraphe 2 de l’article 17 de la Convention est supprimé et remplacé par ce qui suit:

“2. Nonobstant les dispositions des articles 7 et 15, lorsque les revenus d’activités qu’un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l’artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables dans l’Etat contractant où les activités de l’artiste ou du sportif sont exercées.”

ARTICLE XIII

Le paragraphe 2 de l’article 21 de la Convention est supprimé et remplacé par ce qui suit:

- “2. *Les dispositions du paragraphe 1er ne s’appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers tels qu’ils sont définis à l’article 6, paragraphe 2, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d’un Etat contractant, exerce dans l’autre Etat contractant une activité d’entreprise par l’intermédiaire d’un établissement stable qui y est situé et que le droit ou le bien générateur des revenus s’y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l’article 7 sont applicables.*”

ARTICLE XIV

Le paragraphe 2 de l’article 22 de la Convention est supprimé et remplacé par ce qui suit:

- “2. *En ce qui concerne la Belgique:*
- a) *Lorsqu’un résident de la Belgique reçoit des revenus, autres que des dividendes, des intérêts ou des redevances, qui sont imposés au Mexique conformément aux dispositions de la présente Convention, la Belgique exempte de l’impôt ces revenus mais elle peut, pour calculer le montant de l’impôt sur le reste du revenu de ce résident, appliquer le même taux que si les revenus en question n’avaient pas été exemptés. Nonobstant la disposition qui précède, lorsqu’une personne physique reçoit des revenus, autres que des dividendes, des intérêts ou des redevances, qui sont imposés au Mexique conformément aux dispositions de la Convention, la Belgique n’exempte de l’impôt ces revenus que dans la mesure où ils sont effectivement imposés au Mexique.*
 - b) *L’exemption prévue au sous-paragraphe a) est également accordée en ce qui concerne les revenus considérés comme des dividendes en vertu du droit belge, qu’un résident de la Belgique reçoit au titre d’une participation dans une entité qui a son siège de direction effective au Mexique, et qui n’a pas été imposée en tant que telle au Mexique, à condition que le résident de la Belgique ait été imposé au Mexique, proportionnellement à sa participation dans cette entité, sur les revenus servant au paiement des revenus considérés comme des dividendes en vertu du droit belge. Le revenu exempté est le revenu perçu après déduction des frais, exposés en Belgique ou ailleurs, se rapportant à la gestion de la participation dans l’entité.*
 - c) *Le terme “imposé” employé dans la première phrase du sous-paragraphe a) et au sous-paragraphe b) signifie que l’élément de revenu est soumis au régime fiscal qui lui est normalement applicable en vertu de la législation fiscale interne mexicaine.*
 - d) *Nonobstant les dispositions des sous-paragraphe a) et b) et toute autre disposition de la Convention, la Belgique tient compte, pour la détermination des taxes additionnelles établies par les communes et les agglomérations belges, des revenus professionnels exemptés de l’impôt en Belgique conformément aux sous-paragraphe a) et b). Ces taxes additionnelles sont calculées sur l’impôt qui serait dû en Belgique si les revenus professionnels en question étaient tirés de sources belges.*

- e) *Les dispositions des sous-paragraphes a) et b) ne s'appliquent pas aux revenus reçus par un résident de la Belgique lorsque le Mexique applique les dispositions de la Convention pour exempter d'impôt ces revenus, ou applique les dispositions de l'article 10, paragraphe 2, ou de l'article 11, paragraphe 2 ou 3, pour limiter l'imposition de ces revenus.*
- f) *Les dividendes qu'une société qui est un résident de la Belgique reçoit d'une société qui est un résident du Mexique sont exemptés de l'impôt des sociétés en Belgique aux conditions et dans les limites prévues par la législation belge.*
- g) *Lorsqu'une société qui est un résident de la Belgique reçoit d'une société qui est un résident du Mexique des dividendes qui ne sont pas exemptés conformément au sous-paragraphe f), ces dividendes sont néanmoins exemptés de l'impôt des sociétés en Belgique si la société qui est un résident du Mexique exerce activement au Mexique une activité d'entreprise effective. Dans ce cas, ces dividendes sont exemptés aux conditions et dans les limites prévues par la législation belge, à l'exception de celles relatives au régime fiscal applicable à la société qui est un résident du Mexique ou aux revenus qui servent au paiement des dividendes. La présente disposition s'applique uniquement aux dividendes payés au moyen de bénéfices générés par l'exercice actif d'une activité d'entreprise.*
- h) *Lorsqu'une société qui est un résident de la Belgique reçoit d'une société qui est un résident du Mexique des dividendes qui sont compris dans son revenu global soumis à l'impôt belge et qui ne sont pas exemptés de l'impôt des sociétés conformément aux sous-paragraphes f) ou g), la Belgique déduit de l'impôt belge afférent à ces dividendes l'impôt mexicain établi sur ces dividendes conformément à l'article 10 et l'impôt mexicain établi sur les bénéfices qui servent au paiement de ces dividendes. Cette déduction ne peut excéder la fraction de l'impôt belge qui est proportionnellement afférente à ces dividendes.*
- i) *Sous réserve des dispositions de la législation belge relatives à l'imputation sur l'impôt belge des impôts payés à l'étranger, lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des éléments de revenu qui sont compris dans son revenu global soumis à l'impôt belge et qui consistent en intérêts ou en redevances, l'impôt mexicain établi sur ces revenus est imputé sur l'impôt belge afférent auxdits revenus.*
- j) *Lorsque, conformément à la législation belge, des pertes subies par une entreprise exploitée par un résident de la Belgique dans un établissement stable situé au Mexique ont été effectivement déduites des bénéfices de cette entreprise pour son imposition en Belgique, l'exemption prévue au sous-paragraphe a) ne s'applique pas en Belgique aux bénéfices d'autres périodes imposables qui sont imposables à cet établissement, dans la mesure où ces bénéfices ont aussi été exemptés d'impôt au Mexique en raison de leur compensation avec lesdites pertes."*

ARTICLE XV

1. Le paragraphe 4 de l'article 23 de la Convention est supprimé et remplacé par ce qui suit:

“4. *A moins que les dispositions de l'article 9, de l'article 11, paragraphe 7, ou de l'article 12, paragraphe 6, ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat.*”

2. Le paragraphe 6 de l'article 23 de la Convention est supprimé.

ARTICLE XVI

L'article 25 de la Convention est supprimé et remplacé par ce qui suit:

“1. *Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements vraisemblablement pertinents pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou pour l'administration ou l'application de la législation interne relative aux impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des Etats contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par les articles 1er et 2.*

2. *Les renseignements reçus en vertu du paragraphe 1er par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts mentionnés au paragraphe 1er; par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts, ou par le contrôle de ce qui précède. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent révéler ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements. Nonobstant ce qui précède, les renseignements reçus par un Etat contractant peuvent être utilisés à d'autres fins lorsque cette possibilité résulte des lois des deux Etats et lorsque l'autorité compétente de l'Etat qui fournit les renseignements autorise cette utilisation.*

3. *Les dispositions des paragraphes 1er et 2 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation:*

- a) *de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;*
- b) *de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;*
- c) *de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.*

4. *Si des renseignements sont demandés par un Etat contractant conformément aux dispositions du présent article, l'autre Etat contractant utilise les pouvoirs dont il dispose pour obtenir les renseignements demandés, même s'il n'en a pas besoin à ses propres fins fiscales. L'obligation qui figure dans la phrase précédente est soumise aux limitations prévues au paragraphe 3 du présent article sauf si ces limitations sont susceptibles d'empêcher un Etat contractant de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci ne présentent pas d'intérêt pour lui dans le cadre national.*

5. *Les dispositions du paragraphe 3 du présent article ne peuvent en aucun cas être interprétées comme permettant à un Etat contractant de refuser de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci sont détenus par une banque, un autre établissement financier, un trust, un mandataire ou une personne agissant en tant qu'agent ou fiduciaire ou parce que ces renseignements se rattachent aux droits de propriété d'une personne. Dans la mesure où cela s'avère nécessaire pour obtenir ces renseignements, l'administration fiscale de l'Etat contractant requis a le pouvoir de demander la communication de renseignements et de procéder à des investigations et à des auditions nonobstant toute disposition contraire de sa législation fiscale interne."*

ARTICLE XVII

L'article 26 de la Convention est supprimé et remplacé par ce qui suit:

- “1. *Les Etats contractants se prêtent mutuellement assistance pour le recouvrement de leurs créances fiscales. Cette assistance n'est pas limitée par les articles 1er et 2. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent régler d'un commun accord les modalités d'application du présent article.*

2. *L'expression “créance fiscale” employée dans le présent article désigne toute somme due au titre d'impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des Etats contractants, de leurs subdivisions politiques ou collectivités locales, dans la mesure où l'imposition correspondante n'est pas contraire à la présente Convention ou à tout autre instrument auquel ces Etats contractants sont parties, ainsi que les intérêts, pénalités administratives et coûts de recouvrement ou de mesures conservatoires afférents à ces impôts.*

3. *Lorsqu'une créance fiscale d'un Etat contractant est recouvrable en vertu de la législation de cet Etat et est due par une personne qui, à cette date, ne peut, en vertu de cette législation, empêcher son recouvrement, cette créance fiscale est, à la demande de l'autorité compétente de cet Etat, acceptée en vue de son recouvrement par l'autorité compétente de l'autre Etat contractant. Cette créance fiscale est recouvrée par cet autre Etat conformément aux dispositions de sa législation applicable en matière de recouvrement de ses propres impôts comme si la créance en question était une créance fiscale de cet autre Etat.*

4. *Lorsqu'une créance fiscale d'un Etat contractant est une créance à l'égard de laquelle cet Etat peut, en vertu de sa législation, prendre des mesures conservatoires pour assurer son recouvrement, cette créance est, à la demande de l'autorité compétente de cet Etat, acceptée aux fins de l'adoption de mesures conservatoires par l'autorité compétente de l'autre Etat contractant. Cet autre Etat prend des mesures conservatoires à l'égard de cette créance fiscale conformément aux dispositions de sa législation comme s'il s'agissait d'une créance fiscale de cet autre Etat même si, au moment où ces mesures sont appliquées, la créance fiscale n'est pas recouvrable dans le premier Etat ou est due par une personne qui a le droit d'empêcher son recouvrement.*
5. *Nonobstant les dispositions des paragraphes 3 et 4, les délais de prescription et la priorité applicables, en vertu de la législation d'un Etat contractant, à une créance fiscale en raison de sa nature en tant que telle ne s'appliquent pas à une créance fiscale acceptée par cet Etat aux fins du paragraphe 3 ou 4. En outre, une créance fiscale acceptée par un Etat contractant aux fins du paragraphe 3 ou 4 ne peut se voir appliquer aucune priorité dans cet Etat en vertu de la législation de l'autre Etat contractant.*
6. *Les procédures concernant l'existence, la validité ou le montant d'une créance fiscale d'un Etat contractant ne sont pas soumises aux tribunaux ou organes administratifs de l'autre Etat contractant.*
7. *Lorsqu'à tout moment après qu'une demande ait été formulée par un Etat contractant en vertu du paragraphe 3 ou 4 et avant que l'autre Etat contractant ait recouvré et transmis le montant de la créance fiscale en question au premier Etat, cette créance fiscale cesse d'être:*
- a) *dans le cas d'une demande présentée en vertu du paragraphe 3, une créance fiscale du premier Etat qui est recouvrable en vertu de la législation de cet Etat et est due par une personne qui, à ce moment, ne peut, en vertu de la législation de cet Etat, empêcher son recouvrement, ou*
 - b) *dans le cas d'une demande présentée en vertu du paragraphe 4, une créance fiscale du premier Etat à l'égard de laquelle cet Etat peut, en vertu de sa législation, prendre des mesures conservatoires pour assurer son recouvrement,*
- l'autorité compétente du premier Etat notifie promptement ce fait à l'autorité compétente de l'autre Etat et le premier Etat, au choix de l'autre Etat, suspend ou retire sa demande.*
8. *Les dispositions du présent article ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation:*
- a) *de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;*
 - b) *de prendre des mesures qui seraient contraires à l'ordre public;*
 - c) *de prêter assistance si l'autre Etat contractant n'a pas pris toutes les mesures raisonnables de recouvrement ou de conservation, selon le cas, qui sont disponibles en vertu de sa législation ou de sa pratique administrative;*
 - d) *de prêter assistance dans les cas où la charge administrative qui en résulte pour cet Etat est nettement disproportionnée par rapport aux avantages qui peuvent en être tirés par l'autre Etat contractant."*

ARTICLE XVIII

L'article 27 de la Convention (Agents diplomatiques et fonctionnaires consulaires) est supprimé et remplacé par ce qui suit:

“Article 27

Divers

1. *Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou fonctionnaires consulaires en vertu soit des règles générales du droit international, soit des dispositions d'accords particuliers.*
2. *Une société – autre qu'un fonds de pension – qui est un résident d'un Etat contractant, et dans laquelle des personnes qui sont des résidents de l'autre Etat contractant ont, directement ou indirectement, un intérêt de plus de 50 pour cent sous la forme d'une participation ou sous une autre forme, ne peut demander la réduction des impôts que cet autre Etat contractant perçoit sur les dividendes, intérêts ou redevances qu'elle tire de cet autre Etat contractant que si ces dividendes, intérêts ou redevances sont soumis à l'impôt des sociétés dans le premier Etat contractant sans bénéficier d'une exemption, d'une déduction spéciale, d'un abattement, ou de toute autre concession ou avantage qui n'est pas applicable aux autres résidents de cet Etat contractant.*
3. *Nonobstant les dispositions de tout autre article de la Convention, aucune réduction ou exemption d'impôt prévue dans la Convention n'est appliquée à des revenus payés en relation avec un montage purement artificiel. Un montage n'est pas considéré comme purement artificiel lorsqu'il est prouvé qu'il correspond à une réalité économique.”*

ARTICLE XIX

1. Le nouveau paragraphe 1er suivant est inséré dans le Protocole à la Convention:

“1. *Ad Article 4, paragraphe 1er:*

Il est entendu que l'expression “résident d'un Etat Contractant” comprend un fonds de pension établi dans cet Etat.”
2. Les paragraphes 2 et 5 du Protocole à la Convention sont supprimés.
3. Les paragraphes 1er et 6 du Protocole à la Convention sont renumérotés et deviennent respectivement les paragraphes 2 et 5.
4. Le nouveau paragraphe 6 suivant est inséré dans le Protocole à la Convention:

“6. *Ad article 13, paragraphes 4 et 5:*

Pour l'application des paragraphes 4 et 5 de l'article 13, les gains tirés de l'aliénation d'actions d'une société qui est un résident d'un Etat contractant par un résident de l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans cet autre Etat si:

- A. *L'aliénation des actions a lieu entre des membres d'un même groupe de sociétés dans la mesure où la rémunération reçue par la cédante consiste en actions ou autres droits dans le capital de la cessionnaire, ou d'une autre société qui possède directement ou indirectement au moins 80 pour cent des droits de vote et de la valeur de la cessionnaire et qui est un résident d'un des Etats contractants ou d'un pays avec lequel l'Etat contractant qui accorde l'exemption a conclu un accord d'échange de renseignements au moins aussi large que l'échange de renseignements prévu à l'article 26, mais seulement si les conditions suivantes sont remplies:*
- a) *la cessionnaire est une société qui est un résident d'un des Etats contractants ou d'un pays avec lequel l'Etat contractant qui accorde l'exemption a conclu un accord d'échange de renseignements au moins aussi large que l'échange de renseignements prévu à l'article 26;*
 - b) *avant la cession et immédiatement après celle-ci, soit la cédante ou la cessionnaire détient, directement ou indirectement, au moins 80 pour cent des droits de vote et de la valeur de l'autre, soit une société qui est un résident d'un des Etats contractants, ou d'un pays avec lequel l'Etat contractant qui accorde l'exemption a conclu un accord d'échange de renseignements au moins aussi large que l'échange de renseignements prévu à l'article 26, détient directement ou indirectement (par l'intermédiaire de sociétés résidentes d'un de ces Etats) au moins 80 pour cent des droits de vote et de la valeur de chacune d'entre elles; et*
 - c) *aux fins de déterminer le gain lors de toute cession ultérieure,*
 - 1° *le coût initial des actions pour la cessionnaire est déterminé sur la base de leur coût pour la cédante, augmenté de toute rémunération payée en argent ou sous une autre forme, à l'exception d'actions ou autres droits; ou*
 - 2° *le gain est calculé selon une autre méthode qui aboutit en substance au même résultat.*
- Nonobstant ce qui précède, lorsqu'une rémunération est perçue en argent ou sous une autre forme, à l'exception d'actions ou autres droits, le montant du gain (limité au montant de la rémunération perçue en argent ou sous une autre forme, à l'exception d'actions ou autres droits) est imposable dans l'Etat dont la société dont les actions sont aliénées est un résident.*
- B. *Les gains ont été obtenus par une compagnie d'assurance, une banque ou un fonds de pension.*

C. *L'aliénation est effectuée par l'intermédiaire d'un marché boursier reconnu. Toutefois:*

- a) *lorsqu'un résident d'un des Etats détenait, directement ou indirectement, au moins 10 pour cent des actions d'une société qui est un résident de l'autre Etat et que, au cours d'une période de vingt-quatre mois, ce résident aliène au moins 10 pour cent des actions dans le cadre d'une ou plusieurs transactions simultanées ou successives effectuées par l'intermédiaire d'un marché boursier reconnu; ou*
- b) *lorsque l'aliénation est effectuée sur un marché boursier reconnu dans le cadre de tout type de transaction qui empêche ce résident d'accepter d'autres offres que celles reçues avant et pendant la période durant laquelle l'aliénation a lieu,*

le gain tiré de cette aliénation est imposable dans l'Etat dont la société dont les actions sont aliénées est un résident."

5. Le nouveau paragraphe 7 suivant est inséré dans le Protocole à la Convention:

"7. Ad Article 15, paragraphes 1er et 2:

Il est entendu qu'un emploi salarié est exercé dans un Etat contractant lorsque l'activité au titre de laquelle les salaires, traitements et autres rémunérations similaires sont payés est effectivement exercée dans cet Etat. L'activité est effectivement exercée dans cet Etat lorsque le salarié est physiquement présent dans cet Etat pour y exercer cette activité, quels que soient le lieu de conclusion du contrat de travail, la résidence de l'employeur ou du débiteur des rémunérations, le lieu ou la date de paiement des rémunérations, ou l'endroit où les résultats du travail du salarié sont exploités. Si une activité est effectivement exercée dans un Etat contractant, seule la fraction des rémunérations qui est imputable à cette activité est imposable dans cet Etat."

6. Le paragraphe 7 du Protocole à la Convention est renuméroté et devient le paragraphe 8.

7. Les nouveaux paragraphes 9 et 10 suivants sont insérés dans le Protocole à la Convention:

"9. Ad Article 24:

A. *Si, après la signature du présent Protocole, le Mexique signe avec un Etat tiers un accord qui prévoit une procédure d'arbitrage obligatoire, les dispositions suivantes s'appliqueront à partir de la date à laquelle l'accord entre le Mexique et cet Etat tiers sera applicable:*

"Lorsque,

- a) *en vertu de l'article 24, paragraphe 1er, une personne a soumis un cas à l'autorité compétente d'un Etat contractant en se fondant sur le fait que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants ont entraîné pour cette personne une imposition non conforme aux dispositions de la Convention, et que*

- b) *les autorités compétentes ne parviennent pas à un accord permettant de résoudre ce cas en vertu du paragraphe 2 dans un délai de deux ans à compter de la présentation du cas à l'autorité compétente de l'autre Etat contractant,*

les questions non résolues soulevées par ce cas sont soumises à arbitrage si la personne en fait la demande dans un délai de deux ans à compter du premier jour à partir duquel l'arbitrage peut être demandé. Ces questions non résolues ne sont toutefois pas soumises à arbitrage si une décision sur ces questions a déjà été rendue par un tribunal judiciaire ou administratif de l'un des Etats contractants. A moins qu'une personne directement concernée par le cas n'accepte pas l'accord amiable par lequel la décision d'arbitrage est appliquée dans un délai de trois mois à compter de la communication de la décision, cette décision est contraignante. Les autorités compétentes des Etats contractants règlent par accord amiable les modalités d'application du présent paragraphe."

- B. *Si, après la signature du présent Protocole, le Mexique signe avec un Etat tiers un accord qui prévoit une procédure d'arbitrage facultative, les dispositions de cette procédure s'appliqueront automatiquement entre le Mexique et la Belgique à partir de la date à laquelle l'accord entre le Mexique et cet Etat tiers sera applicable et aussi longtemps que les dispositions du précédent sous-paragraphe A ne sont pas applicables.*

10. *Ad Article 27:*

Si, après la signature du présent Protocole, le Mexique signe avec un Etat tiers un accord qui prévoit des dispositions spécifiques relatives à l'octroi d'avantages conventionnels à des organismes de placement collectif qui ne sont pas assujettis à l'impôt en tant que tels dans l'Etat contractant dans lequel ils sont établis, les Etats contractants se concerteront en vue de modifier la Convention afin d'accorder des avantages conventionnels à ces organismes de placement collectif."

ARTICLE XX

1. Chaque Etat contractant notifiera à l'autre Etat contractant l'accomplissement des procédures requises par sa législation pour l'entrée en vigueur du présent Protocole. Le Protocole entrera en vigueur le trentième jour suivant la date de réception de la seconde de ces notifications.
2. Les dispositions du Protocole seront applicables:
 - a) en ce qui concerne les impôts dus à la source, aux revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur du Protocole;
 - b) en ce qui concerne les autres impôts, aux revenus de périodes imposables commençant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur du Protocole;

- c) en ce qui concerne les autres impôts visés aux articles 25 et 26 de la Convention, à tout autre impôt dû au titre d'événements imposables se produisant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur du Protocole.

En matière fiscale pénale, l'article 25 de la Convention sera applicable pour les périodes imposables commençant à partir du 1er janvier 2006 ou, à défaut de période imposable, pour toutes les impositions prenant naissance à partir du 1er janvier 2006.

3. Le Protocole fera partie intégrante de la Convention et restera en vigueur aussi longtemps que la Convention elle-même reste en vigueur.

EN FOI DE QUOI les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé le présent Protocole.

SIGNE à Mexico le 26 août 2013, en double exemplaire, en langues espagnole, française et néerlandaise les trois textes faisant également foi.

[VERTALING]

PROCES-VERBAAL VAN OVEREENKOMST

Een Mexicaanse delegatie onder leiding van de heer Armando LARA YAFFAR, directeur-generaal, en een Belgische delegatie onder leiding van de heer Jacques GOMBEER, auditeur-generaal bij de dienst Inkomstenbelastingen-internationaal van de Administratie van fiscale zaken, zijn van 23 tot 26 november 2009 in Brussel samengekomen om te onderhandelen over een Protocol tot wijziging van de Overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen, dat op 24 november 1992 in Mexico-Stad ondertekend werd.

De besprekingen vonden plaats in een vriendschappelijke en hartelijke sfeer, die representatief is voor de warme en nauwe bilaterale betrekkingen tussen beide landen. Wederzijdse voorstellen werden uitvoerig besproken en over alle discussiepunten kon er een overeenkomst worden bereikt.

Met betrekking tot de nieuwe paragrafen 4 en 5 van artikel 13 van de Overeenkomst bevestigen beide delegaties dat die bepalingen enkel van toepassing zullen zijn op de netto belastbare meerwaarden die worden behaald uit de vervreemding van aandelen.

Op het einde van de vergadering hebben beide delegatieleiders een ontwerp van Protocol geparafeerd, dat als bijlage I gaat.

Beide delegaties zijn overeengekomen om alles te doen wat nodig is voor een spoedige inwerkingtreding van het Protocol.

[TRADUCTION]

Procès-verbal agréé

Une délégation mexicaine menée par M. Armando LARA YAFFAR, Directeur général, et une délégation belge menée par M. Jacques GOMBEER, Auditeur général du Service International - Impôts sur les revenus de l'Administration des affaires fiscales, se sont réunies du 23 au 26 Novembre 2009 à Bruxelles, en vue de négocier un Protocole modifiant la Convention tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, signée à Mexico le 24 Novembre 1992.

Les négociations se sont déroulées dans une ambiance conviviale et cordiale qui reflète les relations bilatérales chaleureuses et étroites entre les deux pays. Des propositions des deux parties ont fait l'objet de discussions approfondies et un accord a pu être obtenu sur tous les points.

En ce qui concerne les nouveaux paragraphes 4 et 5 de l'Article 13 de la Convention, les deux délégations confirment que ces dispositions s'appliqueront uniquement aux plus-values nettes imposables tirées de l'aliénation d'actions.

Un projet de Protocole a été paraphé à la fin de la réunion par les deux chefs de délégation et est joint en annexe I.

Les deux délégations ont convenu de faire tout le nécessaire afin que le Protocole entre rapidement en vigueur.

AGREED MINUTES

A Mexican delegation led by Mr. Armando LARA YAFFAR, Director General, and a Belgian delegation led by Mr. Jacques GOMBEER, Auditor General at the International income tax unit of the Administration of Fiscal Affairs, met in Brussels from 23 to 26 November 2009, with a view to negotiating a Protocol amending the Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, signed at Mexico City on 24 November 1992.

The negotiations were held in a friendly and cordial atmosphere reflecting the warm and close bilateral relations between the two countries. Proposals from both sides were discussed extensively and an agreement could be reached on all issues.

With regard to the new paragraph 4 and 5 of Article 13 of the Convention, both delegations confirm that those provisions shall only apply on the net taxable gains from the alienation of shares.

A draft Protocol was initialed at the end of the meeting by both Heads of Delegation and is joined as annex I.

Both delegations agreed to do everything necessary in order to bring rapidly the Protocol into force.